

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กอบกุล พันธ์เจริญวารกุล. วิธีสร้างมาตรฐานการพยาบาล ใน มาตรฐานการพยาบาล : ทฤษฎีและการปฏิบัติ. หน้า 36-65. การประชุมวิชาการครั้งที่ 4 สมาคมศิษย์เก่าพยาบาลศิริราชฯ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: เรือนแก้วการพิมพ์, 2529.
- กุลยา ตันดิตาชีรัว. การบริหารหอผู้ป่วย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เจริญกิจ, 2525.
- จริยาวัตร คณพยัคฆ์, บรรณาธิการ. การพัฒนาคุณภาพการพยาบาล. การประชุมวิชาการครั้งที่ 5. สมาคมศิษย์เก่าพยาบาลศิริราชฯ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: จก.ภาพพิมพ์, 2533.
- จินดนา บรีชา. การจัดอัตรากำลังบุคลากรพยาบาลในแผนกภูมิราเวชศาสตร์โดยใช้ความต้องการพยาบาลเป็นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- จินดนา ยุนิพันธ์. แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับมาตรฐานการพยาบาล ใน มาตรฐานการพยาบาล : ทฤษฎีและการปฏิบัติ. หน้า 24-35. การประชุมวิชาการครั้งที่ 4 สมาคมศิษย์เก่าพยาบาลศิริราชฯ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : เรือนแก้วการพิมพ์, 2529.
- ดวงจันทร์ กิพย์ปรีชา. คิวซีจะพัฒนาคุณภาพการพยาบาลได้อย่างไร. ใน การพัฒนาคุณภาพการพยาบาล. การประชุมวิชาการครั้งที่ 5 สมาคมศิษย์เก่าพยาบาลศิริราชฯ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: จก.ภาพพิมพ์, 2533.
- กิพารณ์ ศรีพันธุ์. การสร้างมาตรฐานการพยาบาลผู้ป่วยกระดูกด้านขาหักและได้รับการดึงถ่องน้ำหนักโดยตรงที่กระดูกชนิด บานานาร์ซสเพนชัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล, 2532.
- ธีรวัฒน์ กุลันนท์ และจตุพร ณ นคร. กระดูกหักและข้อเคลื่อน รามาธิบดีเวชสาร. 15(กรกฎาคม- ธันวาคม 2533) : 194-199.
- ผ่องพักตร์ ศุภพันธุ์. ศึกษาคุณภาพการพยาบาลผู้ป่วยเด็กอ่อนหลังผ่าตัดระบบทางเดินอาหารในโรงพยาบาลศิริราช. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล, 2527.
- พรนิรันดร์ อุดมถาวรสุข, อัจฉรา หล่อวิจิต และ พรกิพย์ บุญพวง. กระบวนการพยาบาล. ขอนแก่น : ขอนแก่นการพิมพ์, 2533.
- พวงรัตน์ บุญญาธุรกษ์. การควบคุมคุณภาพการพยาบาลปฏิบัติการพยาบาล. ใน การพัฒนาคุณภาพการพยาบาล. หน้า 33-38. การประชุมวิชาการครั้งที่ 5 สมาคมศิษย์เก่าพยาบาลศิริราชฯ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: จก.ภาพพิมพ์, 2533.
- _____ . 50 ปี ชีวิตและงาน: อาจารย์พวงรัตน์ บุญญาธุรกษ์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- _____ . การประกันคุณภาพการพยาบาล. พิมพ์ครั้งที่ 1. ชลบุรี : โรงพิมพ์วังใหม่บลูพринต์, 2538.

เพ็ญศรี ระเบียน. กระบวนการพยาบาล ใน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. เอกสารการสอนชุดวิชาโนมติและกระบวนการพยาบาล หน่วยที่ 1-7. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, 2527.

บังกช พึงพุทธรักษ์. การปฏิบัติการพยาบาลศัลยกรรมกระดูก. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการพยาบาลศัลยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนหิดล, 2531.

ประคง กรณสูต. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือ ดร.ศรีส่ง, 2538.

ประพิน วัฒนกิจ. องค์ความรู้ที่จำเป็นต่อผู้บริหารการพยาบาล. เอกสารประกอบการบรรยายใน การประชุมเสนอผลงานสุขภาพดีเริ่มที่บ้าน ณ โรงแรม เอส ดี อเวนิว วันที่ 9 พฤษภาคม 2537. (อัดสำเนา)

ปรียวาร วงศ์อนุครโจน. จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อสิ่งแพร่สารกรุงเทพฯ, 2535.

ฟาริดา อิบรารีม. คู่มือการปฏิบัติการขั้นวิชาชีพ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม, 2525.

ละออ หุตางกฎ. การประกันคุณภาพการพยาบาล. ใน มาตรฐานการพยาบาล: ทฤษฎีและการปฏิบัติ. หน้า 4-15. การประชุมวิชาการครั้งที่ 4 สมาคมศิษย์เก่าพยาบาลศิริราชฯ.

พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : เรือนแก้วการพิมพ์, 2529.

วรรณี สัตย์วัฒน์. หลักการพยาบาลพื้นฟูสภาพผู้ป่วยบาดเจ็บที่ได้รับการรักษาโดยการถ่วงน้ำหนัก. ใน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. เอกสารการสอนชุดวิชา กรณีเลือกสรรการพยาบาลเพื่อพื้นฟูสภาพ หน่วยที่ 11-15. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, 2530.

วิชัย วนดุรงค์วรรณ และคณะ. ประสิทธิภาพในการป้องกันการติดเชื้อของยาปฏิชีวนะชนิดรับประทานระหว่าง Tarivid กับ Cloxacillin ในผู้ป่วยกระดูกและข้อ วารสารสมาคมอورโธปิดิกส์แห่งประเทศไทย, 17(มีนาคม 2535): 16-19.

วีรภาส ภูมิมะภูติ. ผลการรักษาคนไข้กระดูกปลายขาอันนอกหัก และอันในหักโดยวิธีใส่แคนเหล็ก เปรียบเทียบกับการผ่าตัดตามเหล็ก ที่โรงพยาบาลกลาง ในระยะ 10 ปี ดังแต่ พ.ศ.

2525-2534. นิตยสารโรงพยาบาลกลาง 29(เมษายน-มิถุนายน 2535):101-112.

สมบัติ ชาคริยานนท์. การประกันคุณภาพการพยาบาล. ใน มาลี สนธิเกษตริน, สุลักษณ์ มีชูทรัพย์, ชื่นจิตต์ ยุกติรัตน์ และ มาลี เลิศมาลีวงศ์ (บรรณาธิการ). ประเมินการประชุมพยาบาลแห่งชาติครั้งที่ 6. หน้า 105-110. สมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ : เรือนแก้วการพิมพ์, 2522.

สมพันธ์ ทิณุชีระนันทน์. แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างมาตรฐานการพยาบาล. เอกสารประกอบการสัมนา เชิงปฏิบัติการทางวิชาการ เรื่อง มาตรฐานการพยาบาลและการประกันคุณภาพโรงพยาบาลเลิศสิน วันที่ 8-11 สิงหาคม 2531. (อัดสำเนา).

- _____. บรรณาธิการ. มาตรฐานการพยาบาล: ทฤษฎีและการปฏิบัติ. การประชุมวิชาการครั้งที่ 4 สมาคมศิษย์เก่าพยาบาลศิริราชฯ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: เรือนแก้วการพิมพ์, 2529.
- สารานุสุข, กระทรง, กองการพยาบาล. การควบคุมคุณภาพการพยาบาลเล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- _____. การควบคุมคุณภาพการพยาบาลเล่ม 2. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- สุจิตรา ลิ่มอำนวยลาภ. กระบวนการลักษณะการรับประทานคุณภาพการพยาบาล. ขอนแก่น: ขอนแก่นการพิมพ์, 2533.
- สุจิตรา เหลืองอมรเลิศ. การควบคุมคุณภาพการพยาบาล. วารสารกองการพยาบาล 3(กันยายน-ธันวาคม 2529): 12-21.
- สุจิตรา เหลืองอมรเลิศ และ อี้อ้มพร ทองกระเจริญ. กระบวนการ ทฤษฎีและการนำไปใช้. ขอนแก่น: ขอนแก่นการพิมพ์, 2534.
- สุปรานี พันธ์น้อย, บรรณาธิการ. การพยาบาลพื้นฐาน: แนวคิดและการปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โรงพยาบาลเจริญผล, 2529.
- สุระพรรณ พนมฤทธิ์. การวิเคราะห์กิจกรรมการรับประทานคุณภาพการพยาบาล: การศึกษาเฉพาะกรณีโรงพยาบาลราชวิถี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- ศิริพร ดันดิพูลวินัย. การพัฒนาศักยภาพการบริหารการพยาบาลเพื่อคุณภาพการพยาบาล. วารสารพยาบาลรามาธิบดี 1(มกราคม-เมษายน 2538): 79-87.
- _____. การสร้างเสริมคุณภาพการบริการทางการพยาบาล. เอกสารประกอบประชุมสัมนาวิชาการ ครั้งที่ 1/37 กองการพยาบาล โรงพยาบาลจันทบุรี 24-25 เมษายน 2537. (อัดสำเนา).
- อุดมรัตน์ สงวนศิริธรรม. กระบวนการบริหารการพยาบาล. พิมพ์ครั้งที่ 2 เชียงใหม่: คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2530.

ภาษาอังกฤษ

- American Hospital Association. Quality assurance programme manual. Chicago: The Association, 1973.
- Anderson, Y. European Nurse Take Lead in Quality Assurance. International Nursing Review 41(1994) : 13-16.
- Arunt, C., and Huckabee, L.M. Nursing administration: Theory for practice with a system approach. 2nd ed. London: The C.V. Mosby Company, 1980.
- Atkinson, L., and Murray, E. Understanding the nursing process. New York : McMillan Publishing, 1983.

- Betta, P.A. Developing a successful ambulatory QA Program. Nursing Management 23(April 1992) : 31-33.
- Brown, M. Nursing management : Issues and Ideals : Health Care Management Review. Maryland : An Aspen Publication, 1992.
- Brunner, L.S.,and Suddarth, D.S. The Lippincott Manual of Medical Surgical Nursing Vol.3. London : Harper and Rows, 1982.
- Cantor, M.M. Achieving nursing care standards: Internal and external. Massachusett : Nursing Resources, 1978.
- Carter, J.H. Standard of nursing Care: A guide for evaluation. 2nd ed. New York : Springer Publishing Company, 1976.
- Connington, M.E.,and Dupuis, P. Unit-Based Nursing Quality Assurance A Patient-Centered Approach. Maryland : Aspen, 1990.
- Dowdy, K.R. Perception of QA Nurses Regarding Quality Assurance Educational Needs. MAI 29(Summer 1991) : 261.
- Duke University Hospital Nursing Service. Quality assurance : Guideline for nursing care. Philadelphia : J. B. Lippincott Company, 1980.
- Ellis, R., and Whittington, D. Quality assurance in health care. London : Saxon Graphics Ltd, 1993.
- Eriksen, L.R. Patient satisfaction : An indicator of nursing care quality? . Nursing Management 18(July 1987) : 31-35.
- Farrell, J. Care of patient in traction: Illustration Guide to Orthopedic Nursing. 3rd ed. Philadelphia : J.B.Lippincott company, 1986.
- Frobe, D.J., and Bain, J.R. Quality assurance programs and control in nursing. St.Louis : The C.V. Mosby Company, 1976.
- Gillis, D.A. Nursing management : System approach. Philadelphia : W.B. Saunders Company, 1982
- Handerson, V. The definitive nurse. Nursing Mirror 26(June 1985) : 160.
- Hayn, A.N., and Bailey, Z.W. Nursing administration of critical care. Maryland: Aspen Systems Cooperation, 1982.
- Jacqueline,C.,and et all. Developing criteria measures of nursing care:a case study of a process. Journal of Nursing Administration 7(September 1977) : 43.
- Johnson, M., ed. The Delivery of Quality Health Care. Series on Nursing Administration Vol.3 March 1992. St.Louis : Mosby Year Book, 1992.
- Kane, R.L. Quality assurance for program of comprehensive care for older person. Health Care Financing Review 14(1993) : 89-110.

- Kemp, N., and Richardson, E.W. Quality Assurance in Nursing Practice. Oxford : Biddles Ltd, Guildford and Kingls Lynn, 1990.
- Koch, T. A Review of Nursing Quality Assurance. Journal of Advance Nursing. 17(July 1992) : 185-794.
- Kron, T. The management of patient care. Massachusetts : Contemporary Publishing, 1976.
- Lawler, E.E. Satisfaction and behavior in organization. 2nd.ed. New York : McGraw-Hill, 1983
- Linderman, C.A. Measuring quality of nursing care. Journal of Nursing Administration 6(June 1976) : 7-9.
- Luckman, J., and Sorensen, K.C. Medical-Surgical Nursing. Massachusetts : Contemporary Publishing, 1980.
- Luthert, J. M. The royal modern hospital manual of standard of care. 3 rd. London : Blackwell Scientific Publications, 1993
- Maher, A. B. Orthopaedic Nursing. Philadelphia : W. B. Saunders Company, 1994.
- Mannie, G. Nursing quality management in Netherlands. International Nursing Review. 41(January-Feubuary 1994) : 17-22
- Mappenstall, R.B. Fractures treatment and healing. London: W.B.Saunders Company, 1980.
- Marriner, A. The nursing process. St.Louis: The C.V. Mosby Company, 1984.
- Mason, E.J How to write meaningful nursing standard. 2nd ed. New York : John Wiley & Son, 1984.
- Mc Closkey, J. Influence of rewards and incentive of staff nurse turnover rate. Nursing Research 23(May-June 1974) : 239-247.
- McCrae, V.A. A Qualitative Evaluation of a Quality Assurance Program in Mental Health area office . DAI-3 51(January 1991) : 3549.
- Mourad, L.A. Nursing care of adult with orthopedic condition. New York : John Wiley & Sons, 1980.
- Murray, R.B. and Zenter, J.P. Nursing assessment & health promotion strategies through the life span. 2nd.ed. Englewood cliffs : Prentice-Hall, 1989.
- Neufeldt, V., and Guralnik, D.B., eds. Webster's New World Dictionary. 3rd ed. New York: Simon & Schuster, 1985.
- Nicholls, M.E., and Wessells, V.G. Nursing standard & Nursing process. Massachusetts : Nursing Resource, 1977.
- O'Sullivan, D.D. Implementation Hospitalwide Quality Assurance. Quality Progress 24(February 1991) : 28-32.

- Parsley, K., and Corrigan, P. Quality improvement in nursing and health care. London : Chapman & Hall, 1994.
- Patrica, W.T., and Nancy, M.C. Nursing Documentation: Nursing Process Approach. 2nd ed. St.Louis : Mosby-Year Book, 1995.
- Perry, M.B. Critical Care Nurse Perceptions of their Experience with Nursing Quality Assurance. MAI 30(Winter 1992) : 298.
- Phaneuf, M., and Wandelt, M. Quality assurance in nursing. Nursing Forum 43(April 1974) : 329-345.
- Phipps, W. J. Medical Surgical Nursing . 5 th ed. St. Louis : Mosby-Year Book, 1995.
- Pinney, E.C. Orthopedic Nursing. 6th ed. London : Bailliere Tindall, 1983.
- Polit, M.M., and Hungler, B.P. Nursing Research: Principle and method. 2nd ed. Philadelphia : J.B.Lippincott comp., 1987.
- Powell, M. Orthopedic Nursing. 7th ed. Edinburgh : Longman Group Ltd., 1976.
- Price, M. What it is and Now to use it, Nursing diagnosis: Making a concept come alive. Nursing Management 12(April 1980) : 668.
- Richard, M.L. Perioperative nursing research part VI: Postoperative Phase. AORN Journal 50(July 1989) : 120-3, 125-8, 134-7.
- Risser, N.L. Development of instrument to measure patient satisfaction with nurses and nursing care in primary care settings. Nursing Research 24(January-February 1975) : 45-51.
- Rowland & Rowland. The manual of nursing quality assurance Vol. 1 Maryland : Aspen Systems Cooperation, 1985.
- Schoen, L.M. 5 famous Fallacies About Pressure sore. Nursing 84. 14(October 1984) : 34-41.
- Shortridge, L.M. Introduction to nursing practice. New York : McGraw-Hill, 1988.
- Stern, W.E. Improving Quality of Care through Standard of Care. ICN 17th Quadrantal Congress 1981 on Health Care for all, Challeng for Nursing. Geneva : ICN Publication, 1983.
- Ursa, A. European Nurse take Lead in Quality Assurance. International Nursing Review 41(January-Feubuary 1994) : 13-16.
- Yura, H., and Walsh, M.B. The nursing process. 5th ed. California : Appleton-Lange, 1988.
- Zimmer, M. Symposium on Quality Assurance. Nursing Clinics of North America 2(June 1974) : 333-369.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือ

ผู้ทรงคุณวุฒิ	สังกัด
รองศาสตราจารย์ฟารีดา อิบรา欣	ภาควิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
รองศาสตราจารย์สุทธิรัตน์ พิมพ์พงศ์	ภาควิชาการพยาบาลศัลยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
รองศาสตราจารย์บงกช เก่งเขตกิจ	ภาควิชาการพยาบาลศัลยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
รองศาสตราจารย์สมพร ชินโนรส	ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล
นางสาวมนษา ลิ้มทองกุล	อาจารย์พยาบาลประจำห้องผู้ป่วย ออร์โธปิดิกส์ ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล
นางบุปผา เชษฐ์	ผู้ตรวจการงานการพยาบาลศัลยศาสตร์ และศัลยศาสตร์ออร์โธปิดิกส์ ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลศิริราช
นางทัศนีย์ โมพีชาดิ	ผู้ตรวจการงานการพยาบาลศัลยศาสตร์ และศัลยศาสตร์ออร์โธปิดิกส์ หัวหน้าห้องผู้ป่วยออร์โธปิดิกส์ งานการพยาบาลศัลยศาสตร์และ ศัลยศาสตร์ออร์โธปิดิกส์ ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลศิริราช
นางสาวคริจันทร์ ภักดี	ผู้ตรวจการงานการพยาบาลศัลยศาสตร์ และศัลยศาสตร์ออร์โธปิดิกส์ หัวหน้าห้องผู้ป่วยออร์โธปิดิกส์ งานการพยาบาลศัลยศาสตร์และศัลยศาสตร์ ออร์โธปิดิกส์ ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลศิริราช
นางสาวyuวดี แจ้งกิจ	พยาบาลประจำการ หอผู้ป่วยออร์โธปิดิกส์ งานการพยาบาลศัลยศาสตร์และศัลยศาสตร์ ออร์โธปิดิกส์ ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลศิริราช
นางสาวไไฟ วิชัยยะ	รองผู้อำนวยการฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลเลิดสิน
นางแสวง สนิทม่วง	หัวหน้าห้องผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูกชาย โรงพยาบาลเลิดสิน
นางสาวจันทร์เพ็ญ พาแหงษ์	พยาบาลวิชาชีพประจำห้องผู้ป่วยศัลยกรรม กระดูกชาย โรงพยาบาลเลิดสิน

ภาคผนวก ข.
สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการหาความเที่ยงของข้อมูล

1. ความเที่ยงของแบบสังเกต (Interrater reliability) โดยใช้สูตรดังนี้
(Polit and Hungler, 1987)

$$\text{ความเที่ยงของการสังเกต} = \frac{\text{จำนวนครั้งของการสังเกตที่เหมือนกัน}}{\frac{\text{จำนวนครั้งของการสังเกต} + \text{จำนวนครั้งของการสังเกต}}{\text{ที่เหมือนกัน} \quad \text{ที่ต่างกัน}}}$$

2. ความเที่ยงของแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ป่วย และแบบสอบถามความพึงพอใจของบุคลากรพยาบาล ใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลfaของครอนบราค (Cronbach's alpha coefficient) (ประมาณ กรณัสนุตร, 2538) ดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left| 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_x^2} \right|$$

เมื่อ α = สัมประสิทธิ์ของความเที่ยง
 n = จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 S_i^2 = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
 S_x^2 = ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด
 หรือกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทั้งหมด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล (ประมาณ กรณัสนุตร, 2538)

1. ค่าร้อยละ ใช้สูตรดังนี้

$$\text{ร้อยละของรายการใด} = \frac{\text{ความถี่ของรายการนั้น}}{\text{ความถี่ของรายการทั้งหมด}} \times 100$$

2. ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตรดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} = ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนนทั้ง N จำนวน

N = จำนวนคะแนนทั้งหมด

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ใช้สูตรดังนี้

(ประดง กรรมสูตร, 2538)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum x$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum x^2$ = ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละข้อยกกำลังสอง

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

4. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยการทดสอบค่าที (t-test)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}} \quad df = N-1$$

เมื่อ D = ผลต่างของคะแนนในแต่ละคู่

N = จำนวนคู่

df = ขั้นแห่งความเป็นอิสระ

ภาคผนวก ค.

1. คะแนนความพึงพอใจของผู้ป่วยต่อวิธีการพยาบาลก่อนและหลังการใช้ QAP โดยรวม
จำแนกเป็นรายบุคคล
2. คะแนนความพึงพอใจของบุคลากรพยาบาลต่อการปฏิบัติงานก่อนและหลังการใช้
QAP โดยรวมจำแนกเป็นรายบุคคล
3. คะแนนเฉลี่ย การกระจายของคะแนนกิจกรรมการพยาบาลในแต่ละเกณฑ์
4. คะแนนเฉลี่ย การกระจายของคะแนนผลการพยาบาลในแต่ละเกณฑ์
5. จำนวนและร้อยละของผู้ป่วยที่ได้รับกิจกรรมการพยาบาลแต่ละข้อในแต่ละเกณฑ์

1. คะแนนความพึงพอใจของผู้ป่วยต่อการพยาบาลก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลโดยรวมจำแนกเป็นรายบุคคล

ตารางที่ 29 เปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ป่วยต่อการพยาบาลก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลโดยรวม

ผู้ป่วยคนที่	ความพึงพอใจของผู้ป่วยต่อการพยาบาล		D	D^2
	ก่อนใช้ QAP	หลังใช้ QAP		
1	138	149	11	121
2	189	167	-22	-484
3	148	157	9	81
4	200	217	17	289
5	182	162	-20	-400
6	174	171	-3	-9
7	184	198	14	196
8	166	166	0	0
9	192	188	-4	-16
10	177	226	49	2401
11	163	170	7	49
12	225	184	-41	-1681
13	154	151	-3	-9
14	201	198	-3	-9
15	177	177	0	0
16	186	220	34	1156
17	200	213	13	169
18	200	163	-37	-1369
19	107	230	123	15129
20	144	227	83	6889
21	168	210	42	1764
22	219	202	-17	-284
23	178	197	19	361
24	124	188	64	4096
25	181	157	-24	-576
26	223	163	-60	-3600
27	200	184	-16	-256
28	230	179	-51	-2601
29	202	214	12	144
30	184	222	38	1444

$$t = 1.60 \text{ (ที่ } df 29 \text{ จากตารางค่า } t \text{ ที่ } 0.05 = 2.045 \text{)}$$

จากตารางที่ 29 แสดงให้เห็นว่า ความพึงพอใจของผู้ป่วยต่อการพยาบาลก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลไม่แตกต่างกัน

2. คะแนนความพึงพอใจของบุคลากรพยาบาลต่อการปฏิบัติงานก่อนและหลังการใช้โปรแกรม

การประกันคุณภาพการพยาบาลโดยรวม จำแนกเป็นรายบุคคล

ตารางที่ 30 เปรียบเทียบความพึงพอใจของบุคลากรพยาบาลต่อการปฏิบัติงานก่อนและหลังการใช้โปรแกรม
การประกันคุณภาพการพยาบาลโดยรวม

พยาบาลคนที่	คะแนนความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงาน		D	D^2
	ก่อนใช้ QAP	หลังใช้ QAP		
1	205	215	10	100
2	185	194	9	81
3	159	190	31	961
4	186	189	3	9
5	175	192	17	289
6	169	178	9	81
7	170	182	12	144
8	173	167	-6	-36
9	121	160	39	1521
10	132	156	24	576
11	173	168	-5	-25
12	188	196	8	64
13	157	147	-10	-100
14	177	178	1	1
15	178	191	13	169
16	138	174	36	1269
17	152	151	-1	-1
18	160	160	0	0
19	188	189	1	1
20	137	142	5	25
21	162	170	8	64
22	215	222	7	49
23	181	190	9	81
24	137	156	19	361
25	176	177	1	1
26	183	183	0	0
27	176	163	-13	-169
28	147	164	17	289
29	155	166	11	121
30	167	172	5	25
31	133	152	19	361
32	134	164	30	900
33	189	187	-2	-4
34	195	213	18	324
35	147	189	42	1764
36	162	184	22	484
37	158	175	17	289

$$t = 5.34 \quad (\text{ที่ } df = 36 \text{ จากตาราง } t \text{ ที่ } .05 = 2.030)$$

จากตารางที่ 30 พบว่า ความพึงพอใจของพยาบาลต่อการปฏิบัติงานหลังการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาล สูงกว่าก่อนการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาล และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. คะแนนเฉลี่ย การกระจายของคะแนนกิจกรรมการพยาบาลก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลในแต่ละเกณฑ์

ตารางที่ 31 แสดงค่าเฉลี่ยและการกระจายของคะแนนกิจกรรมการพยาบาลในเกณฑ์ที่ 1
: ผู้ป่วยได้รับการประเมินด้านออร์โธปีดิกส์อย่างครบถ้วน

เลขที่ผู้ป่วย	จำนวนวันที่อยู่ใน รพ.		กิจกรรมที่ได้รับโดยเฉลี่ย(%)		ความเบี่ยงเบน	
	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP
1	10	10	100	100	0	0
2	10	10	100	100	0	0
3	7	10	100	100	0	0
4	10	10	100	100	0	0
5	7	10	100	100	0	0
6	10	10	100	100	0	0
7	10	7	100	100	0	0
8	10	10	100	100	0	0
9	10	10	100	100	0	0
10	10	7	100	100	0	0
11	10	10	100	100	0	0
12	10	10	100	100	0	0
13	10	7	100	100	0	0
14	7	10	100	100	0	0
15	10	10	100	100	0	0
16	10	10	100	100	0	0
17	7	10	100	100	0	0
18	10	10	100	100	0	0
19	10	10	100	100	0	0
20	7	10	100	100	0	0
21	10	10	100	100	0	0
22	10	10	100	100	0	0
23	10	7	100	100	0	0
24	10	7	100	100	0	0
25	10	7	100	100	0	0
26	7	10	100	10	0	0
27	10	10	100	100	0	0
28	10	10	100	100	0	0
29	10	10	100	100	0	0
30	10	10	100	100	0	0
รวมเฉลี่ย			100	100	0	0

จากตารางที่ 31 พบร่วมกัน 30 ราย ได้รับกิจกรรมการพยาบาลในเกณฑ์ที่ 1 ทั้งก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลโดยเฉลี่ย 100% ความเบี่ยงเบน = 0 แสดงว่า ผู้ป่วยได้รับกิจกรรมการพยาบาลอยู่ในระดับดี และได้รับในระดับที่เท่ากัน

ตารางที่ 32 แสดงค่าเฉลี่ยและการกระจายของคะแนนกิจกรรมการพยาบาลใน เกณฑ์ที่ 2

: ผู้ป่วยและญาติหลายความวิตกกังวล ได้รับการดูแลด้านจิตใจ อารมณ์ สังคม และผู้ป่วยสามารถปรับตัวต่อการรักษาพยาบาลได้

เลขที่ผู้ป่วย	จำนวนวันที่อยู่ใน รพ.		กิจกรรมที่ได้รับโดยเฉลี่ย(%)		ความเบี่ยงเบน	
	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP
1	10	10	57.14	85.71	0	0
2	10	10	57.14	100	0	0
3	7	10	57.14	100	0	0
4	10	10	57.14	95.71	0	0.48
5	7	10	57.14	85.71	0	0
6	10	10	57.14	95.71	0	0.48
7	10	7	71.43	100	0	0
8	10	10	57.14	100	0	0
9	10	10	57.14	95.71	0	0.48
10	10	7	57.14	87.76	0	0.38
11	10	10	57.14	100	0	0
12	10	10	57.14	100	0	0
13	10	7	57.14	100	0	0
14	7	10	57.14	95.71	0	0.48
15	10	10	57.14	95.71	0	0.48
16	10	10	57.14	95.71	0	0.48
17	7	10	71.43	85.71	0	0
18	10	10	57.14	81.43	0	0.48
19	10	10	57.14	85.71	0	0
20	7	10	71.43	85.71	0	0
21	10	10	71.43	85.71	0	0
22	10	10	71.43	95.71	0	0.48
23	10	7	71.43	87.76	0	0.38
24	10	7	71.43	93.88	0	1.36
25	10	7	57.14	87.76	0	0.36
26	7	10	85.71	95.71	0	0.48
27	10	10	85.71	95.71	0	0.48
28	10	10	85.71	91.43	0	0.52
29	10	10	85.71	91.43	0	0.52
30	10	10	57.14	91.43	0	0.52
รวมเฉลี่ย			64.28	92.95	0	5.73

จากตารางที่ 32 พบร่วมกับผู้ป่วย 30 ราย ได้รับกิจกรรมการพยาบาลในเกณฑ์ที่ 2 ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลโดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 57.14% - 85.71% และ 81.43% - 100% มีการกระจายอยู่ระหว่าง 0 และ 0-1.36 รวมเฉลี่ย 62.28% และ 92.95% ความเบี่ยงเบน = 0 และ 5.73 ตามลำดับ โดยผู้ป่วยได้รับกิจกรรมการพยาบาลก่อนใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลอยู่ใน 2 ระดับ คือ ระดับปานกลาง 4 คน ระดับไม่ดี 26 คน หลังการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลพบว่าผู้ป่วยได้รับกิจกรรมการพยาบาลเพิ่มขึ้นในระดับดี 20 คน ระดับปานกลาง 10 คน ส่วนในระดับไม่ดี ไม่พบ

**ตารางที่ 33 แสดงค่าเฉลี่ยและการกระจายของคะแนนกิจกรรมการพยาบาลในเกณฑ์ที่ 3
: ผู้ป่วยได้รับการปฏิบัติการพยาบาลอย่างมีประสิทธิภาพ**

เลขที่ผู้ป่วย	จำนวนวันที่อยู่ใน ร.พ.		กิจกรรมที่ได้รับโดยเฉลี่ย(%)		ความเบี่ยงเบน	
	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP
1	10	10	100	100	0	0
2	10	10	100	100	0	0
3	7	10	100	100	0	0
4	10	10	100	100	0	0
5	7	10	100	100	0	0
6	10	10	100	100	0	0
7	10	7	100	100	0	0
8	10	10	100	100	0	0
9	10	10	100	100	0	0
10	10	7	100	100	0	0
11	10	10	100	100	0	0
12	10	10	100	100	0	0
13	10	7	100	100	0	0
14	7	10	100	100	0	0
15	10	10	100	100	0	0
16	10	10	100	100	0	0
17	7	10	100	100	0	0
18	10	10	100	100	0	0
19	10	10	100	100	0	0
20	7	10	100	100	0	0
21	10	10	100	100	0	0
22	10	10	100	100	0	0
23	10	7	100	100	0	0
24	10	7	100	100	0	0
25	10	7	100	100	0	0
26	7	10	100	10	0	0
27	10	10	100	100	0	0
28	10	10	100	100	0	0
29	10	10	100	100	0	0
30	10	10	100	100	0	0
รวมเฉลี่ย			100	100	0	0

จากตารางที่ 33 พบว่า ผู้ป่วย 30 รายได้รับกิจกรรมการพยาบาลในเกณฑ์ที่ 3 ทั้งก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลโดยเฉลี่ย 100% ความเบี่ยงเบน = 0 แสดงว่า ผู้ป่วยได้รับกิจกรรมการพยาบาลอยู่ในระดับดี และได้รับในระดับที่เท่ากัน

ตารางที่ 34 แสดงค่าเฉลี่ยและการกระจายของคะแนนกิจกรรมการพยาบาลใน เกณฑ์ที่ 4
: ผู้ป่วยสุขสมาย และไม่มีอาการเจ็บปวดขณะได้รับการรักษาตามแผนการรักษา

เลขที่ผู้ป่วย	จำนวนวันที่อยู่ใน รพ.		กิจกรรมที่ได้รับโดยเฉลี่ย(%)		ความเมี่ยงเบน	
	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP
1	10	10	50	75	0	0
2	10	10	50	75	0	0
3	7	10	50	75	0	0
4	10	10	50	75	0	0
5	7	10	71.43	75	1.07	0
6	10	10	50	75	0	0.48
7	10	7	50	92.5	0	0.53
8	10	10	75	89.29	0.97	0
9	10	10	75	75	0.97	0
10	10	7	92.5	75	0.76	0
11	10	10	60	75	0.52	0
12	10	10	92.5	75	0.76	0
13	10	7	92.5	75	0.76	0
14	7	10	75	100	0	0
15	10	10	75	100	0	0
16	10	10	75	100	0	0
17	7	10	78.57	100	0.38	0
18	10	10	75	100	0	0
19	10	10	75	100	0	0
20	7	10	78.52	100	0.38	0
21	10	10	75	100	0	0
22	10	10	75	100	0	0
23	10	7	75	100	0	0
24	10	7	75	100	0	0
25	10	7	75	100	0	0
26	7	10	100	100	0	0
27	10	10	75	100	0	0
28	10	10	75	100	0.52	0
29	10	10	85	100	0.52	0
30	10	10	77.5	100	0.32	0
รวมเฉลี่ย			73.37	89.39	14.62	11.25

จากตารางที่ 34 พน.ว่าผู้ป่วย 30 ราย ได้รับกิจกรรมการพยาบาลในเกณฑ์ที่ 4 ก่อนและหลังการใช้โปรแกรม การประกันคุณภาพการพยาบาลโดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 50-100% และ 75-100% มีการกระจายอยู่ระหว่าง 0-1.07 และ 0-0.53 รวมเฉลี่ย 73.37% และ 89.39% ความเมี่ยงเบน = 14.62 และ 11.25 ตามลำดับ โดยผู้ป่วยได้รับ กิจกรรมการพยาบาลก่อนการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลอยู่ใน 3 ระดับ คือ ระดับดี 4 คน ปานกลาง 1 คน ไม่ดี 25 คน หลังการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลพบว่า ผู้ป่วยได้รับกิจกรรมการพยาบาล เพิ่มขึ้นอยู่ในระดับดี 18 คน ปานกลาง 1 คน และไม่ดี 11 คน

ตารางที่ 35 แสดงค่าเฉลี่ยและการกระจายของคะแนนกิจกรรมการพยาบาลใน เกณฑ์ที่ 5

: ผู้ป่วยปลอดภัยและปราศจากภาวะแทรกซ้อนจากการติดเชื้อระบบทางเดินหายใจ

เลขที่ผู้ป่วย	จำนวนวันที่อยู่ใน รพ.		กิจกรรมที่ได้รับโดยเฉลี่ย(%)		ความเมี่ยงเบน	
	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP
1	10	10	50	100	0	0
2	10	10	50	100	0	0
3	7	10	60.71	100	0	0
4	10	10	50	100	0	0
5	7	10	75	100	1.07	0
6	10	10	50	100	0	0.48
7	10	7	50	100	0	0.53
8	10	10	50	100	0.97	0
9	10	10	50	100	0.97	0
10	10	7	50	100	0.76	0
11	10	10	50	100	0.52	0
12	10	10	50	100	0.76	0
13	10	7	50	87.50	0.76	0
14	7	10	75	87.50	0	0
15	10	10	50	100	0	0
16	10	10	50	100	0	0
17	7	10	64.28	100	0.38	0
18	10	10	75	100	0	0
19	10	10	75	92.50	0	0.97
20	7	10	62.5	75	0.38	0
21	10	10	75	100	0	0
22	10	10	62.5	100	0	0
23	10	7	75	100	0	0
24	10	7	50	100	0	0
25	10	7	75	100	0	0
26	7	10	75	75	0	0
27	10	10	75	100	0	0
28	10	10	75	100	0	0
29	10	10	75	100	0	0
30	10	10	75	100	0	0
รวมเฉลี่ย			62.56	96.84	11.94	7.06

จากตารางที่ 35 พบว่าผู้ป่วย 30 ราย ได้รับกิจกรรมการพยาบาลในเกณฑ์ที่ 5 ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลโดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 50% - 75% และ 75% - 100% มีการกระจายอยู่ระหว่าง 0-1.46 และ 0-0.97 รวมเฉลี่ย 62.56% และ 96.84% ความเมี่ยงเบน = 11.94 และ 7.06 ตามลำดับ โดยผู้ป่วยได้รับกิจกรรมการพยาบาลก่อนการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลอยู่ในระดับไม่ดีทั้ง 30 คน หลังการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลพบว่า ผู้ป่วยได้รับกิจกรรมการพยาบาลเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับดี 26 คน ปานกลาง 2 คน และไม่ดี 1 คน

ตารางที่ 36 แสดงค่าเฉลี่ยและการกระจายของคะแนนกิจกรรมการพยาบาลในเกณฑ์ที่ 6
: ผู้ป่วยขับถ่ายอุจจาระ และปัสสาวะได้ตามปกติ

เลขที่ผู้ป่วย	จำนวนวันที่อยู่ใน รพ.		กิจกรรมที่ได้รับโดยเฉลี่ย(%)		ความเบี่ยงเบน	
	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP
1	10	10	66.67	100	0	0
2	10	10	66.67	100	0	0
3	7	10	60.31	100	0.98	0
4	10	10	60	100	0.97	0
5	7	10	66.67	100	0	0
6	10	10	66.67	100	0	0
7	10	7	66.67	100	0	0
8	10	10	66.67	100	0	0
9	10	10	66.67	88.87	0	0
10	10	7	66.67	88.87	0	0
11	10	10	66.67	74.44	0	0.48
12	10	10	66.67	88.87	0	0
13	10	7	66.67	88.87	0	0
14	7	10	66.67	88.87	0	0
15	10	10	66.67	88.87	0	0
16	10	10	66.67	88.87	0	0
17	7	10	66.67	100	0	0
18	10	10	77.78	100	0	0
19	10	10	66.67	88.87	0	0
20	7	10	66.67	100	0	0
21	10	10	77.78	100	0	0
22	10	10	66.67	100	0	0
23	10	7	66.67	100	0	0
24	10	7	66.67	100	0	0
25	10	7	66.67	88.87	0	0
26	7	10	66.67	100	0	0
27	10	10	66.67	77.78	0	0
28	10	10	66.67	100	0	0
29	10	10	66.67	100	0	0
30	10	10	73.33	67.78	0.52	0.71
รวมเฉลี่ย		64.29	95.97	8.35	8.56	

จากตารางที่ 36 พบรผู้ป่วย 30 ราย ได้รับกิจกรรมการพยาบาลในเกณฑ์ที่ 6 ก่อนและหลังการใช้โปรแกรม การประกันคุณภาพการพยาบาล โดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 66.67%-77.78% และ 67.78%-100% มีการกระจายอยู่ ระหว่าง 0-0.98 และ 0-0.71 รวมเฉลี่ย 64.29% และ 95.97% ความเบี่ยงเบน = 8.35 และ 8.56 ตามลำดับ โดยผู้ป่วยได้รับกิจกรรมการพยาบาลก่อนการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลอยู่ในระดับไม่ดีทั้ง 30 คน หลังการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลพบว่า ผู้ป่วยได้รับกิจกรรมการพยาบาลเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับดี 18 คน ปานกลาง 9 คน และไม่ดี 3 คน

**ตารางที่ 37 แสดงค่าเฉลี่ยและการกระจายของคะแนนกิจกรรมการพยาบาลในเกณฑ์ที่ 7
: ผู้ป่วยนอนหลับพักผ่อนได้อย่างเพียงพอ**

เลขที่ผู้ป่วย	จำนวนหัวน้ำที่อยู่ใน ร.พ.		กิจกรรมที่ได้รับโดยเฉลี่ย(%)		ความเมี่ยงเบน	
	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP
1	10	10	100	100	0	0
2	10	10	100	100	0	0
3	7	10	100	100	0	0
4	10	10	100	100	0.38	0
5	7	10	71.42	100	0	0
6	10	10	100	100	0	0
7	10	7	100	100	0	0
8	10	10	100	100	0	0
9	10	10	100	100	0	0
10	10	7	100	100	0	0
11	10	10	66.67	100	0	0
12	10	10	100	100	0	0
13	10	7	100	100	0	0
14	7	10	100	100	0	0
15	10	10	100	100	0	0
16	10	10	100	100	0	0
17	7	10	100	100	0	0
18	10	10	100	100	0	0
19	10	10	100	100	0	0
20	7	10	100	100	0	0
21	10	10	100	100	0	0
22	10	10	66.67	100	0	0
23	10	7	100	100	0	0
24	10	7	100	66.67	0	0
25	10	7	100	100	0	0
26	7	10	100	100	0	0
27	10	10	100	100	0	0
28	10	10	100	100	0	0
29	10	10	100	100	0	0
30	10	10	100	100	0	0
รวมเฉลี่ย			95.93	98.14	10.59	6.5

จากตารางที่ 37 พบร่วมกัน 30 ราย ได้รับกิจกรรมการพยาบาลในเกณฑ์ที่ 7 โดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 66.67% - 100% ทั้งก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาล มีการกระจายอยู่ระหว่าง 0-0.98 และ 0-0.71 รวมเฉลี่ย 95.93% และ 98.14% ความเมี่ยงเบน = 10.59 และ 6.5 ตามลำดับ โดยผู้ป่วยได้รับกิจกรรมการพยาบาลก่อนการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลอยู่ใน 2 ระดับ คือ ระดับดี 27 คน ไม่ดี 3 คน หลังการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลพบว่า ผู้ป่วยได้รับกิจกรรมการพยาบาลเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับดี 29 คน และไม่ดี 1 คน

**ตารางที่ 38 แสดงค่าเฉลี่ยและการกระจายของคะแนนกิจกรรมการพยาบาลใน เกณฑ์ที่ 8
: ผู้ป่วยปลดภัยและปราศจากภาวะแทรกซ้อนจากการติดเชื้อของกระดูก**

เลขที่ผู้ป่วย	จำนวนวันที่อยู่ใน รพ.		กิจกรรมที่ได้รับโดยเฉลี่ย(%)		ความเบี่ยงเบน	
	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP
1	10	10	80	96.25	0.51	0.48
2	10	10	77.50	96.25	0.42	0.48
3	7	10	80.36	100	0.53	0
4	10	10	80	100	0.51	0
5	7	10	87.50	87.50	0	0
6	10	10	80	100	0.51	0
7	10	7	75	100	0	0
8	10	10	75	100	0	0
9	10	10	87.50	100	0	0
10	10	7	87.50	100	0	0
11	10	10	87.50	87.50	0	0
12	10	10	87.50	100	0	0
13	10	7	87.50	100	0	0
14	7	10	87.50	100	0	0
15	10	10	87.50	100	0	0
16	10	10	87.50	100	0	0
17	7	10	87.50	87.50	0	0
18	10	10	87.50	100	0	0
19	10	10	87.50	100	0	0
20	7	10	87.50	100	0	0
21	10	10	87.50	100	0	0
22	10	10	87.50	100	0	0
23	10	7	87.50	100	0	0
24	10	7	87.50	100	0	0
25	10	7	87.50	100	0	0
26	7	10	87.50	100	0	0
27	10	10	87.50	100	0	0
28	10	10	87.50	100	0	0
29	10	10	87.50	100	0	0
30	10	10	87.50	100	0	0
รวมเฉลี่ย			85.76	98.50	4.9	3.84

จากตารางที่ 38 พบร่วมกัน 30 ราย ได้รับกิจกรรมการพยาบาลในเกณฑ์ที่ 8 ก่อนและหลังการใช้โปรแกรม การประกันคุณภาพการพยาบาล โดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 75%-87.50% และ 87.50%-100% มีการกระจายอยู่ ระหว่าง 0-0.53 และ 0-0.48 รวมเฉลี่ย 85.76% และ 98.50% ความเบี่ยงเบน = 4.90 และ 3.84 ตามลำดับ โดยผู้ป่วยได้รับกิจกรรมการพยาบาลก่อนการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลอยู่ใน 2 ระดับ คือ ปานกลาง 27 คน และไม่ติด 3 คน หลังการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลพบว่า ผู้ป่วยได้รับกิจกรรมการพยาบาล เพิ่มขึ้นอยู่ในระดับดี 27 คน และปานกลาง 3 คน

ตารางที่ 39 แสดงค่าเฉลี่ยและการกระจายของคะแนนกิจกรรมการพยาบาลใน เกณฑ์ที่ 9
: ผู้ป่วยปลดภัยและปราศจากภาวะแทรกซ้อนจากการเกิดแผลกดทับ

เลขที่ผู้ป่วย	จำนวนวันที่อยู่ใน ร.พ.		กิจกรรมที่ได้รับโดยเฉลี่ย(%)		ความเมี้ยงเบน	
	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP
1	10	10	100	100	0	0
2	10	10	100	100	0	0
3	7	10	100	100	0	0
4	10	10	100	100	0	0
5	7	10	100	100	0	0
6	10	10	100	100	0	0
7	10	7	100	100	0	0
8	10	10	100	100	0	0
9	10	10	100	100	0	0
10	10	7	100	100	0	0
11	10	10	100	100	0	0
12	10	10	100	100	0	0
13	10	7	100	100	0	0
14	7	10	100	100	0	0
15	10	10	100	100	0	0
16	10	10	100	100	0	0
17	7	10	100	100	0	0
18	10	10	100	100	0	0
19	10	10	100	100	0	0
20	7	10	100	100	0	0
21	10	10	100	100	0	0
22	10	10	100	100	0	0
23	10	7	100	100	0	0
24	10	7	100	100	0	0
25	10	7	100	100	0	0
26	7	10	100	100	0	0
27	10	10	100	100	0	0
28	10	10	100	100	0	0
29	10	10	100	100	0	0
30	10	10	100	100	0	0
รวมเฉลี่ย			100	100	0	0

จากตารางที่ 39 พบว่าผู้ป่วย 30 รายได้รับกิจกรรมการพยาบาลในเกณฑ์ที่ 9 ทั้งก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาล โดยเฉลี่ย 100% ความเมี้ยงเบน = 0 แสดงว่า ผู้ป่วยได้รับกิจกรรมการพยาบาล ทั้งก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลอยู่ในระดับดี และได้รับในระดับที่เท่ากัน

ตารางที่ 40 แสดงค่าเฉลี่ยและการกระจายของคะแนนกิจกรรมการพยาบาลใน เกณฑ์ที่ 10

: ผู้ป่วยปลดภัยและปราศจากภาวะแทรกซ้อนจากการเกิดกล้ามเนื้อลีบ ข้อติดและปลายเท้าตก

เลขที่ผู้ป่วย	จำนวนวันที่อยู่ใน รพ.		กิจกรรมที่ได้รับโดยเฉลี่ย(%)		ความเบี่ยงเบน	
	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP
1	10	10	62.50	100	0	0
2	10	10	62.50	100	0	0
3	7	10	62.50	100	0	0
4	10	10	62.50	100	0	0
5	7	10	62.50	100	0	0
6	10	10	62.50	100	0	0
7	10	7	62.50	100	0	0
8	10	10	62.50	100	0	0
9	10	10	62.50	100	0	0
10	10	7	62.50	100	0	0
11	10	10	62.50	100	0	0
12	10	10	62.50	100	0	0
13	10	7	62.50	100	0	0
14	7	10	62.50	100	0	0
15	10	10	62.50	100	0	0
16	10	10	87.50	100	0	0
17	7	10	62.50	100	0	0
18	10	10	71.25	100	0.48	0
19	10	10	62.50	100	0	0
20	7	10	62.50	100	0	0
21	10	10	62.50	100	0	0
22	10	10	62.50	100	0	0
23	10	7	62.50	100	0	0
24	10	7	62.50	100	0	0
25	10	7	62.50	100	0	0
26	7	10	62.50	100	0	0
27	10	10	62.50	100	0	0
28	10	10	62.50	100	0	0
29	10	10	62.50	100	0	0
30	10	10	62.50	100	0	0
รวมเฉลี่ย			64.04	100	5.2	0

จากตารางที่ 40 พบรู้ว่าผู้ป่วย 30 รายได้รับกิจกรรมการพยาบาลในเกณฑ์ที่ 10 ก่อนและหลังการใช้โปรแกรม การประกันคุณภาพการพยาบาล โดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 62.50%-87.50% และ 100% มีการกระจายอยู่ระหว่าง 0-0.48 และ 0 รวมเฉลี่ย 64.04% และ 100% ความเบี่ยงเบน = 5.2 และ 0 ตามลำดับ โดยผู้ป่วยได้รับ กิจกรรมการพยาบาลก่อนการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลอยู่ใน 2 ระดับ คือ ปานกลาง 1 คน และไม่ได้ 29 คน หลังการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลพบว่า ผู้ป่วยได้รับกิจกรรมการพยาบาลเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับ ดีทั้ง 30 คน

ตารางที่ 41 แสดงค่าเฉลี่ยและการกระจายของคะแนนกิจกรรมการพยาบาลใน เกณฑ์ที่ 11
: ผู้ป่วยปลดภัยและปราศจากภาวะแทรกซ้อนจากการไวรัสโคโรนา

เลขที่ผู้ป่วย	จำนวนที่อยู่ใน รพ.		กิจกรรมที่ได้รับโดยเฉลี่ย(%)		ความเบี่ยงเบน	
	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP
1	10	10	60	100	0.97	0
2	10	10	75	75	0	0
3	7	10	71.42	100	1.34	0
4	10	10	62.50	75	1.35	0
5	7	10	89.25	100	0	0
6	10	10	60	100	0.53	0
7	10	7	60	100	0.97	0
8	10	10	60	100	0.97	0
9	10	10	100	100	0.97	0
10	10	7	100	100	0	0
11	10	10	100	100	0	0
12	10	10	100	100	0	0
13	10	7	100	100	0	0
14	7	10	100	100	0	0
15	10	10	100	100	0	0
16	10	10	100	100	0	0
17	7	10	89.29	100	0.53	0
18	10	10	100	100	0	0
19	10	10	100	100	0	0
20	7	10	89.29	100	0	0
21	10	10	100	100	0	0
22	10	10	100	100	0	0
23	10	7	100	100	0	0
24	10	7	100	89.29	0	0.53
25	10	7	100	100	0	0
26	7	10	100	100	0	0
27	10	10	100	100	0	0
28	10	10	100	100	0	0
29	10	10	100	100	0	0
30	10	10	100	100	0	0
รวมเฉลี่ย			90.55	97.97	15.44	6.54

จากตารางที่ 41 พบว่าผู้ป่วย 30 รายได้รับกิจกรรมการพยาบาลในเกณฑ์ที่ 11 ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาล โดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 60%-100% และ 75%-100% มีการกระจายอยู่ระหว่าง 0-1.35 และ 0-0.53 รวมเฉลี่ย 90.55% และ 97.97% ความเบี่ยงเบน = 15.44 และ 6.54 ตามลำดับ โดยผู้ป่วยได้รับกิจกรรมการพยาบาลก่อนการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลอยู่ใน 3 ระดับ คือ ระดับดี 20 คน ปานกลาง 3 คน ไม่ดี 7 คน หลังการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลพบว่าผู้ป่วยได้รับกิจกรรมการพยาบาลเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับดี 27 คน ปานกลาง 1 คน และไม่ดี 2 คน

ตารางที่ 42 แสดงค่าเฉลี่ยและการกระจายของคะแนนกิจกรรมการพยาบาลในเกณฑ์ที่ 12
: ผู้ป่วยมีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการดูแลตนเอง

เลขที่ผู้ป่วย	จำนวนวันที่อยู่ใน ร.พ.		กิจกรรมที่ได้รับโดยเฉลี่ย(%)		ความเบี่ยงเบน	
	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP
1	10	10	70	85	0.97	0.48
2	10	10	60	85	1.03	0.48
3	7	10	71.43	78.87	0.98	0.52
4	10	10	70	100	0.97	0
5	7	10	78.57	85	0.52	0.48
6	10	10	60	100	1.03	0
7	10	7	60	100	1.03	0
8	10	10	50	100	1.05	0
9	10	10	50	100	1.05	0
10	10	7	70	100	0.97	0
11	10	10	70	85	0.97	0.48
12	10	10	60	70	1.03	0.52
13	10	7	70	78.57	0.97	0.52
14	7	10	57.14	85	1.07	0.48
15	10	10	70	85	0.97	0.48
16	10	10	70	85	0.95	0.48
17	7	10	57.14	85	1.07	0.48
18	10	10	50	100	1.05	0
19	10	10	57.14	85	0.97	0.48
20	7	10	60	85	1.07	0.48
21	10	10	70	85	1.03	0.48
22	10	10	70	85	0.97	0.48
23	10	7	70	100	0.97	0
24	10	7	60	78.57	1.03	0.52
25	10	7	60	100	1.03	0
26	7	10	57.14	85	1.07	0.48
27	10	10	70	85	0.97	0.48
28	10	10	70	100	0.97	0
29	10	10	60	100	1.03	0
30	10	10	100	100	0	0
รวมเฉลี่ย			64.88	89.85	8.70	8.98

จากตารางที่ 42 พบร่วมกัน 30 รายได้รับกิจกรรมการพยาบาลในเกณฑ์ที่ 12 ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาล โดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 50%-100% และ 78.57%-100% มีการกระจายอยู่ระหว่าง 0-1.07 และ 0-0.52 รวมเฉลี่ย 64.88% และ 89.85% ความเบี่ยงเบน = 8.70 และ 8.98 ตามลำดับ โดยผู้ป่วยได้รับกิจกรรมการพยาบาลก่อนการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลอยู่ใน 2 ระดับ คือ ระดับดี 1 คน และไม่ดี 29 คน หลังการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลพบว่า ผู้ป่วยได้รับกิจกรรมการพยาบาลเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับดี 12 คน ปานกลาง 14 คน และไม่ดี 4 คน

**4. คะแนนเฉลี่ย การกระจายของคะแนนผลการพยาบาลก่อนและหลังการใช้โปรแกรม
การประกันคุณภาพการพยาบาลในแต่ละเกณฑ์**

**ตารางที่ 43 แสดงค่าเฉลี่ยและการกระจายของคะแนนผลการพยาบาลในเกณฑ์ที่ 1
ผู้ป่วยได้รับการประเมินด้านออร์โธปิดิกส์อย่างครบถ้วน**

เลขที่ผู้ป่วย	จำนวนวันที่อยู่ใน รพ.		ผลการพยาบาลโดยเฉลี่ย(%)		ความเบี่ยงเบน	
	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP
1	10	10	100	100	0	0
2	10	10	100	100	0	0
3	7	10	100	100	0	0
4	10	10	100	100	0	0
5	7	10	100	100	0	0
6	10	10	100	100	0	0
7	10	7	100	100	0	0
8	10	10	100	100	0	0
9	10	10	100	100	0	0
10	10	7	100	100	0	0
11	10	10	100	100	0	0
12	10	10	100	100	0	0
13	10	7	100	100	0	0
14	7	10	100	100	0	0
15	10	10	100	100	0	0
16	10	10	100	100	0	0
17	7	10	100	100	0	0
18	10	10	100	100	0	0
19	10	10	100	100	0	0
20	7	10	100	100	0	0
21	10	10	100	100	0	0
22	10	10	100	100	0	0
23	10	7	100	100	0	0
24	10	7	100	100	0	0
25	10	7	100	100	0	0
26	7	10	100	10	0	0
27	10	10	100	100	0	0
28	10	10	100	100	0	0
29	10	10	100	100	0	0
30	10	10	100	100	0	0
รวมเฉลี่ย			100	100	0	0

จากตารางที่ 43 พบร่วมกับผู้ป่วย 30 คน แสดงผลการพยาบาลในเกณฑ์ที่ 1 วัดได้ทั้งก่อนและหลังการใช้โปรแกรมประกันคุณภาพการพยาบาลโดยเฉลี่ย 100% และรวมเฉลี่ย 100% ความเบี่ยงเบน = 0 แสดงว่าผู้ป่วยมีผลการพยาบาลทั้งในระดับก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาล วัดได้ในระดับคุณภาพดีและไม่มีลักษณะแตกต่างกัน

ตารางที่ 44 แสดงค่าเฉลี่ยและการกระจายของคะแนนผลการพยาบาลใน เกณฑ์ที่ 2

: ผู้ป่วยและญาติถูกความวิตกกังวล ได้รับการดูแลด้านจิตใจ ารมณ์ สังคม และผู้ป่วยสามารถ ปรับตัวต่อการรักษาพยาบาลได้

เลขที่ผู้ป่วย	จำนวนวันที่อยู่ใน รพ.		ผลการพยาบาลโดยเฉลี่ย(%)		ความเบี่ยงเบน	
	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP
1	10	10	44.44	100	0	0
2	10	10	44.44	100	0	0
3	7	10	38.09	96.67	0.53	0.48
4	10	10	88.87	94.44	0	0.53
5	7	10	66.67	100	0	0
6	10	10	66.67	100	0	0
7	10	7	55.56	100	0	0
8	10	10	44.44	95.56	0	0.52
9	10	10	82.22	86.67	0.97	1.55
10	10	7	93.33	93.65	0.97	0.53
11	10	10	75.56	90	0.42	1.45
12	10	10	60	90	0.97	1.45
13	10	7	60	85.71	0	1.60
14	7	10	77.78	90	0	1.45
15	10	10	88.87	90	0	1.45
16	10	10	77.78	100	0	0
17	7	10	88.87	90	0	1.45
18	10	10	88.87	100	0	0
19	10	10	88.87	90	0	1.45
20	7	10	55.56	90	0	1.45
21	10	10	100	90	0	1.45
22	10	10	100	86.67	0	1.55
23	10	7	77.78	100	0	0
24	10	7	77.78	100	0	0
25	10	7	95.56	85.71	0.52	1.60
26	7	10	71.43	96.67	0.53	0.48
27	10	10	77.78	90	0	1.45
28	10	10	100	100	0	0
29	10	10	100	93.33	0	0.52
30	10	10	95.56	100	0.52	0
รวมเฉลี่ย			75.72	94.17	18.62	5.25

จากตารางที่ 44 พบว่าผู้ป่วย 30 คน แสดงผลการพยาบาลในเกณฑ์ที่ 2 วัดได้ก่อนและหลังการใช้โปรแกรม การประกันคุณภาพการพยาบาลโดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 44.44 % -100 % และ 85.71-100% มีการกระจายอยู่ ระหว่าง 0-0.97 และ 0-1.60 รวมเฉลี่ย 76.09% และ 94.17% ความเบี่ยงเบน = 18.62 และ 5.25 ตามลำดับ โดยผู้ป่วยมีผลการพยาบาลก่อนการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลวัดได้ใน 3 ระดับ คือ ระดับที่ 7 คน ปานกลาง 6 คน และไม่ต่ำกว่า 17 คน หลังการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลพบว่า ผู้ป่วยมีผลการพยาบาล เพิ่มขึ้นวัดได้ในระดับที่ 26 คน และปานกลาง 4 คน

ตารางที่ 45 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและการกระจายของคะแนนผลการพยาบาลในเกณฑ์ที่ 3
: ผู้ป่วยได้รับการปฏิบัติการพยาบาลอย่างมีประสิทธิภาพ

เลขที่ผู้ป่วย	จำนวนที่อยู่ใน รพ.		ผลการพยาบาลโดยเฉลี่ย(%)		ความเบี่ยงเบน	
	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP
1	10	10	100	100	0	0
2	10	10	100	100	0	0
3	7	10	100	100	0	0
4	10	10	100	100	0	0
5	7	10	100	100	0	0
6	10	10	100	100	0	0
7	10	7	100	100	0	0
8	10	10	100	100	0	0
9	10	10	100	100	0	0
10	10	7	100	100	0	0
11	10	10	100	100	0	0
12	10	10	100	100	0	0
13	10	7	100	100	0	0
14	7	10	100	100	0	0
15	10	10	100	100	0	0
16	10	10	100	100	0	0
17	7	10	100	100	0	0
18	10	10	100	100	0	0
19	10	10	100	100	0	0
20	7	10	100	100	0	0
21	10	10	100	100	0	0
22	10	10	100	100	0	0
23	10	7	100	100	0	0
24	10	7	100	100	0	0
25	10	7	100	100	0	0
26	7	10	100	100	0	0
27	10	10	100	100	0	0
28	10	10	100	100	0	0
29	10	10	100	100	0	0
30	10	10	100	100	0	0
รวมเฉลี่ย			100	100	0	0

จากตารางที่ 45 พบรู้ว่าผู้ป่วย 30 คน แสดงผลการพยาบาลในเกณฑ์ที่ 3 วัดได้ก่อนและหลังการใช้โปรแกรม การประกันคุณภาพการพยาบาลโดยเฉลี่ย 100% ค่าการกระจายเป็น 0 และรวมเฉลี่ย 100% ความเบี่ยงเบน = 0 แสดงว่า ผู้ป่วยมีผลการพยาบาลในระดับก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาล วัดได้ในระดับคุณภาพดี และมีลักษณะไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 46 แสดงค่าเฉลี่ยและการกระจายของคะแนนผลการพยาบาลในเกณฑ์ที่ 4

: ผู้ป่วยสูงอายุ และไม่มีอาการเจ็บปวดขณะได้รับการรักษาตามแผนการรักษา

เลขที่ผู้ป่วย	จำนวนวันที่อยู่ใน รพ.		ผลการพยาบาลโดยเฉลี่ย(%)		ความเบี่ยงเบน	
	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP
1	10	10	40	88	0	2.19
2	10	10	40	90	0	0.48
3	7	10	40	88	0	2.19
4	10	10	100	90	0	0.50
5	7	10	88.57	90	0.53	0.50
6	10	10	100	88	0	0.97
7	10	7	100	100	0	0
8	10	10	80	92	0	0.52
9	10	10	100	84	0	1.03
10	10	7	100	88.57	0	0.53
11	10	10	100	82	0	1.45
12	10	10	82	100	1.45	0
13	10	7	74.29	100	1.60	0
14	7	10	88.57	100	0.53	0
15	10	10	82	100	1.45	0
16	10	10	94	100	0.48	0
17	7	10	74.29	100	1.60	0
18	10	10	94	100	0.48	0
19	10	10	82	100	1.45	0
20	7	10	100	100	0	0
21	10	10	82	100	1.45	0
22	10	10	76	100	1.55	0
23	10	7	82	100	1.45	0
24	10	7	82	100	1.45	0
25	10	7	82	100	1.45	0
26	7	10	100	100	0	0
27	10	10	82	100	1.45	0
28	10	10	94	100	0.48	0
29	10	10	76	100	1.03	0
30	10	10	76	100	1.03	0
รวมเฉลี่ย			81.72	96.15	17.41	5.86

จากตารางที่ 46 พบร่วม 30 คน แสดงผลการพยาบาลในเกณฑ์ที่ 4 วัดได้ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลโดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 40 %-100 % และ 82-100 % มีการกระจายอยู่ระหว่าง 0-1.60 และ 0-2.19 รวมเฉลี่ย 81.72 % และ 96.15 % ความเบี่ยงเบน = 17.41 และ 5.86 ตามลำดับ โดยผู้ป่วยมีผลการพยาบาลก่อนการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลวัดได้ใน 3 ระดับ คือ ระดับดี 11 คน ปานกลาง 11 คน และไม่ดี 8 คน หลังการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลพบว่า ผู้ป่วยมีผลการพยาบาลเพิ่มขึ้นวัดได้ในระดับดี 24 คน และปานกลาง 6 คน

ตารางที่ 47 แสดงค่าเฉลี่ยและการกระจายของคะแนนผลการพยาบาลใน เกณฑ์ที่ 5

: ผู้ป่วยปลอดภัยและปราศจากภาวะแทรกซ้อนจากการติดเชื้อระบบทางเดินหายใจ

เลขที่ผู้ป่วย	จำนวนวันที่อยู่ใน รพ.		ผลการพยาบาลโดยเฉลี่ย (%)		ความเสี่ยงเบน	
	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP
1	10	10	77.78	100	0	0
2	10	10	77.78	96.67	0	0.52
3	7	10	77.78	100	0	0
4	10	10	77.78	100	0	0
5	7	10	77.78	100	0	0
6	10	10	77.78	100	0	0
7	10	7	77.78	100	0	0
8	10	10	77.78	100	0	0
9	10	10	77.78	95.56	0	0.52
10	10	7	88.89	100	0	0
11	10	10	66.67	90	0	1.45
12	10	10	66.67	90	0	1.45
13	10	7	66.67	95.24	0	1.16
14	7	10	63.49	90	0	1.45
15	10	10	77.76	90	0	1.45
16	10	10	66.67	96.67	0	0.52
17	7	10	63.49	90	0	1.45
18	10	10	77.78	96.67	0	0.52
19	10	10	77.78	90	0	1.45
20	7	10	77.78	90	0	1.45
21	10	10	77.78	90	0	1.45
22	10	10	77.78	90	0	1.45
23	10	7	77.78	100	0	0
24	10	7	77.78	80.95	0	0.95
25	10	7	77.78	85.71	0	1.60
26	7	10	77.78	90	0	1.45
27	10	10	77.78	90	0	1.45
28	10	10	77.78	96.67	0	0.52
29	10	10	77.78	93.33	0	0.52
30	10	10	77.78	100	0	0
รวมเฉลี่ย			75.71	94.24	5.56	5.27

จากการที่ 47 พบร่วมกับผู้ป่วย 30 คน แสดงผลการพยาบาลในเกณฑ์ที่ 5 วัดได้ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลโดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 63.49%-77.78% และ 80.95%-100 % มีการกระจายอยู่ระหว่าง 0 และ 0-1.60 และรวมเฉลี่ย 75.71% และ 94.24 ความเสี่ยงเบน = 5.56 และ 5.27 ตามลำดับ โดยผู้ป่วยมีผลการพยาบาลก่อนการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลวัดได้ใน 2 ระดับ คือ ระดับปานกลาง 1 คน และไม่ต่ำกว่า 29 คน หลังการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลพบว่า ผู้ป่วยมีผลการพยาบาลเพิ่มขึ้น วัดได้ในระดับต่ำกว่า 28 คน และปานกลาง 2 คน

ตารางที่ 48 แสดงค่าเฉลี่ยและการกระจายของคะแนนผลการพยาบาลใน เกณฑ์ที่ 6
: ผู้ป่วยขับถ่ายอุจจาระ และปัสสาวะได้ตามปกติ

เลขที่ผู้ป่วย	จำนวนวันที่อยู่ใน รพ.		ผลการพยาบาลโดยเฉลี่ย (%)		ความเบี่ยงเบน	
	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP
1	10	10	60	100	0	0
2	10	10	60	100	0	0
3	7	10	85.71	100	0	0
4	10	10	80	90	0	0.53
5	7	10	85.71	100	0	0
6	10	10	60	100	0	0
7	10	7	80	100	0	0
8	10	10	80	100	0	0
9	10	10	80	92	0	0.52
10	10	7	80	100	0	0
11	10	10	80	82	0	1.45
12	10	10	80	100	0	0
13	10	7	80	91.43	0	0.53
14	7	10	91.42	100	0	0
15	10	10	92	82	0.52	1.45
16	10	10	60	100	0	0
17	7	10	80	82	0	1.45
18	10	10	80	100	0	0
19	10	10	80	100	0	0
20	7	10	85.71	82	0	1.45
21	10	10	96	100	0	0
22	10	10	96	100	0	0
23	10	7	96	100	0	0
24	10	7	96	100	0	0
25	10	7	100	74.29	0	1.60
26	7	10	80	100	0	0
27	10	10	92	82	0	1.45
28	10	10	92	100	0	0
29	10	10	92	88	0	0.52
30	10	10	100	100	0.52	0
รวมเฉลี่ย			83.35	94.85	11.58	8.02

จากการที่ 48 พนบ.ผู้ป่วย 30 คนแสดงผลการพยาบาลในเกณฑ์ที่ 6 วัดได้ก่อนและหลังการใช้โปรแกรม การประกันคุณภาพการพยาบาลโดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 60%-100 % และ 74.29 %-100 % มีการกระจายอยู่ ระหว่าง 0-0.52 และ 0-1.60 และรวมเฉลี่ย 83.35 % และ 94.85% ความเบี่ยงเบน = 11.58 และ 8.02 ตามลำดับ โดยผู้ป่วยมีผลการพยาบาลก่อนการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลวัดได้ใน 3 ระดับ คือ ระดับดี 11 คน ปานกลาง 15 คน และไม่ดี 4 คน หลังการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลพบว่า ผู้ป่วยมีผลการพยาบาลเพิ่มขึ้นวัดได้ในระดับดี 23 คน ปานกลาง 6 คนและไม่ดี 1 คน

ตารางที่ 49 แสดงค่าเฉลี่ยและการกระจายของคะแนนผลการพยาบาลในเกณฑ์ที่ 7
: ผู้ป่วยนอนหลับพักผ่อนได้อย่างเพียงพอ

เลขที่ผู้ป่วย	จำนวนวันที่อยู่ใน รพ.		ผลการพยาบาลโดยเฉลี่ย (%)		ความเบี่ยงเบน	
	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP
1	10	10	75	100	0	0
2	10	10	75	100	0	0
3	7	10	75	100	0	0
4	10	10	100	100	0	0
5	7	10	100	100	0	0
6	10	10	75	100	0.97	0
7	10	7	100	100	0	0
8	10	10	100	90	0	0.48
9	10	10	100	80	0	1.03
10	10	7	80	100	1.03	0
11	10	10	77.50	100	1.50	0
12	10	10	100	75	0	0.97
13	10	7	100	100	0	0
14	7	10	100	75	0	1.21
15	10	10	75	75	0	1.21
16	10	10	75	100	0	0
17	7	10	75	100	0	0
18	10	10	100	100	0	0
19	10	10	75	100	1.21	0
20	7	10	75	100	0	0
21	10	10	75	100	1.21	0
22	10	10	80	100	1.03	0
23	10	7	100	100	0	0
24	10	7	100	100	0	0
25	10	7	100	100	0	0
26	7	10	100	85	0	0.97
27	10	10	100	85	0	0.97
28	10	10	100	100	0	0
29	10	10	70	100	1.03	0
30	10	10	100	100	0	0
รวมเฉลี่ย			88.58	95.50	12.52	8.74

จากตารางที่ 49 พนบ.ผู้ป่วย 30 คน แสดงผลการพยาบาลในเกณฑ์ที่ 7 วัดได้ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลโดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 70%-100% และ 75%-100% มีการกระจายอยู่ระหว่าง 0-1.50 และ 0-1.21 รวมเฉลี่ย 88.58 % และ 95.50% ความเบี่ยงเบน = 12.52 และ 8.74 ตามลำดับ โดยผู้ป่วยมีผลการพยาบาลก่อนการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลวัดได้ใน 3 ระดับ คือ ระดับดี 16 คน ปานกลาง 2 คน และไม่ดี 12 คน หลังการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลพบว่า ผู้ป่วยมีผลการพยาบาลเพิ่มขึ้นวัดได้ในระดับดี 24 คน ปานกลาง 3 คน และไม่ดี 3 คน

ตารางที่ 50 แสดงค่าเฉลี่ยและการกระจายของคะแนนผลการพยาบาลในเกณฑ์ที่ 8

: ผู้ป่วยปลดภัยและปราศจากภาวะแทรกซ้อนจากการติดเชื้อของกระดูก

เลขที่ผู้ป่วย	จำนวนวันที่อยู่ใน รพ.		ผลการพยาบาลโดยเฉลี่ย(%)		ความเบี่ยงเบน	
	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP
1	10	10	83.33	100	0	0
2	10	10	100	100	0	0
3	7	10	83.33	100	0	0
4	10	10	100	91.67	0	0.53
5	7	10	90.47	100	0.53	0
6	10	10	80	100	1.93	0
7	10	7	100	100	0	0
8	10	10	80	100	1.93	0
9	10	10	80	93.33	1.93	0.52
10	10	7	80	100	1.93	0
11	10	10	93.33	90	0.52	0.97
12	10	10	93.33	100	0.52	0
13	10	7	100	100	0	0
14	7	10	71.43	100	2.14	0
15	10	10	80	100	1.93	0
16	10	10	90	100	0.97	0
17	7	10	83.33	90	0	0.96
18	10	10	100	100	0	0
19	10	10	100	100	0	0
20	7	10	71.43	100	2.14	0
21	10	10	80	100	1.93	0
22	10	10	73.32	100	2.06	0
23	10	7	100	100	0	0
24	10	7	100	100	0	0
25	10	7	100	100	0	0
26	7	10	92.85	90	0.53	0.97
27	10	10	100	90	0	0.97
28	10	10	90	100	0.97	0
29	10	10	100	90	0	0.97
30	10	10	90	100	0.97	0
รวมเฉลี่ย		89.28	97.83	9.91	4.03	

จากตารางที่ 50 พบร้าผู้ป่วย 30 คน แสดงผลการพยาบาลในเกณฑ์ที่ 8 วัดได้ก่อนและหลังการใช้โปรแกรม การประกันคุณภาพการพยาบาลโดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 71.43%-100% และ 90%-100% มีการกระจายอยู่ระหว่าง 0-2.14 และ 0-0.97 รวมเฉลี่ย 89.28 % และ 97.83% ความเบี่ยงเบน = 9.91 และ 4.03 ตามลำดับ โดยผู้ป่วยมีผลการพยาบาลก่อนการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลวัดได้ใน 3 ระดับ คือ ระดับดี 18 คน ปานกลาง 9 คน และไม่ดี 3 คน หลังการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลพบว่า ผู้ป่วยมีผลการพยาบาลเพิ่มขึ้นวัดได้ในระดับดีทั้ง 30 คน

ตารางที่ 51 แสดงค่าเฉลี่ยและการกระจายของคะแนนผลการพยาบาลใน เกณฑ์ที่ 9

: ผู้ป่วยปอดภัยและปราศจากภาวะแทรกซ้อนจากการเกิดผลกดทับ

เลขที่ผู้ป่วย	จำนวนวันที่อยู่ใน รพ.		ผลการพยาบาลโดยเฉลี่ย(%)		ความเบี่ยงเบน	
	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP
1	10	10	100	100	0	0
2	10	10	100	100	0	0
3	7	10	100	100	0	0
4	10	10	75	100	0	0
5	7	10	100	100	0	0
6	10	10	100	100	0	0
7	10	7	100	100	0	0
8	10	10	100	100	0	0
9	10	10	75	100	0	0
10	10	7	100	100	0	0
11	10	10	100	100	0	0
12	10	10	100	100	0	0
13	10	7	100	100	0	0
14	7	10	100	100	0	0
15	10	10	90	100	0.52	0
16	10	10	100	100	0	0
17	7	10	100	100	0	0
18	10	10	100	100	0	0
19	10	10	100	100	0	0
20	7	10	100	100	0	0
21	10	10	100	100	0	0
22	10	10	100	100	0	0
23	10	7	100	100	0	0
24	10	7	100	100	0	0
25	10	7	100	100	0	0
26	7	10	75	100	0	0
27	10	10	100	100	0	0
28	10	10	100	100	0	0
29	10	10	100	100	/	0
30	10	10	100	100	0	0
รวมเฉลี่ย		97.16	100	7.73	0	

จากตารางที่ 51 พบร่วมผู้ป่วย 30 คนแสดงผลการพยาบาลในเกณฑ์ที่ 9 วัดได้ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลโดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 75%-100% และ 100% มีการกระจายอยู่ระหว่าง 0-0.52 และ 0 รวมเฉลี่ย 97.16 % และ 100% ความเบี่ยงเบน = 7.73 และ 0 ตามลำดับ โดยผู้ป่วยมีผลการพยาบาลก่อนการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลวัดได้ใน 2 ระดับ คือ ระดับที่ 27 คน และไม่ตี่ 3 คน หลังการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลพบว่า ผู้ป่วยมีผลการพยาบาลเพิ่มขึ้นวัดได้ในระดับที่ห้าม 30 คน

ตารางที่ 52 แสดงค่าเฉลี่ยและการกระจายของคะแนนผลการพยาบาลในเกณฑ์ที่ 10

: ผู้ป่วยปลอดภัยและปราศจากภาวะแทรกซ้อนจากการเกิดกลั้นเน้อลีบ ข้อดีต และปลายเท้าตก

เลขที่ผู้ป่วย	จำนวนวันที่อยู่ใน รพ.		ผลการพยาบาลโดยเฉลี่ย(%)		ความเบี่ยงเบน	
	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP
1	10	10	75	100	0	0
2	10	10	90	100	0.50	0
3	7	10	75	100	0	0
4	10	10	100	100	0	0
5	7	10	100	100	0	0
6	10	10	100	100	0	0
7	10	7	100	100	0	0
8	10	10	100	100	0	0
9	10	10	100	100	0	0
10	10	7	100	100	0	0
11	10	10	100	100	0	0
12	10	10	100	100	0	0
13	10	7	100	100	0	0
14	7	10	100	100	0	0
15	10	10	100	100	0	0
16	10	10	75	100	0	0
17	7	10	100	100	0	0
18	10	10	100	100	0	0
19	10	10	100	100	0	0
20	7	10	100	100	0	0
21	10	10	100	100	0	0
22	10	10	100	100	0	0
23	10	7	100	100	0	0
24	10	7	100	100	0	0
25	10	7	100	100	0	0
26	7	10	100	100	0	0
27	10	10	100	100	0	0
28	10	10	100	100	0	0
29	10	10	100	100	0	0
30	10	10	100	100	0	0
รวมเฉลี่ย			97.16	100	7.73	0

จากตารางที่ 52 พบว่า ผู้ป่วย 30 คนแสดงผลการพยาบาลในเกณฑ์ที่ 10 วัดได้ก่อนและหลังการใช้โปรแกรม การประกันคุณภาพการพยาบาลโดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 75%-100% และ 100% มีการกระจายอยู่ระหว่าง 0-0.50 รวมเฉลี่ย 97.16 % และ 100% ความเบี่ยงเบน = 7.73 และ 0 ตามลำดับ โดยผู้ป่วยมีผลการพยาบาล ก่อนการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลวัดได้ใน 2 ระดับ คือ ระดับดี 27 คน และไม่ดี 3 คน หลังการ ใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลพบว่า ผู้ป่วยมีผลการพยาบาลเพิ่มขึ้นวัดได้ในระดับดีทั้ง 30 คน

ตารางที่ 53 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและการกระจายของคะแนนผลการพยาบาลใน เกณฑ์ที่ 11
: ผู้ป่วยปลอดภัยและปราศจากภาวะแทรกซ้อนจากการให้เลี้ยงโนทิติดปอด

เลขที่ผู้ป่วย	จำนวนวันที่อยู่ใน รพ.		ผลการพยาบาลโดยเฉลี่ย(%)		ความเบี่ยงเบน	
	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP
1	10	10	83.33	100	0	0
2	10	10	83.33	100	0	0
3	7	10	83.33	100	0	0
4	10	10	100	100	0	0
5	7	10	92.86	100	1.07	0
6	10	10	83.33	100	0	0
7	10	7	100	100	0	0
8	10	10	95	100	0.97	0
9	10	10	100	100	0	0
10	10	7	100	100	0	0
11	10	10	83.33	100	0	0
12	10	10	83.33	100	0	0
13	10	7	83.33	100	0	0
14	7	10	83.33	100	0	0
15	10	10	100	100	0	0
16	10	10	95	100	0.97	0
17	7	10	100	100	0	0
18	10	10	97.5	100	0.48	0
19	10	10	100	100	0	0
20	7	10	100	95	0	0.96
21	10	10	100	100	0	0
22	10	10	100	100	0	0
23	10	7	100	100	0	0
24	10	7	100	100	0	0
25	10	7	100	96.43	0	0.53
26	7	10	96.43	100	0.53	0
27	10	10	100	97.50	0	0.48
28	10	10	100	100	0	0
29	10	10	100	95	0	0.52
30	10	10	100	100	0	0
รวมเฉลี่ย			94.78	99.46	7.2	1.44

จากตารางที่ 53 พบว่าผู้ป่วย 30 คน แสดงผลการพยาบาลในเกณฑ์ที่ 11 วัดได้ก่อนและหลังการใช้โปรแกรม การประกันคุณภาพการพยาบาลโดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 83.33%-100% และ 95%-100% มีการกระจายอยู่ระหว่าง 0-1.07 และ 0-0.96 รวมเฉลี่ย 97.78% และ 99.46% ความเบี่ยงเบน = 7.20 และ 1.44 ตามลำดับ โดย ผู้ป่วยมีผลการพยาบาลก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลวัดได้ในระดับตั้ง 30 คน

ตารางที่ 54 แสดงค่าเฉลี่ยและการกระจายของคะแนนผลการพยาบาลใน เกณฑ์ที่ 12
: ผู้ป่วยมีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการดูแลตนเอง

เลขที่ผู้ป่วย	จำนวนวันที่อยู่ใน รพ.		ผลการพยาบาลโดยเฉลี่ย(%)		ความเบี่ยงเบน	
	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP	ก่อนใช้QAP	หลังใช้QAP
1	10	10	70	100	0.98	0
2	10	10	60	85	1.03	0.48
3	7	10	71.43	100	0.53	0
4	10	10	60	75	1.03	0.53
5	7	10	71.43	100	0.53	0
6	10	10	60	100	1.03	0
7	10	7	60	100	1.03	0
8	10	10	70	100	0.98	0
9	10	10	50	80	1.05	0.52
10	10	7	60	71.43	1.03	0.53
11	10	10	50	70	1.05	0.97
12	10	10	40	70	1.03	0.97
13	10	7	50	71.43	1.05	0.53
14	7	10	57.14	70	1.07	0.97
15	10	10	50	70	1.05	0.97
16	10	10	50	85	1.05	0.48
17	7	10	71.43	70	0.53	0.97
18	10	10	60	70	1.03	0.97
19	10	10	50	85	1.05	0.48
20	7	10	71.43	70	0.53	0.97
21	10	10	50	70	1.05	0.97
22	10	10	50	85	1.05	0.48
23	10	7	50	100	1.05	0
24	10	7	60	71.43	1.03	0.53
25	10	7	60	100	1.03	0
26	7	10	71.43	85	0.53	0.48
27	10	10	60	70	1.03	0.97
28	10	10	60	70	1.03	0.97
29	10	10	60	70	1.03	0.52
30	10	10	60	100	1.03	0
รวมเฉลี่ย			58.81	82.14	8.54	13.42

จากตารางที่ 54 พบร่วมกับ 30 คน แสดงผลการพยาบาลในเกณฑ์ที่ 12 วัดได้ก่อนและหลังการใช้โปรแกรม การประกันคุณภาพการพยาบาลโดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 44-71.43% และ 70%-100% มีการกระจายอยู่ระหว่าง 0-1.07 และ 0-0.96 รวมเฉลี่ย 58.81% และ 82.14% ความเบี่ยงเบน = 8.54 และ 13.42 ตามลำดับ โดย ผู้ป่วยมีผลการพยาบาลก่อนการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลตัดได้ในระดับไม่ถึง 30 คน หลังการใช้ โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลพบว่า ผู้ป่วยมีผลการพยาบาลเพิ่มขึ้นตัดได้ในระดับดี 9 คน ปานกลาง 6 คน และไม่ดี 15 คน

5. จำนวนและร้อยละของผู้ป่วยที่ได้รับกิจกรรมการพยาบาลแต่ละข้อในแต่ละเกณฑ์

**ตารางที่ 55 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ป่วยที่ได้รับกิจกรรมการพยาบาลในแต่ละข้อของ
เกณฑ์ที่ 1 : ผู้ป่วยได้รับการประเมินทางด้านออร์โธปิดิกส์อย่างครบถ้วน**

ข้อที่	กิจกรรม	ก่อนใช้ QAP		หลังใช้ QAP	
		จำนวน	เฉลี่ย%	จำนวน	เฉลี่ย%
1. ประเมินสภาพร่างกายผู้ป่วยออร์โธปิดิกส์โดย ตรวจร่างกายแลกรับ 1 ครั้ง		30	100	30	100
2. ประเมินภาวะจิตสังคมของผู้ป่วย		30	100	30	100

N = 30

**ตารางที่ 56 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ป่วยที่ได้รับกิจกรรมการพยาบาลในแต่ละข้อของ
เกณฑ์ที่ 2 : ผู้ป่วยและญาติได้รับการดูแลด้านจิตใจ อารมณ์ สังคม คลายความ
วิตกกังวลและผู้ป่วยสามารถปรับตัวต่อการรักษาพยาบาลได้**

ข้อที่	กิจกรรม	ก่อนใช้ QAP		หลังใช้ QAP	
		จำนวน	เฉลี่ย%	จำนวน	เฉลี่ย%
1. เปิดโอกาสให้ผู้ป่วยระบายนความรู้สึกับข้อใจ และความวิตกกังวล และให้เวลา กับผู้ป่วยได้ ชักถามข้อสงสัย ตอบคำถามต่างๆ		15	50	20	66.66
2. ลดดันเหตุของความวิตกกังวล หาสาเหตุของ ความวิตกกังวลและให้การพยาบาลเพื่อแก้ไข		27	90	29	96.66
3. ให้การพยาบาลเพื่อบรรเทาความวิตกกังวล		21	70	29	100
4. สร้างสัมพันธภาพที่ดีและจัดสภาพแวดล้อมใน ห้องผู้ป่วย เพื่อลดความเครียด และส่งเสริมสภาพ จิตใจและอารมณ์ของผู้ป่วย		30	100	30	100
5. ประเมินค่าพูดและพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นว่า ผู้ป่วยวิตกกังวล		20	66.66	28	93.33
6. ช่วยลดความวิตกกังวลของญาติและครอบครัว ให้ยอมรับวิธีการรักษาพยาบาล		25	83.33	30	100
7. สังเกตพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงของผู้ป่วย และ ค้นหาสาเหตุ โดยติดตามเป็นระยะๆ		20	66.33	29	96.66

N = 30

**ตารางที่ 57 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ป่วยที่ได้รับกิจกรรมการพยาบาลในแต่ละขั้นของ
เกณฑ์ที่ 3 : ผู้ป่วยได้รับการปฏิบัติการพยาบาลอย่างมีประสิทธิภาพ**

ข้อที่	กิจกรรม	ก่อนใช้ QAP		หลังใช้ QAP	
		จำนวน	เนลี่ย%	จำนวน	เนลี่ย%
ในผู้ป่วยกระดูกหักและได้รับการดึงถ่วงน้ำหนัก					
1. ดูแลให้การดึงถ่วงน้ำหนักเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากและถูกต้อง		30	100	30	100
2. มีการซ้อมวิธีการเคลื่อนไหวร่างกายแก่ผู้ป่วย ขณะที่ได้รับการดึงถ่วงน้ำหนัก		30	100	30	100
3. จัดโต๊ะข้างเดียวให้อยู่ในแนวที่ผู้ป่วยสามารถหันขึ้นได้สะดวก		30	100	30	100
ในผู้ป่วยกระดูกหักและได้รับการผ่าตัดเพื่อใส่เหล็กดามกระดูกที่หัก					
1. วัดและบันทึกสัญญาณชีพตามกำหนด		30	100	30	100
2. มีการเขียนบันทึกทางการพยาบาลเมื่อมีอาการเปลี่ยนแปลง		30	100	30	100
3. สังเกตและบันทึกอาการประกอนผลหลังผ่าตัด		30	100	30	100
4. สังเกต บันทึกจำนวน ลักษณะสีของCONTENT จากท่อระบายน้ำ		30	100	30	100
5. รายงานแพทย์เมื่อพบอาการเปลี่ยนแปลง		30	100	30	100
ในผู้ป่วยกระดูกหักและรักษาโดยการใส่ฟีอก					
1. อธิบายให้ผู้ป่วยทราบวัตถุประสงค์ของการรักษา โดยการใส่ฟีอกและการปฏิบัติตนขณะใส่ฟีอก		30	100	30	100
2. การให้การพยาบาลหลังการใส่ฟีอก		30	100	30	100
3. ให้การพยาบาลเพื่อการปฏิบัติตนขณะใส่ฟีอก		30	100	30	100
4. ดูแลช่วยเหลือในการทำความสะอาดร่างกาย อย่างน้อยวันละ 1 ครั้ง		30	100	30	100

**ตารางที่ 58 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ป่วยที่ได้รับกิจกรรมการพยาบาลในแต่ละข้อของ
เกณฑ์ที่ 4 : ผู้ป่วยสุขสนายและไม่มีอาการเจ็บป่วยขณะรับการรักษาพยาบาล
ตามแผนการรักษา**

ข้อที่	กิจกรรม	ก่อนใช้ QAP		หลังใช้ QAP	
		จำนวน	เฉลี่ย%	จำนวน	เฉลี่ย%
1. พูดคุยซักถามเปิดโอกาสให้ผู้ป่วยได้แสดงออกถึงความรู้สึกให้เวลา กับผู้ป่วยและรับฟังด้วยท่าทีเต็มใจ		27	90	30	100
2. ชี้แจงและบันทึกเกี่ยวกับการเจ็บป่วย	28	93.33	30	100	
3. ให้การพยาบาลเพื่อป้องกันและบรรเทาความเจ็บปวด	29	96.66	30	100	
4. ให้การพยาบาลเพื่อบรรเทาความเจ็บปวดเมื่อยเบนความสนใจ	14	46.66	25	83.33	

N = 30

**ตารางที่ 59 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ป่วยที่ได้รับกิจกรรมการพยาบาลในแต่ละข้อของ
เกณฑ์ที่ 5 : ผู้ป่วยปอดภัยและปราศจากภาวะแทรกซ้อน จากการติดเชื้อของ
ระบบทางเดินหายใจ**

ข้อที่	กิจกรรม	ก่อนใช้ QAP		หลังใช้ QAP	
		จำนวน	เฉลี่ย%	จำนวน	เฉลี่ย%
1. ประเมินและบันทึกอัตราการหายใจ วัดอุณหภูมิร่างกายทุก 4 ชม.		30	100	30	100
2. บันทึกลักษณะการหายใจที่ผิดปกติ		25	83.33	30	100
3. รายงานแพทย์ทราบเมื่อพบอาการผิดปกติ		30	100	30	100
4. ช่วยให้ปอดขยายตัวดีขึ้น โดยการสอนและ ฝึกให้ผู้ป่วยทำ Deep breathing exercise		10	33.33	24	80
5. สอนและการดูแลให้ผู้ป่วยทำ Effective cough		10	33.33	24	80
6. ในกรณีที่มีเสมหะมาก ช่วยกระตุ้นการไอ		25	83.33	28	93.33
7. ช่วยเหลือการดูแลให้ผู้ป่วยเปลี่ยนอิริยาบท ทุก 2 ชม.		26	86.66	30	100
8. กระตุ้นผู้ป่วยดื่มน้ำวันละ 1,500-3,000cc		25	83.33	30	100

N = 30

**ตารางที่ 60 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ป่วยที่ได้รับกิจกรรมการพยาบาลในแต่ละข้อของ
เกณฑ์ที่ 6 : ผู้ป่วยถ่ายอุจาระและปัสสาวะได้ตามปกติ**

ข้อที่	กิจกรรม	ก่อนใช้ QAP		หลังใช้ QAP	
		จำนวน	เฉลี่ย%	จำนวน	เฉลี่ย%
1. ประเมินสุขนิสัยในการขับถ่ายปกติของผู้ป่วย		15	50	20	66.66
2. อธิบายถึงความจำเป็นของการทำกิจวัตรบันเดียงและฝึกให้ผู้ป่วยปฏิบัติ		28	93.33	30	100
3. พังเสียงการเคลื่อนไหวของกระเพาะอาหารและสำไส้		20	66.66	30	100
4. ให้ห้ม้อนอน หรือ Urinner ทันทีที่ผู้ป่วยขอช่วยเหลือและจัดสิ่งแวดล้อมให้มิดชิด		30	100	30	100
5. กระตุนให้ผู้ป่วยดื่มน้ำวันละ 1,500-3,000 cc		28	93.33	30	100
6. ดูแลผู้ป่วยให้รับประทานอาหารประเภทผักผลไม้ที่มีการห่อหรือเส้นใยพิชใหญ่มากๆ		20	66.66	25	83.33
7. เปลี่ยนอุริyanบทให้ผู้ป่วยทุก 2 ชม.		30	100	30	100
8. บันทึกจำนวนและลักษณะของอุจาระและปัสสาวะ		30	100	30	100
9. ให้ยาระบายหรือสวนอุจาระตามแผนการรักษาในกรณีท้องผูก		24	80	30	100

N = 30

**ตารางที่ 61 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ป่วยที่ได้รับกิจกรรมการพยาบาลในแต่ละข้อของ
เกณฑ์ที่ 7 : ผู้ป่วยนอนหลับพักผ่อนได้อย่างเพียงพอ**

ข้อที่	กิจกรรม	ก่อนใช้ QAP		หลังใช้ QAP	
		จำนวน	เฉลี่ย%	จำนวน	เฉลี่ย%
1. สอนถ่านและบันทึกสุนนิสัยการนอนหลับปกติของ ผู้ป่วย		22	73.33	26	86.66
2. ให้การพยาบาลเพื่อสร้างเสริมการนอนหลับ		27	90	29	96.66
3. กระตุ้นให้ผู้ป่วยมีการเคลื่อนไหวมากที่สุด		30	100	30	100

N = 30

**ตารางที่ 62 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ป่วยที่ได้รับกิจกรรมการพยาบาลในแต่ละข้อของ
เกณฑ์ที่ 8 : ผู้ป่วยปลดภัยและปราศจากภาวะแทรกซ้อนจากการติดเชื้อ[†]
ของกระดูก**

ข้อที่	กิจกรรม	ก่อนใช้ QAP		หลังใช้ QAP	
		จำนวน	เฉลี่ย%	จำนวน	เฉลี่ย%
1. ทำความสะอาดแผลที่กระดูกบาดเจ็บและแผลใส่เข็มร้อยกระดูกวันละ 1 ครั้ง		30	100	30	100
2. สังเกตและบันทึกความผิดปกติของแผลทุกวัน		30	100	30	100
3. ตรวจและบันทึกสัญญาณชีพจรเราระ 1 ครั้ง		30	100	30	100
4. ช่วยเหลือในการทำความสะอาดร่างกายประจำวัน		30	100	30	100
5. ให้คำแนะนำผู้ป่วยหรือญาติ ห้ามใช้มือจับต้องบริเวณแผลและยับอุปกรณ์ที่ใช้ในการรักษา		20	66.66	27	90
6. สอนผู้ป่วยให้รู้จักสังเกตอาการผิดปกติ เช่น มีหนองไหลจากรอบๆแผล บวมแดง		29	96.66	30	100
7. ดิดตามผลการตรวจทางห้องทดลอง		15	50	28	93.33
8. ตรวจสอบอุปกรณ์และรายการแพทย์เมื่อมีอาการผิดปกติ		30	100	30	100

N = 30

ตารางที่ 63 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ป่วยที่ได้รับกิจกรรมการพยาบาลในแต่ละข้อของ
เกณฑ์ที่ 9 : ผู้ป่วยปลดภัยและปราศจากภาวะแทรกซ้อน จากการเกิด
ผลกดทับ

ข้อที่	กิจกรรม	ก่อนใช้ QAP		หลังใช้ QAP	
		จำนวน	เฉลี่ย%	จำนวน	เฉลี่ย%
1. ประเมินและบันทึกการเปลี่ยนแปลงของผิวน้ำ ของผู้ป่วยที่แสดงว่าถูกกดทับ หรือถูกทำลาย		30	100	30	100
2. ให้การพยาบาลเพื่อป้องกันการเกิดผลกดทับ		30	100	30	100
3. ให้การพยาบาลเพื่อป้องกันการกดของผิวน้ำ จากเครื่องมือที่ดึงถ่วงน้ำหนัก		30	100	30	100

N = 30

**ตารางที่ 64 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ป่วยที่ได้รับกิจกรรมการพยาบาลในแต่ละข้อของ
เกณฑ์ที่ 10 : ผู้ป่วยปลดภัยและปราศจากภาวะแทรกซ้อนจากการเกิด
กล้ามเนื้อลีบ ข้อติด และปลายเท้าตก**

ข้อที่	กิจกรรม	ก่อนใช้ QAP		หลังใช้ QAP	
		จำนวน	เฉลี่ย%	จำนวน	เฉลี่ย%
1. ประเมินและบันทึกสิ่งที่เป็นเหตุให้ผู้ป่วยไม่ยอม เคลื่อนไหว เช่นความเจ็บปวด		25	83.33	30	100
2. อธิบายให้ผู้ป่วยทราบถึงความสำคัญของการคงไว้ ซึ่งการเคลื่อนไหวของข้อ		29	96.33	30	100
3. ให้การพยาบาลเพื่อเสริมความแข็งแรงของ กล้ามเนื้อและข้อ		30	100	30	100
4. จัดหาดูแลและแนะนำญาติกระตุ้นให้ผู้ป่วย รับประทานอาหารที่มีคุณค่า		30	100	30	100
5. ดูแลข้อต่อตะโพกไม่ให้เกิดการหดรั้งในห่างอ		30	100	30	100
6. ให้การพยาบาลเพื่อป้องกันการเกิด ข้อติด โดยการ ทำ Passive and Active exercise		30	100	30	100
7. ให้การพยาบาลเพื่อป้องกันปลายเท้าตก		30	100	30	100

N = 30

**ตารางที่ 65 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ป่วยที่ได้รับกิจกรรมการพยาบาลในแต่ละข้อของ
เกณฑ์ที่ 11 : ผู้ป่วยปลอดกัยและปราศจากภาวะแทรกซ้อนจากการให้เลวีน
โลหิตผิดปกติ**

ข้อที่	กิจกรรม	ก่อนใช้ QAP		หลังใช้ QAP	
		จำนวน	เนลี่ย%	จำนวน	เนลี่ย%
1. ให้การพยาบาลเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนใน ระยะที่ 1 คือภาวะ Shock และ Fat embolism		30	100	30	100
2. ให้การพยาบาลเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนในระยะ ที่ 2 คือการสังเกตบันทึกษาเหตุความรุนแรง ลักษณะความเจ็บปวด อาการชา		30	100	30	100
3. ให้การพยาบาลเพื่อป้องกันและลดปัญหาภาวะแทรก ซ้อนในระยะที่ 3 เช่นการกระตุนและให้ความช่วย เหลือในการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆของร่างกาย การ ทำกิจกรรมบางอย่าง		28	93.33	29	96.66
4. ในรายที่ผู้ป่วยนอนนานๆ ให้การพยาบาลเพื่อป้องกัน ภาวะโลหิตจับตัวเป็นก้อน		24	80	26	86.66

N = 30

ตารางที่ 66 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ป่วยที่ได้รับกิจกรรมการพยาบาลในแต่ละข้อของ
เกณฑ์ที่ 12 : ผู้ป่วยมีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการดูแลตนเอง

ข้อที่	กิจกรรม	ก่อนใช้ QAP		หลังใช้ QAP	
		จำนวน	เฉลี่ย%	จำนวน	เฉลี่ย%
1. ประเมินความรู้ความเข้าใจของผู้ป่วยและญาติ เกี่ยวกับแผนการรักษา ผลข้างเคียงที่อาจเกิดขึ้น		15	50	25	83.33
2. ให้ความรู้และคำแนะนำแก่ผู้ป่วยและญาติในเรื่อง เกี่ยวกับแผนการรักษาพยาบาล ภาวะแทรกซ้อน ความผิดปกติที่อาจเกิดขึ้น ความรู้ในการปฏิบัติ ตนเมื่อกลับบ้าน		20	66.66	27	90

N = 30

ภาคผนวก ง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การประกันคุณภาพการพยาบาล

Quality Assurance : QA

โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลในหอผู้ป่วย
Unit-Based Quality Assurance Program : UNQAP

โครงการประกันคุณภาพการพยาบาลในหอผู้ป่วย
หอผู้ป่วยอร์โนปิดิกส์ มหิดลบำเพ็ญ 1
โรงพยาบาลศิริราช

**โครงการประกันคุณภาพการพยาบาลในหอผู้ป่วย
หอผู้ป่วยออร์โธปิดิกส์ มหิดลบำเพ็ญ 1
โรงพยาบาลศิริราช**

หลักการและเหตุผล

หอผู้ป่วยออร์โธปิดิกส์ มหิดลบำเพ็ญ 1 มีภารกิจในการให้บริการแก่ผู้ป่วย ออร์โธปิดิกส์ที่มารับบริการในโรงพยาบาลศิริราช โดยมีเป้าหมายหลัก คือ มุ่งให้การดูแล ทั้งด้านบุคคลบนพื้นฐานของความเชื่อที่ว่า มนุษย์เป็นแหล่งผสมผสาน เป็นหน่วยเดียวของ กาย จิต วิญญาณ สังคม และสิ่งที่ทางหอผู้ป่วยมหิดลบำเพ็ญ 1 ถือเป็นวัตถุประสงค์ที่ สำคัญ คือ การให้บริการดูแล (Nursing Care) ที่มีคุณภาพสูง โดยยึดประโยชน์ของผู้รับ บริการเป็นหลักประกอบกับการปฏิบัติเชิงวิชาชีพ และการบริการดังกล่าวจะต้องเป็นที่พึง พอใจของทั้งผู้ให้บริการ และผู้รับบริการ

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ดังกล่าว ทางหอผู้ป่วยมหิดลบำเพ็ญ 1 โรงพยาบาลศิริราช เห็นว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง จัดให้มีโครงการประกันคุณภาพการพยาบาลอย่างมีระบบและต่อเนื่อง เพื่อที่จะเป็นหลัก ประกันว่า ผู้รับบริการจะได้รับบริการที่มีคุณภาพสูงสุด และเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้ ปฏิบัติและผู้บริหารได้ว่าสามารถรักษาคุณภาพไว้ได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาการปฏิบัติการพยาบาล
2. เพื่อกำหนดแนวทางการวางแผนโครงการประกันคุณภาพการพยาบาล
3. เพื่อกำหนดรูปแบบการประกันคุณภาพการพยาบาลในหอผู้ป่วย
4. เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาคุณภาพการพยาบาล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทางด้านบริการ เป็นแนวทางในการปฏิบัติการพยาบาล ประเมินผลการ พยาบาลและปรับปรุงการพยาบาลให้ดีขึ้น
2. ทางด้านการศึกษา เป็นแนวทางในการให้ความรู้แก่นักศึกษาและพยาบาล ประจำการเพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพการพยาบาลทั้งด้าน โครงสร้าง กิจกรรมการพยาบาล และผลของการพยาบาล
3. ทางด้านบริหาร เป็นแนวทางในการจัดองค์กรให้มีประสิทธิภาพเพื่อส่งเสริม ให้การพัฒนาคุณภาพการพยาบาลไปสู่มาตรฐานที่กำหนด

**การประกันคุณภาพการพยาบาลในระดับหน่วยงาน
(Unit-Based Nursing Quality Assurance Program)**

ความสำคัญของการประกันคุณภาพการพยาบาล

1. การพัฒนาคุณภาพการพยาบาลเป็นการพิสูจน์ถึงคุณค่าของวิชาชีพพยาบาล
2. สัมพันธภาพระหว่างสังคมและวิชาชีพเป็นสิ่งสำคัญ สังคมยอมรับว่าแต่ละ วิชาชีพมีเอกสารที่ในการจัดการกับกิจกรรมของตน มีอำนาจการบังคับบัญชา ในหน้าที่ต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อวิชาชีพของตน ในขณะเดียวกัน สังคมก็คาด หวังให้วิชาชีพแสดงความรับผิดชอบ และตระหนักในความไว้วางใจของ สังคม โดยมีการประกันคุณภาพของบริการของตน
3. วิชาชีพการพยาบาลต้องเป็นผู้นำในการกิจกรรมการประกันคุณภาพการพยาบาล
4. การพัฒนาคุณภาพการพยาบาลเป็นกิจกรรมการพยาบาลที่ใช้เวลา many โดย เฉพาะอย่างยิ่งในระยะเริ่มแรก แต่เมื่อผลการพยาบาลได้รับการพัฒนา ทุกคนจะรู้สึกว่าเวลาที่ใช้นั้นคุ้มค่า
5. ความพึงพอใจของผู้ป่วยมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจของผู้ป่วย เกี่ยวกับ แรงมุ่นต่าง ๆ ของการดูแล ไม่ว่าจะเป็นเทคนิคการพยาบาล สัมพันธภาพ ระหว่างบุคคล และตัวองค์กรเอง
6. ผู้ป่วยต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการพยาบาล

ลักษณะเฉพาะของ Unit-based Nursing Quality Assuance Program

1. มีการระบุ, ประเมิน หัวข้อเรื่องที่เนพะเจาะจง
2. Criteria และ Standard ถูกกำหนดโดยพยาบาลใน Unit นั้น
3. Tools หรือเครื่องมือวัดคุณภาพใช้ได้เนพะสำหรับแต่ละหัวข้อเรื่อง
4. Q.A เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมประจำวัน
5. พยาบาลทุกคนใน Unit มีบทบาทเป็นอย่างมากในกิจกรรม Q.A

Q.A ————— ปรับปรุงคุณภาพการพยาบาลตามมาตรฐานการ
การพยาบาลที่กำหนด

แนวคิดในการทำ Unit-based Nursing Quality Assurance Program

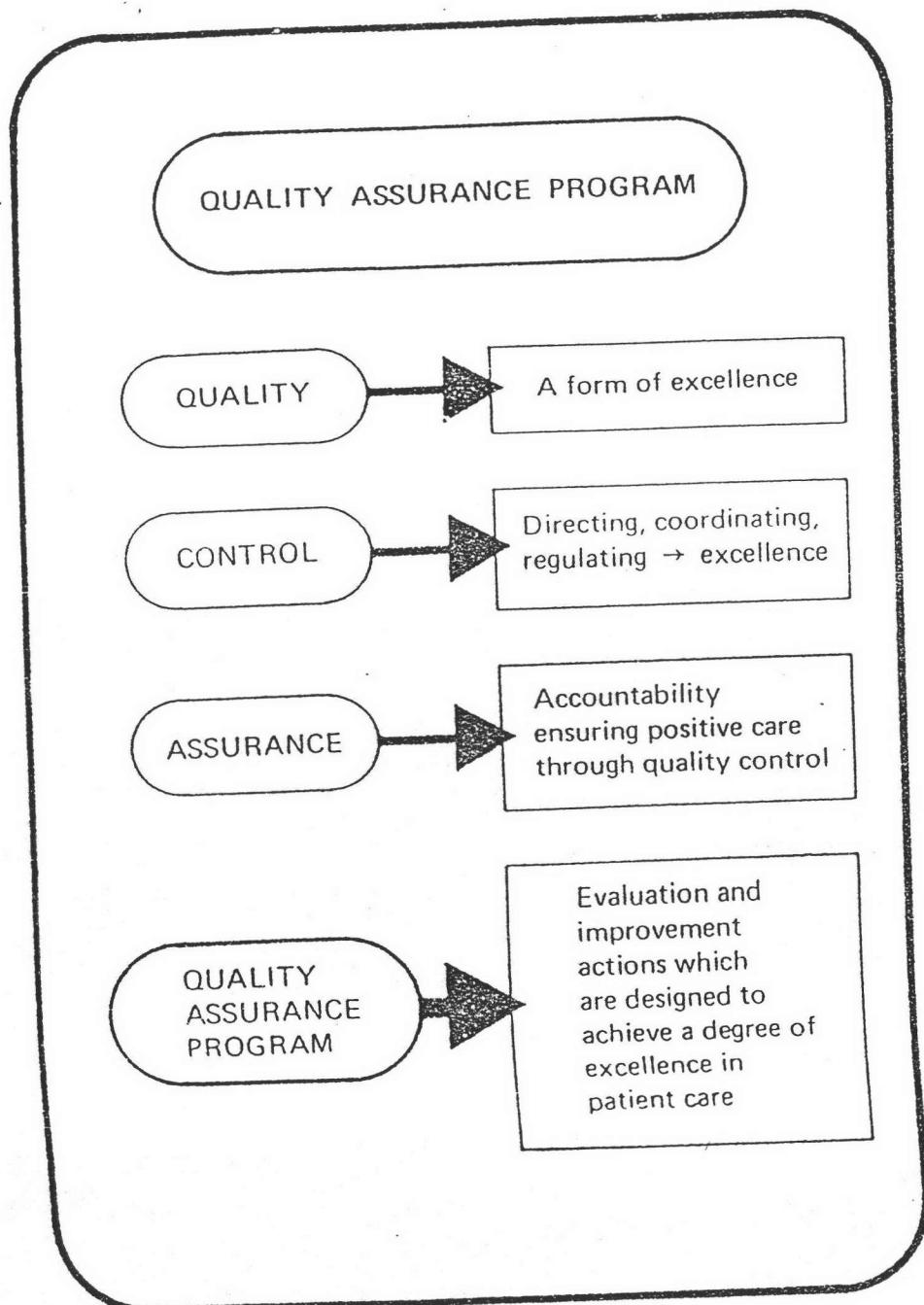
1. แต่ละหอผู้ป่วยสามารถกำหนดมาตรฐานการดูแล (Standard of Care) ที่เฉพาะเจาะจงสำหรับผู้ป่วยในแต่ละหอผู้ป่วย
2. หน้าที่ความรับผิดชอบ (Responsibility and Accountability) เป็นของพยาบาลซึ่งเป็นผู้ให้การพยาบาลโดยตรงแก่ผู้ป่วย ในหอผู้ป่วยนั้น ผลที่บังเกิดขึ้นก็คือความพึงพอใจในการทำงานของพยาบาล
3. พยาบาลในหอผู้ป่วยทุกคนมีส่วนร่วม ในการบูรณาการการประกัน คุณภาพ
4. Active participation ของพยาบาลในหอผู้ป่วยเป็นสิ่งจำเป็นต่อความสำเร็จ ของ Q.A
5. Active participation เกิดเมื่อพยาบาลมีทัศนคติที่ดีต่อ Q.A
6. โปรแกรมการศึกษาต่อเนื่อง เกี่ยวกับ Unit based Q.A จะทำให้พยาบาลมี การรับรู้เกี่ยวกับ Q.A ในทางบวก
7. ข้อดีของ Q.A ก็คือ พยาบาลในแต่ละ Unit เป็นเจ้าของงานที่ทำและเป็นผู้ควบคุมคุณภาพงานด้วยตนเอง พยาบาลใน Unit มีโอกาสพัฒนาทักษะในการต่อรอง การประเมินงาน และมี Facilitation skills
8. ข้อเสียของ Q.A ก็คือ การดำเนินงานจะสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับ “แรงจูงใจ ของแต่ละ Unit.”

ปัจจัยสำคัญในการพัฒนาโครงการประกันคุณภาพการพยาบาล

1. ต้องกำหนดให้ชัดเจนว่า คุณค่าและหลักการทางจริยธรรมของพยาบาลในองค์กรนั้น ๆ คืออะไร
2. พยาบาลต้องมีความรู้ทางด้านการพยาบาล (สามารถกำหนดมาตรฐาน เกณฑ์ที่ใช้วัดคุณภาพได้)
3. พยาบาลต้องมีความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการพยาบาล (ปรับวิธีคิดที่เป็น Task - Oriented หรือ Medical centered เป็น Patient centered)
4. ผู้บริหารการพยาบาลระดับสูง หัวหน้าหอผู้ป่วยเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จของ Q.A. จะต้องมีความเป็นผู้นำที่ตั้งใจแน่วแน่ว่าจะทำ QAP และสนับสนุนอำนวย ความสะดวก ให้โครงการดำเนินไปได้ด้วยดี
5. ความมุ่งมั่นในการให้บริการพยาบาล ความสำนึกรับผิดชอบในหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงาน เป็นสิ่งจำเป็นต่อการประกันคุณภาพการพยาบาล
6. ความเป็นประชาธิปไตยให้คุณค่ากับเอกสิทธิ์ (Autonomy) คุณค่าในตนของพยาบาล ที่ให้การดูแลผู้ป่วย รวมทั้งการแสดงให้เห็นว่า Q.A. เป็นการปฏิบัติงานปกติ (Practice - oriented) จะช่วยให้ QAP ดำเนินไปได้ด้วยดี

ประโยชน์ของ QAP

1. การประเมินการทำงานของพยาบาลอย่างต่อเนื่อง จะช่วยให้พยาบาลมีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา ช่วยให้ปฏิบัติงานอย่างมีเป้าหมาย
2. การพัฒนาคุณภาพการพยาบาล จะช่วยเพิ่มความพึงพอใจแก่ผู้รับบริการ (Customer Focus โดยศึกษาความต้องการ และความคาดหวังของผู้รับบริการ)

ELEMENTS OF Q.A.P.

- (1) Clinical criteria/standards
- (2) Compliance percentages
- (3) Data collection
- (4) Data analysis
- (5) Remedial action program/corrective actions
- (6) Re-evaluation

ความหมายของมาตรฐานการพยาบาล

คำว่า มาตรฐาน (Standard) หมายถึง สิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ หรือพื้นฐาน สำหรับเบริอยบเก็บในการวัด หรือตัดสินความสามารถ ดูภาพ ปริมาณหรือคุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (ฟาริตา อินราอีม, 2525 ; Carter, 1976 ; Nicholls, 1977)

สำหรับวิชาชีพพยาบาล คำว่า "มาตรฐานการพยาบาล" หมายถึง ข้อความที่เกี่ยงดรง (Valid) และชัดเจน (Explicit) ซึ่งอธิบายถึงความต้องการดูแลพยาบาลในแต่ละแห่ง สิ่งที่พึงกระทำ รวมทั้งประโยชน์ที่ผู้ป่วยจะได้รับจากการพยาบาลที่ดี ข้อความนี้ประกอบด้วย เกณฑ์ มาตรฐานการพยาบาลมีจุดเริ่มต้นที่ประเทศสหรัฐอเมริกา การจัดทำมาตรฐานการ ในระยะแรกนี้ข้อความที่ระบุในมาตรฐานส่วนใหญ่จะบ่งบอก เป้าประสงค์ และแนวทางอย่างกว้าง แต่ไม่ละเอียดชัดเจน เพียงพอที่จะนำไปใช้ในการปฏิบัติการพยาบาลได้

การกำหนดรูปแบบมาตรฐานการพยาบาล

การกำหนดมาตรฐานดูแลพยาบาล อาทิตย์การจัดสร้าง เกณฑ์ขึ้นใช้เพื่อประมีน ดูแลพยาบาล ซึ่งอาจจัดทำขึ้นใช้เฉพาะที่หรือใช้ในระดับประเทศ ในวิชาชีพการพยาบาลโดยมีการสร้าง มาตรฐานการพยาบาลซึ่งมาหลายระดับด้วยกัน เช่น ระดับชาติ ระดับสถาบัน และระดับหน่วยงาน มาตรฐานเหล่านี้กำหนดได้ใน 3 ลักษณะ ดัง

1. มาตรฐานเชิงโครงสร้าง (Structure standard) มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง กับการกำหนดคุณลักษณะของระบบบริหาร และระบบบริการพยาบาล รวมทั้งทรัพยากรต่างๆ โดยทั่วไปมาตรฐานเชิงโครงสร้างจะบ่งบอกด้วยข้อความที่กล่าวถึงองค์ประกอบ ต่อไปนี้ (Carter, 1978 อ้างถึงใน จินดา ยุบันธ์, 2529)

- 1.1 ข้อความแสดงปรัชญา วัตถุประสงค์ ตลอดจนนโยบายในการปฏิบัติงานการพยาบาลในหน่วยงานหนึ่ง ๆ
- 1.2 นโยบาย และข้อความที่แสดงถึงความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติการ ในระดับต่างๆ รวมทั้งข้อจำกัดในการปฏิบัติงาน
- 1.3 โครงสร้างของ การบริหารที่ชัดเจน แสดงถึงผู้รับผิดชอบในแต่ละระดับ

วิธีสร้างมาตรฐานการพยาบาล

การเขียนมาตรฐานการพยาบาลให้มีความเที่ยงตรง (Valid) ชัดเจน (Explicit) มีความเป็นไปได้ (Achievable) และสามารถวัดประเมินได้ (Measurable) นั่น ต้องสร้างขึ้นด้วยความร่วมมือของผู้ปฏิบัติ โดยตระหนักถึงที่ปรับผิดชอบและความถูกต้องกัน ในด้านหลักการ และการปฏิบัติจริง สำหรับการสร้างมาตรฐานการพยาบาลในระดับหอผู้ป่วย ซึ่งเป็นหน่วยงานในระดับที่มีการปฏิบัติการพยาบาลหรือให้บริการพยาบาลแก่ผู้ป่วยโดยตรง และมีความสำคัญเกี่ยวข้อง กับการวิจัยครั้งนี้จำแนกได้เป็น 2 แนวทาง ดัง

1. การสร้างมาตรฐานการพยาบาลตามขั้นตอนของกระบวนการพยาบาล (Nicholls, 1977)

การใช้กระบวนการพยาบาลในการปฏิบัติการพยาบาลนี้มีมานานกว่า 20 ปีแล้ว และในปัจจุบันได้มีการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และด้วยแนวทางของกระบวนการพยาบาลที่ เป็นการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบney อง จะ เป็นสิ่งที่ เอื้ออำนวย ให้พยาบาลสามารถพัฒนาคุณภาพของ การให้บริการพยาบาลได้อย่างขึ้น รวมทั้งสามารถใช้ขั้นตอนของกระบวนการพยาบาลมา เป็นแนวทาง ในการสร้างมาตรฐานการพยาบาล สรุปขั้นตอนได้ดังนี้

- 1.1 พิจารณาปัญหา หรือการวินิจฉัยการพยาบาลที่อาจพบได้ในการดูแลผู้ป่วย โรคใดโรคหนึ่ง หรือภาวะใดภาวะหนึ่ง ให้ครอบคลุมทั้งด้านร่างกายและจิตใจ
- 1.2 วางแผนการพยาบาลให้ครอบคลุมตามการวินิจฉัยการพยาบาล
- 1.3 กำหนดข้อมูลมาตรฐานการพยาบาลจาก เป้าประสงค์ของการวินิจฉัยทางการพยาบาล

1.4 สร้างมาตรฐาน เชิงกระบวนการจากแผนของกิจกรรมการพยาบาล โดยเพิ่ม เติมรายละเอียดทุกขั้นตอนให้สมบูรณ์

1.5 สร้างมาตรฐาน เชิงผลลัพธ์ด้วยการปรับชัดความจาก เอกสารประจำ เมบผล เชิง พฤติกรรมของผู้ป่วย โดยกำหนดข้อความใน เชิงพฤติกรรมของผู้ป่วยอย่างกว้างขวางและวัดได้

2. การสร้างมาตรฐานการพยาบาลตามขั้นตอนของ Mason (Mason, 1984)

Mason ได้เสนอแนวทางการสร้างมาตรฐานการพยาบาลไว้อย่างมีความหมาย ก่อไว้ดัง มีความเที่ยงตรง ชัดเจน แจ้งแจ้ง และสามารถวัด ประเมินได้ถึงคุณภาพการพยาบาล โดยแบ่งประเภทของมาตรฐานออกเป็น 3 ลักษณะ ดัง มาตรฐานเชิงกระบวนการ มาตรฐานเชิง ผลลัพธ์ และมาตรฐานเชิงเนื้อหา โดยมีความแตกต่างกับระหว่างการเขียนมาตรฐานการพยาบาล กัน 3 ลักษณะ ดังนี้

- 1.4 การจัดสรรอัตรากำลังที่เหมาะสมกับลักษณะงานในหน่วยงานบัน ฯ รวมทั้ง กําชีพ/เชื้อชาติ เป็นส่วนหนึ่งของงานในหน่วยเฉพาะ
- 1.5 ระบบการอบรม เพื่อเตรียมบุคลากร หรือพัฒนาความรู้ความสามารถของ บุคลากรผู้ปฏิบัติงานเพื่อการรักษาและสนับสนุนการที่มีคุณภาพ
- 1.6 ระบบการมอบหมายงานที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 1.7 ระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ปฏิบัติงานระดับต่าง ฯ ทั้งในยามปกติและ ยามฉุกเฉิน
- 1.8 ระบบการจัดสรรทรัพยากรต่าง ฯ ที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน เช่น เตรียมมือ เดื่องใช้ เงิน สถาบัน เป็นต้น

2. มาตรฐานเชิงกระบวนการ (Process standard) จะบอกวิธีการกระบวนการที่ให้กับผู้ป่วย โดยการระบุพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของพยาบาลเพื่อใช้วัดคุณภาพการพยาบาล โดยวัดจากความสามารถในการปฏิบัติการพยาบาลด้วยกระบวนการพยาบาลว่าพยาบาลได้ทำอะไร ให้แก่ผู้ป่วยซึ่งจะนำไปสู่เป้าหมายคุณภาพ

3. มาตรฐานเชิงผลลัพธ์ (Outcome standard) เป็นการวัดผลการดูแลผู้ป่วยโดย วัดจากพฤติกรรมที่ผู้ป่วยแสดงถูกกว่า เป็นไปตามที่คาดหวังว่าจะเปลี่ยนแปลงไปในทางบวก และ ความพึงพอใจของผู้ป่วยมากกว่ากระบวนการพยาบาล อายุ่วัย ใจ เก็บว่าการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมของผู้รับบริการบันจ่องจะ เป็นทางบวก หรือทางลบก็ได้ แม้มาตรฐานเชิงผลลัพธ์จะดำเนิน กิจ เป้าประสงค์ในการส่งเสริมให้ผู้ป่วยเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นเท่านั้น

Mason (1978) ได้ให้ข้อคิดว่ามาตรฐานเชิงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับผู้ป่วยจะ เป็นพฤติกรรม ที่คาดว่าจะ เกิดขึ้นในผู้ป่วยภายหลังได้รับการปฏิบัติการพยาบาลตามที่แสดงถูกว่าจะ เป็นไป ในทางบวกหรือทางลบ อายุ่วัย ใจ Smeillser (1983) ได้ให้ข้อคิดไว้ว่า ผลที่เกิดกับผู้ป่วย นั้นไม่สามารถแยกได้อ่าย่างเด็ดขาดว่า เป็นผลมาจากการปฏิบัติการพยาบาลเพียงอย่างเดียว หรือ เป็นผลที่เกิดจากองค์ประกอบอื่นหลายด้านประกอบกัน

นอกจากการกำหนดรูปแบบมาตรฐานการพยาบาล 3 ประเภทที่กล่าวข้างต้นแล้ว ยังมี รูปแบบมาตรฐานอีก เช่น รูปแบบมาตรฐานการพยาบาลของ Mason (1984) ซึ่งแบ่งเป็น 3 ประเภท ดัง มาตรฐานเชิงกระบวนการ มาตรฐานเชิงผลลัพธ์ และมาตรฐานเชิงเบื้องต้น

มาตรฐานเชิงกระบวนการ	มาตรฐานเชิงผลลัพธ์	มาตรฐานเชิงเนื้อหา
<ol style="list-style-type: none"> ให้ตัวจำกัดความของวิธีปฏิบัติ การพยาบาลนั้นว่าดีอย่างไร แจกแจงวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติการพยาบาลนั้น แจกแจงกิจกรรมการพยาบาล ที่ต้องปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ชี้เฉพาะเจาะจงว่าแต่ละกิจกรรม นั้นต้องทำเมื่อใด บ่อยเพียงใด ระยะที่ทำนานเท่าใด เรียงลำดับขั้นตอนกิจกรรม อย่างถูกต้องให้เป็นมาตรฐาน เชิงกระบวนการ กำจัดข้อเสนอแนะหรือเหตุผล ของการปฏิบัติออกไปจาก ข้อความของมาตรฐานเชิง กระบวนการ สร้างหรือตรวจสอบความเที่ยง ตรงของมาตรฐานเชิงกระบวนการ การนับ 	<ol style="list-style-type: none"> ให้ตัวจำกัดความของวิธีปฏิบัติ การพยาบาลนั้นว่าดีอย่างไร แจกแจงวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติการพยาบาลนั้น แจกแจงผลลัพธ์ทางบวกที่ คาดหวังว่าจะเกิดขึ้นตามวัตถุประสงค์นั้น แจกแจงผลลัพธ์ทางลบที่ สามารถป้องกันไม่ให้เกิดขึ้น กำหนดเวลาอย่างเฉพาะเจาะจง ที่คาดว่าผลลัพธ์แต่ละอย่างจะ เกิดขึ้นเมื่อใด อธิบายผลลัพธ์ที่ต้องการให้ เกิดขึ้นอย่างชัดเจนว่าวัตถุ อย่างไร รวมรวมมาตรฐานเชิงผลลัพธ์ อย่างเป็นขั้นตอนตามลำดับ ก่อน-หลัง สร้างหรือตรวจสอบความเที่ยง ตรงของมาตรฐานเชิงผลลัพธ์ นั้น 	<ol style="list-style-type: none"> อธิบายภาวะสุขภาพบ้านม้าย ของผู้ป่วย แจกแจงวัตถุประสงค์ของการ สอน การติดต่อสื่อสาร การ ตัดสินใจ หรือการวางแผน การ ประชุมปรึกษาในเรื่องนั้น แจกแจงเนื้อหาสาระของเรื่อง นั้น รวมรวมมาตรฐานเชิงเนื้อหา จากข้อ 3 อย่างเป็นขั้นตอน ตามลำดับ สร้างและตรวจสอบความเที่ยง ตรงของมาตรฐาน

การทดสอบความเที่ยงตรงของมาตรฐานการพยาบาล

การทดสอบความเที่ยงตรงของมาตรฐานการพยาบาลมีขั้นตอน ดังนี้

- การหาความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) โดยการให้ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้ตรวจสอบ
- ทดสอบหาความสัมพันธ์ของมาตรฐานเชิงกระบวนการ กับมาตรฐานเชิงผลลัพธ์ในการปฏิบัติ การพยาบาลเดียวกัน โดยทดสอบดูว่า เมื่อมีการนับถูกน้ำไปปฏิบัติในสถานการณ์จริงแล้ว เกิดผลลัพธ์ทางบวกกับผู้ป่วยจริงหรือไม่ ซึ่งถ้าพบว่า เมื่อปฏิบัติตามมาตรฐานเชิงกระบวนการแล้วเกิดผลดี หรือเกิดผลลัพธ์ทางบวกทุกครั้งแสดงว่า มาตรฐานเชิงกระบวนการและเชิงผลลัพธ์นั้นมีความเที่ยงตรง สามารถนำไปใช้เป็นมาตรฐานต่อไปได้ แต่ถ้าเกิดผลไม่ถูกน้ำไป ก็ต้องปรับปรุง แก้ไข แล้วจึงนำไปทดสอบจนกว่าจะเกิดผลทางบวกทุกครั้ง

นอกจากนี้ยังมีการทดสอบความเที่ยงตรงของมาตรฐานการพยาบาลที่แพร่ทุลายอิกวิชัน ดือ การใช้ เทคนิคเดลฟี่ โดยการถามข้าราชการดีเด่นจากผู้เชี่ยวชาญในเรื่องที่ต้องการศึกษาหารอบ โดยทั่วไปมีขั้นตอน 3-4 รอบ เพื่อแสงไฟห้ามสรุปจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่สอดคล้องกัน ซึ่งก่อให้เกิดความเที่ยงตรง ทดสอบความเที่ยงตรงวิธีนี้จะมีความเที่ยงตรง และความเป็นปัจจัยสูงเพรำะมีการคำนึงถึงการรอบคอบ

สรุป

มาตรฐานการพยาบาล เป็น เครื่องมือสำหรับใช้วัดคุณภาพการพยาบาล ดังนั้นพยาบาลทุกคนจะต้อง ให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือในการสร้าง ตลอดจนการนำเอามาตรฐานการพยาบาลนั้นไปปฏิบัติจริงในแต่ละ หน่วยงาน ทั้งนี้ก็จะทำให้เป็น แรงจูงใจ (มีใช้เป็นการจับผิด) เพื่อให้ผู้ปฏิบัติแสงไฟห้ามสรุปจากความ เห็นชอบของแต่ละสถาบัน หรือหน่วยงาน เกณฑ์ของมาตรฐานจึงสามารถปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงได้ ตามสภาพการณ์ และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป

มาตรฐานการพยาบาล

สำหรับ

หอผู้ป่วยออร์โธปิดิกส์
นพิดลบำเพ็ญ 1 โรงพยาบาลศิริราช

โครงการประกันคุณภาพการพยาบาลในหอผู้ป่วย

**มาตรฐานการพยาบาลผู้ป่วยออร์โธปิดิกส์
(The Standard of Nursing care in Orthopedics Unit)**

เป้าหมายของการใช้มาตรฐานการพยาบาลสำหรับหอผู้ป่วยออร์โธปิดิกส์เพื่อ :

เสริมสร้างการรักษา และพัฒนาคุณภาพบริการพยาบาลที่มุ่งส่งเสริมสุขภาพชีวิต การดำรงชีวิตประจำวันอันเป็นสุข ด้วยความช่วยเหลือสนับสนุนของบุคลากรพยาบาลในหอผู้ป่วยออร์โธปิดิกส์ให้ดูแลตนเองทางสุขภาพได้โดยอิสระ ได้รับการปฏิบัติการพยาบาลอย่างครบถ้วนและต่อเนื่อง

วัตถุประสงค์ของการใช้มาตรฐานการพยาบาลสำหรับหอผู้ป่วยออร์โธปิดิกส์

1. สร้างเสริมคุณภาพงานบริการด้านการปฏิบัติการพยาบาล
2. สร้างความพึงพอใจในการทำงานแด่บุคลากรพยาบาล
3. ควบคุม ดูแล และส่งเสริมให้งานดำเนินไปอย่างสอดคล้องกับเป้าหมาย ปรัชญา และวัตถุประสงค์ของหอผู้ป่วย
4. รักษาระบบงานให้เป็นไปอย่างสอดคล้องกับเป้าหมาย ปรัชญา และวัตถุประสงค์ของโรงพยาบาล และฝ่ายการพยาบาล
5. สร้างเสริมการทำงานร่วมกัน ส่งเสริมสัมพันธภาพอันดี และมีความสำเร็จในการทำงานร่วมกัน

หลักการ

1. มีกิจกรรมเกิดขึ้นครบถ้วนจากการใช้มาตรฐานการพยาบาลทั้ง 12 มาตรฐาน การพยาบาลสำหรับหอผู้ป่วยออร์โธปิดิกส์
2. มีการทำงานร่วมกันเป็นทีม มีกิจกรรมร่วมกันในหอผู้ป่วย
3. มีผลงานแสดงให้ปรากฏ
4. มีการประเมินผลจากกิจกรรมที่เกิดขึ้นจากการใช้มาตรฐานการพยาบาลทั้ง 12 มาตรฐาน
5. มีกิจกรรมที่สนับสนุนคุณภาพการบริการพยาบาล การปฏิบัติการพยาบาล คือ กลุ่มสร้างคุณภาพงาน และการวิจัยทางการพยาบาลร่วมกัน

มาตรฐานเชิงโครงสร้างสำหรับหอผู้ป่วยออร์โธปิดิกส์

แบ่งออกเป็น 4 ด้านดังนี้

- ก. ด้านนโยบาย
- ข. ด้านการวางแผนการจัดบุคลากรพยาบาล
- ค. ด้านการวางแผนการจัดสถานที่ สภาพแวดล้อม การเตรียมอุปกรณ์ เครื่องใช้ต่าง ๆ ในพื้นที่ และเส้นทางเดินทาง
- ง. ด้านการกำหนดระบบการพยาบาลเพื่อการดูแลผู้ป่วยที่ชัดเจน

มาตรฐานเชิงโครงสร้างสำหรับหอผู้ป่วยอร์โธปิดิกส์

มาตรฐานการพยาบาล	มาตรฐานเชิงกระบวนการ
<p>ก. ด้านนโยบาย</p> <p>1. มีเป้าหมาย วัตถุประสงค์แน่นอน คือ บุคลากรพยาบาลเข้าใจวัตถุประสงค์นโยบาย และแผนงานของฝ่ายการพยาบาลที่ใช้ปฏิบัติในระดับหอผู้ป่วยได้ถูกต้อง</p>	<p>1. มีการปูมันเทศบุคคลากรพยาบาลทุกระดับ เกี่ยวกับนโยบาย และภาระเบี่ยงทาง ๆ</p> <p>2. กำหนดบทบาท หน้าที่รับผิดชอบ ระเบียบวินัย ของบุคลากรทุกระดับไว้อย่างชัดเจน</p> <p>3. จัดอัตรากำลังในการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม เป็นลายลักษณ์อักษร</p> <p>4. จัดให้มีคณะกรรมการรับผิดชอบงานต่าง ๆ เช่น กรรมการด้านวิชาการ คณะกรรมการ สวัสดิการ</p>
<p>ข. ด้านการวางแผนการจัดบุคลากร</p> <p>1. บุคลากรพยาบาลมีความรู้ ความสามารถให้บริการพยาบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับนโยบายของหอผู้ป่วย และฝ่ายการพยาบาล</p>	<p>1. มีการปฏิบัติการพยาบาลเป็นทีม ซึ่งกำหนดไว้ เป็นลายลักษณ์อักษร</p> <p>2. สงเสริมการนำกระบวนการพยาบาลมาใช้ใน การปฏิบัติการพยาบาล</p> <p>3. จัดทำคู่มือ วิธีการปฏิบัติการพยาบาลเพื่อใช้ เป็นแนวทางในการปฏิบัติ</p> <p>4. จัดให้มีตัวราชางวิชาการในหอผู้ป่วย</p>

มาตรฐานการพยาบาล	มาตรฐานเชิงกระบวนการ
2. บุคลากรพยาบาลสามารถปฏิบัติงานเป็นทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ	1. มีการมอบหมายงานเป็นทีมการพยาบาลเป็นรายลักษณะอักษร 2. มี Ward round ขันระรับ - ลงเรต 3. มีการทำ Pre-post conference อย่างสม่ำเสมอ 4. มีการวางแผนการพยาบาลผู้ป่วยเป็นรายลักษณะอักษร
3. บุคลากรพยาบาลมีการพัฒนาด้านวิชาการ	1. จัดให้มีอบรมวิชาการ (Inservice education) แก่บุคลากรพยาบาลอย่างต่อเนื่อง และเหมาะสม 2. สนับสนุนให้เข้าร่วมประชุมวิชาการทางการแพทย์ และการพยาบาล 3. จัดทำโครงการอบรมวิชาการทั้งภายใน และภายนอกหน่วยงาน 4. สนับสนุนให้มีการศึกษาต่อตามความเหมาะสม
4. บุคลากรพยาบาลมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน	1. สนับสนุนให้มีการศึกษาต่อ และดูงาน 2. มีเกณฑ์ประเมินผลงานอย่างชัดเจน เพื่อประกอบการพิจารณาความดี ความชอบ 3. จัดหา และปรับปรุงสวัสดิการในห้องผู้ป่วย
<p>ค. ด้านการวางแผนการจัดสถานที่ สภาพแวดล้อม การเตรียมอุปกรณ์ เครื่องใช้ให้พร้อม และอือต่อการปฏิบัติการพยาบาล</p> <p>1. มีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติการพยาบาล</p>	<p>1. จัด Nurse station ให้อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม ในการดูแลผู้ป่วย 2. จัดเตียงผู้ป่วยให้มีระยะห่างเพียงพอเหมาะสม ใน การปฏิบัติการพยาบาล 3. จัดผู้ป่วยอยู่ในที่ที่เหมาะสมกับภาวะ และสภาพการเจ็บป่วยของแต่ละคน</p>

มาตรฐานการพยาบาล	มาตรฐานเชิงกระบวนการ
<p>4. ด้านการกำหนดระบบการพยาบาลเพื่อการดูแลผู้ป่วยที่ชัดเจน</p> <p>1. ผู้ป่วยได้รับการวินิจฉัยทางการพยาบาลอย่างมีประสิทธิภาพ และทันท่วงที</p>	<p>3.1 แยกผู้ป่วยโรคติดเชื้อห่างจากผู้ป่วยอื่น 3.2 จัดผู้ป่วยในระยะเฉียบพลันให้อยู่ใกล้สายตาพยาบาล 3.3 จัดผู้ป่วยที่มีความบกพร่องให้อยู่ใกล้ทางเดิน</p> <p>4. จัดอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ให้เพียงพอและใช้ได้ทันที</p> <p>5. จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอ และอากาศถ่ายเทได้สะดวก</p> <p>6. จัดให้มีห้องน้ำ ห้องส้วมที่สะอาด และจำนวนเพียงพอในการให้บริการแก่ผู้ป่วย และญาติ</p> <p>7. รักษาบริเวณห้องผู้ป่วยให้สะอาด เพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อ</p> <p>1. จัดจำนวนบุคลากรพยาบาลให้เพียงพอในการปฏิบัติงานในแต่ละเร�</p> <p>2. มีการบันทึก รวมรวมข้อมูล และรายงานข้อมูลจากการสังเกตอาการเปลี่ยนแปลงอย่างสม่ำเสมอ และทันท่วงที</p> <p>3. มีการกำหนดข้อวินิจฉัยทางการพยาบาล และวางแผนการพยาบาลให้สอดคล้องกับแผนการรักษาอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>4. มีการประเมินผลการพยาบาลข้างเตียงผู้ป่วย (Bedside audit) หรือการตรวจเยี่ยมผู้ป่วย (Walking round) เพื่อประเมินผลการพยาบาลที่ผู้ป่วยได้รับ</p>

มาตรฐานการพยาบาล	มาตรฐานเชิงกระบวนการ
<p>2. บุคลากรพยาบาลให้การพยาบาลโดยเน้นความเป็นบุคคลของผู้ป่วย</p> <p>3. ให้การควบคุมคุณภาพการพยาบาลในหน่วยงาน</p>	<p>5. บุคลากรพยาบาลทุกคนได้เข้าร่วมทีม Conference และการรับและส่งเรื่องอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>6. บุคลากรพยาบาลทุกคนให้ความร่วมมือ และประสานงานกับเจ้าหน้าที่ทุกระดับ</p> <p>1. มีการปูชนิเทศผู้ป่วย และครอบครัวเกี่ยวกับนโยบาย กฎ ระเบียบของโรงพยาบาลและหอผู้ป่วย</p> <p>2. เน้นการนำข้อมูลมาประกอบการวางแผนการปฏิบัติการพยาบาล</p> <p>3. ให้โอกาสผู้ป่วยได้แสดงออกทางความเชื่อในศาสนา ชนบทรวมเนียม ประเพณี ในขอบเขตที่เหมาะสม</p> <p>1. จัดทำโครงการประกันคุณภาพการพยาบาล ภายใต้การพยาบาล</p> <p>2. กำหนดมาตรฐานการพยาบาลผู้ป่วยโสดต่าง ๆ และเทคนิคในการปฏิบัติการพยาบาล</p> <p>3. มีการประเมินคุณภาพการพยาบาลเป็นระยะๆ</p> <p>4. มีการพัฒนาคุณภาพการพยาบาลทั้งด้านโครงสร้าง กระบวนการ และด้านผลลัพธ์อย่างสม่ำเสมอ</p>

**มาตรฐานการพยาบาลเชิงกระบวนการ และเชิงผลลัพธ์
สำหรับห้องผู้ป่วยออร์โธปิดิกส์**

- มาตรฐานที่ 1** ผู้ป่วยได้รับการประเมินทางด้านออร์โธปิดิกส์อย่างครบถ้วน
- มาตรฐานที่ 2** ผู้ป่วยและญาติได้รับการดูแลทางด้านจิตใจ อารมณ์และสังคม คลายความวิตกกังวล และผู้ป่วยสามารถปรับตัวต่อการรักษาพยาบาลได้
- มาตรฐานที่ 3** ผู้ป่วยได้รับการดูแลปฏิบัติการพยาบาลอย่างมีประสิทธิภาพ
- มาตรฐานที่ 4** ผู้ป่วยสุขสบาย และไม่มีอาการเจ็บปวดขณะได้รับการรักษาตามแผนการรักษา
- มาตรฐานที่ 5** ผู้ป่วยปลอดภัย และปราศจากภาวะแทรกซ้อนจากการติดเชื้อของระบบทางเดินหายใจ
- มาตรฐานที่ 6** ผู้ป่วยขับถ่ายอุจจาระ และปัสสาวะได้ตามปกติ
- มาตรฐานที่ 7** ผู้ป่วยนอนหลับพักผ่อนได้อย่างเพียงพอ
- มาตรฐานที่ 8** ผู้ป่วยปลอดภัย และปราศจากภาวะแทรกซ้อนจากการติดเชื้อของกระดูก
- มาตรฐานที่ 9** ผู้ป่วยปลอดภัย และปราศจากภาวะแทรกซ้อนจากการเกิดแผลกดทับ
- มาตรฐานที่ 10** ผู้ป่วยปลอดภัย และปราศจากภาวะแทรกซ้อนจากการเกิดกล้ามเนื้อลิบ ข้อติด และปลายเท้าตก
- มาตรฐานที่ 11** ผู้ป่วยปลอดภัย และปราศจากภาวะแทรกซ้อนจากการให้เลี้ยงไขมันโดยผิดปกติ
- มาตรฐานที่ 12** ผู้ป่วยมีความรู้ ความเข้าใจและทักษะในการดูแลตนเอง

มาตรฐานเชิงกระบวนการ	มาตรฐานเชิงผลลัพธ์
1. ประเมินสภาพร่างกายของผู้ป่วยออร์โธปิดิกส์ในระบบกล้ามเนื้อและโครงกระดูก ประเมินจาก สิ่งต่อไปนี้	1. ผู้ป่วยได้รับการประเมินทางด้าน ร่างกาย และจิตใจอย่างครบถ้วน เมื่อแรกรับ
1.1 วัดสัญญาณชีพ	2. ผู้ป่วยได้รับการวางแผนการ พยาบาล และแก้ไขปัญหาตาม ข้อมูลที่ได้รับ
1.2 สาเหตุของกระดูกหัก ชนิด และตำแหน่งของ การบาดเจ็บ	
1.3 ความรุนแรงของการบาดเจ็บ <ul style="list-style-type: none"> - ระบบประสาทได้รับการกระทบ ลึกลงไปถึงไขสันหลัง ทำให้เกิดภาวะชาของอวัยวะส่วนที่ได้รับบาดเจ็บ การรับความรู้สึก การเคลื่อนไหวของ อวัยวะที่บาดเจ็บ ระดับกำลังของกล้ามเนื้อ - การหักของกระดูก เป็นแบบเปิด (Open fracture) หรือ เป็นแบบปิด(Closed fracture) - ผิวหนังและหลอดเลือดถูกทำลาย ลึกลงไปถึงไขสันหลัง ความตึงตัว อาการบวม - ความพิการของระบบกล้ามเนื้อและโครงกระดูก 	
2. การประเมินภาวะจิตสังคมของผู้ป่วยออร์โธปิดิกส์ ประเมินโดยสอบถามเรื่องดังนี้	
2.1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วย เช่น อายุ เพศ ศาสนา เชื้อชาติ สถานภาพสมรส การศึกษา	
2.2 ประวัติการเจ็บป่วยในปัจจุบัน เช่น ชนิดของการบาดเจ็บ ตำแหน่งที่ได้รับบาดเจ็บ การวินิจฉัยโรค การรักษาที่ได้รับ	
2.3 ประวัติความเจ็บป่วยที่ผ่านมา ประสบการณ์ การรักษาในโรงพยาบาลที่ผ่านมา	
2.4 ประสบการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นเร็ว ๆ นี้ เช่น การเจ็บป่วยหรือการตายของบุคคลในครอบครัว	

มาตรฐานที่ 1 (ต่อ)

มาตรฐานเชิงกระบวนการ	มาตรฐานเชิงผลลัพธ์
<p>2.5 วิธีการปรับตัวเมื่อมีความเครียดที่ผ่านมา เช่น วิธีการเผชิญปัญหาแบบแก้ไขตามปัญหา แบบแผนในการเผชิญปัญหา</p> <p>2.6 แบบแผนในการติดต่อสื่อสาร การมีปฏิกิริยา สัมพันธ์ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - การแสดงออกทางสื่อน้ำ เชน ยิ้มให้ เปื่อนหน้า หนี เนยเมย เครียด - ลักษณะทางทาง เช่น กำมือแน่น ถอนหายใจ - พฤติกรรมการเคลื่อนไหว เช่น นอนนิ่ง พลิกตัว ไปมา - เจตคติต่อพยาบาล เช่น ไม่ยอมสบตา เนยเมย เมื่อพยาบาลเข้าใกล้ - การตอบสนองการได้รับการพยาบาล เช่น แสดง ท่ารำคาญ ไม่ให้ความร่วมมือ การพูดตรงไป ตรงมา สนบทาผู้พูดด้วย การใช้น้ำเสียงที่พูด <p>2.7 การรับรู้ รู้ว่าเป็นใคร อยู่ที่ไหน รู้วัน เดือน ปี</p> <p>2.8 สัมพันธภาพทางสังคม อบอุ่น พ่อแม่พี่น้องรักใคร ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน</p> <p>2.9 ความจำเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่ผ่านมาในอดีต</p> <p>2.10 กระบวนการคิดสมเหตุสมผล หรือมีความรวด ระแวง การตีความในคำพูด</p> <p>2.11 สามารถและความตั้งใจ เกมล็อกอย ไม่เข้าใจในสิ่งที่พยาบาลอธิบาย ไม่สามารถปฏิบัติตามคำแนะนำได้</p> <p>2.12 ระดับสติปัญญา สามารถคิดอย่างมีเหตุผล พิจารณาจากระดับการศึกษา อาชีพ การพูด โต้ตอบ อธิบายเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้</p>	

มาตรฐานที่ 1 (ต่อ)

มาตรฐานเชิงกระบวนการ	มาตรฐานเชิงผลลัพธ์
<p>2.13 พฤติกรรมการแสดงออก สร้างสรรค์ทางอารมณ์ สภาพอารมณ์: ชื่มเครา หัวเราะ การควบคุมอารมณ์: ร้องไห้ ตะโกน ขว้างสิ่งของ</p> <p>2.14 การรับรู้ของการบาดเจ็บที่ได้รับ เช่น กลัวตาย กลัวพิการ กลัวเสียงาน ความเข้าใจการยอมรับ การบาดเจ็บ</p> <p>2.15 ความคาดหวังของผู้ป่วยต่อปัญหาความเจ็บป่วย เช่น สามารถเดินได้อีก สามารถรักษาให้นายได้ และเดินได้ตามปกติ เป็นต้น</p> <p>2.16 ด้านเศรษฐกิจ เช่น อาชีพ บทบาทของผู้ป่วยใน ครอบครัว ปัญหาด้านเศรษฐกิจ แหล่งช่วยเหลือ</p> <p>2.17 แหล่งเกื้อกูลและคำจุน บุคคลที่มีความสำคัญ ต่อชีวิตผู้ป่วย</p> <p>2.18 แบบแผนการดำเนินชีวิต พยายามปรับตัวให้เข้า กับกิจกรรมในหมู่ผู้ป่วยทั้งการกินอยู่ หลับนอน</p>	

มาตรฐานที่ 2 ผู้ป่วยและญาติได้รับการดูแลทางด้านจิตใจ อารมณ์ สังคม คุณภาพชีวิต กังวล และผู้ป่วยสามารถปรับตัวต่อการรักษาพยาบาลได้

มาตรฐานเชิงกระบวนการ	มาตรฐานเชิงผลลัพธ์
<ol style="list-style-type: none"> เปิดโอกาสให้ผู้ป่วยร่วบกระบวนการรู้สึกดับข้องใจ และวิตกกังวลลดลง โดยการสร้างสัมพันธภาพเพื่อก่อให้เกิดความไว้วางใจ ตลอดจนให้เวลา กับผู้ป่วยได้ชักถามข้อสงสัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการพยาบาล และตอบคำถาม รายละเอียดที่ผู้ป่วยต้องการ ประเมินคำพูดและพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นว่าผู้ป่วย มีความวิตกกังวล เช่น เชื่องซึม ปฏิเสธอาหาร ฯลฯ ค้นหาสาเหตุของความวิตกกังวล พร้อมทั้งให้การพยาบาลเพื่อแก้ไข หรือลดต้นเหตุของความวิตกกังวลนั้นโดย <ol style="list-style-type: none"> แนะนำให้ผู้ป่วยรู้จัก และคุ้นเคยกับสิ่งแวดล้อม ในห้องผู้ป่วย แผนกรรักษาพยาบาล เครื่องมือ และอุปกรณ์ที่ใช้กับผู้ป่วย แนะนำบุคลากรพยาบาลที่จะให้การดูแลช่วยเหลือแก่ผู้ป่วยตลอดจนแนะนำให้รู้จักผู้ป่วยที่อยู่เดียวกัน ให้ความมั่นใจแก่ผู้ป่วยว่าเมื่อเจ้าหน้าที่ในทีมการพยาบาลดูแลอยู่ตลอดเวลา ให้กริ่งไว้ที่เตียง เพื่อใช้เรียกเมื่อต้องการความช่วยเหลือ ช่วยลดความรู้สึกที่รู้สึกจำกัดขอบเขต การเคลื่อนไหวของผู้ป่วยโดยเปิดประตู หน้าต่าง ตลอดจนหมั่นทักทาย พูดคุย แนะนำผู้ป่วยที่เดินได้ให้มาพูดคุยกัน เสริมคำอธิบายของแพทย์ และชี้แจงสิ่งที่ผู้ป่วยอาจเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับประสิทธิ์ผลของ การรักษา แผนกรรักษาพยาบาล หรืออื่น ๆ 	<ol style="list-style-type: none"> ผู้ป่วยกล้าชักถามข้อสงสัยและวิตกกังวลลดตัวลงขณะรับการรักษา ผู้ป่วยพูด หรือแสดงออกว่าคุณภาพชีวิต กังวล และสบายนิ่งขึ้น ทำกิจกรรมอื่น ๆ เช่น ดูทีวี พงวิทยุ พูดคุยกับญาติ แสดงความสบายนิ่งโดยการยิ้ม ไม่มีอาการขึ้นมาด้วย ผู้ป่วยสามารถติดต่อขอความช่วยเหลือได้ถูกต้อง ผู้ป่วยได้รับการพยาบาล หรือช่วยเหลือทันทีที่มีปัญหา หรือมีอาการผิดปกติ ผู้ป่วยยินยอม และให้ความร่วมมือในการรักษาเป็นอย่างดี ผู้ป่วยสามารถช่วยเหลือตนเองในการดำเนินชีวิตประจำวันได้ตามสภาพการเจ็บป่วย ญาติผู้ป่วยเต็มใจ และมีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วย ผู้ป่วยมีสัมพันธภาพที่ดีกับเจ้าหน้าที่ และผู้ป่วยอื่น

มาตรฐานที่ 2 (ต่อ)

มาตรฐานเชิงกระบวนการ	มาตรฐานเชิงผลลัพธ์
<p>3.6 อนิบาลถึงเหตุผลของวิธีการตรวจรักษา และการให้การพยาบาลที่ผู้ป่วยได้รับ</p> <p>3.7 สอนให้ผู้ป่วยทำใจให้สงบ พูดคุยให้กำลังใจ และกระตุนให้ผู้ป่วยมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน</p> <p>4. ให้การพยาบาลเพื่อบรรเทาความวิตกกังวลโดย</p> <p>4.1 อนิบาลให้ผู้ป่วยเข้าใจถึงประไชน์ และความสำคัญของการรักษา และการปฏิบัติการพยาบาลที่ได้รับ</p> <p>4.2 ให้ความมั่นใจกับผู้ป่วยว่าเจ้าหน้าที่ในทีมการพยาบาลมีความรู้ และประสบการณ์ที่สามารถให้การดูแลผู้ป่วย และใช้อุปกรณ์ที่ใช้รักษาได้</p> <p>5. สร้างสัมพันธภาพที่ดีและจัดสภาพแวดล้อมในหอผู้ป่วย เพื่อลดความเครียด และส่งเสริมสภาพจิตใจ อารมณ์ ของผู้ป่วยโดย</p> <p>5.1 หมั่นสัมผัส พูดคุยและจดให้มีปฏิทิน นาฬิกา วิทยุ โทรทัศน์ หรือหนังสือพิมพ์ สำหรับบอกเวลา และข่าวสารประจำวันแก่ผู้ป่วยและกระตุนประสาทรับความรู้สึกต่าง ๆ ของผู้ป่วย โดยจดโปรแกรมการออกกำลังกาย หรือหากิจกรรมที่เหมาะสมให้ทำ</p> <p>5.2 หลีกเลี่ยงคำพูดปฏิเสธ หรือคำพูดใด ๆ ที่จะทำให้ผู้ป่วยหมดกำลังใจ</p> <p>5.3 ช่วยให้ผู้ป่วยเกิดความภูมิใจ ที่จะสามารถดำเนินบทบาทอิสระของตนเองได้ และไม่มีความรู้สึกว่าต้องพึ่งพาผู้อื่น โดยกล่าวคำยกย่อง ชมเชย เมื่อผู้ป่วยสามารถกระทำการกิจกรรมที่ช่วยเหลือตนเองได้ สำเร็จ นอกจากนี้ต้องหมั่นกระตุน และแนะนำวิธีการช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ให้กับผู้ป่วยด้วย</p>	

มาตรฐานที่ 2 (ต่อ)

มาตรฐานเชิงกระบวนการ	มาตรฐานเชิงผลลัพธ์
<p>5.4 แนะนำ และกระตุนญาติให้มาเยี่ยมผู้ป่วยอย่างสม่ำเสมอและนำอาหารที่ผู้ป่วยชอบมาให้เท่าที่จะจัดหาได้</p> <p>6. ช่วยลดความวิตกกังวลของญาติ หรือครอบครัว ให้ยอมรับวิธีการรักษาพยาบาลที่ผู้ป่วยได้รับ</p> <p>6.1 ให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพของโรค และความจำเป็นที่ต้องได้รับการรักษา</p> <p>6.2 ให้ความกระจงในสิ่งที่สนใจ ข้องใจ หรือแก้ไขความเข้าใจผิดต่าง ๆ</p> <p>6.3 เปิดโอกาสให้ญาติเข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยเหลือ ดูแลผู้ป่วยตามแต่โอกาสจะเอื้ออำนวย</p> <p>6.4 รับฟัง และอภิปรายปัญหาผู้ป่วยร่วมกับญาติ และชี้แนวทางแก้ไข</p> <p>7. สังเกตพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปของผู้ป่วยและค้นหาสาเหตุ โดยติดตามประเมินเป็นระยะ ๆ เช่น มีอาการซึมเศร้าลง ก้าวร้าว หรือรับประทานอาหารได้น้อยลง เป็นต้น</p>	

มาตรฐานที่ 3 ผู้ป่วยได้รับการดูแลปฏิการพยาบาลอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐานเชิงกระบวนการ	มาตรฐานเชิงผลลัพธ์
<p>ในผู้ป่วยกระดูกขาหักและได้รับการดึงถ่วงน้ำหนัก</p> <p>1. หมั่นตรวจ และดูแลให้การดึงถ่วงน้ำหนักเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และถูกต้องดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> 1.1 ถ่วงน้ำหนักตามจำนวนที่เป็นไปตามแผนการรักษาของแพทย์ 1.2 ไม่เปลี่ยนแปลงจำนวนน้ำหนักที่ถ่วงเอง โดยให้อยู่ในคุณภาพนิจของแพทย์ผู้รักษา ซึ่งจะพิจารณาจากภาระถ่ายทางรังสีของกระดูก 1.3 น้ำหนักที่ใช้ดึงต้องถ่วงอยู่ตลอดเวลา ไม่ปลดออกนอกจากการกรณีที่จำเป็นจริง ๆ เช่น เมื่อจะไปผ่าตัดให้ปลดน้ำหนักออก ดึงเขือกให้ตึงผูกติดกับปลายท่อนัส สปлинท์ 1.4 ดูแลให้น้ำหนักโดยอย่างอิสระ ไม่พิงเตียง ลอยพื้นจากพื้น ระวังไม่ให้วางอยู่บนขอบเตียง บนเก้าอี้ หรือวางอยู่บนพื้น 1.5 รักษาความสะอาดและหยุดน้ำมันหรืออกใช้งานได้สะอาด และค่อยดูแลให้เขือกที่ใช้ถ่วงน้ำหนักอยู่บนรองรากตลอดเวลา 1.6 ใช้เขือกดึงน้ำหนักที่เหนียวและแข็งแรง ความยาวพอเหมาะสม ไม่มีปมตลอดแนว 1.7 จัดทิศทางของแรงดึงให้เป็นไปตามแนวของกระดูกต้นขาส่วนบน หรือแนวแกนตามยาว (Long axis) ของกระดูกต้นขา และห้ามผู้ป่วยหรือญาติเปลี่ยนแปลงแนวแรงดึง 1.8 ผ้าพันรองรับขาส่วนที่พันอยู่กับท่อนัส สปлинท์ (บริเวณกระดูกหัก) ต้องพันให้ตึง 1.9 ผ้าห่มที่คลุมตัวผู้ป่วยต้องไม่ให้คลุมทับบนเขือกที่ใช้ดึง 	<p>1. ขาข้างที่ดึงถ่วงน้ำหนักอยู่ในท่าที่ต้นขาทำมุม 45 องศา กับพื้นเตียง และปลายทำมุม 180 องศา หรือขานานกับพื้นเตียง โดยที่แพทย์เป็นผู้จัดแนวการดึงให้ และพยาบาลคงอยู่และให้อยู่ในทิศทางนั้น</p> <p>2. ตัวไม่เคลื่อนลงมาจากการเกินไป โดยเท้าของขาข้างที่ดึงไม่ยันกับปลายเตียง</p> <p>3. น้ำหนักที่ใช้ถ่วงตรงตามแผนการรักษา และน้ำหนักกลอยพันพื้นตลอดเวลา</p> <p>4. รอกไม่เป็นสนิม เขือกไม่เบี้ยวไม่เป็นปม และวางอยู่บนรองรากตลอดเวลา</p> <p>5. ทิศทางของแรงดึงอยู่ในแนวเดียวกับแนวของกระดูกต้นขาส่วนบน (Proximal fragment)</p> <p>6. ผลการตรวจทางรังสีพบว่าบริเวณที่กระดูกหักเข้าที่</p> <p>7. ผู้ป่วยสามารถเปลี่ยนอิริยาบทหรือเคลื่อนไหวร่างกายเพื่อกิจกรรมต่าง ๆ ได้สะดวกขึ้น</p>

มาตรฐานที่ 3 (ต่อ)

มาตรฐานเชิงกระบวนการ	มาตรฐานเชิงผลลัพธ์
<p>2. สอนวิธีการเคลื่อนไหวร่างกายแก่ผู้ป่วยขณะที่ได้รับการดึงถ่วงน้ำหนักโดยไม่ทำให้แนวของร่างเปลี่ยนแปลงไปดังนี้</p> <p>2.1 การเลื่อนตัวขึ้นลงโดยใช้มือทั้ง 2 ข้างจับเครื่องช่วยโน่นตัว แล้วขันเข้าข้างที่ดีขึ้น ใช้เท้ายันกับที่นอนให้ตัวเคลื่อนที่</p> <p>2.2 ขณะทำความสะอาดหลังหรืออก หรือขณะเปลี่ยนผ้าปูที่นอน ให้ผู้ป่วยขันเข้าข้างที่ดีขึ้นมือทั้ง 2 ข้างรังที่เครื่องช่วยโน่นตัว เมื่อจะยกตัวลดอยู่ขึ้นให้ออกแรงกดที่ฝ่าเท้าของขาข้างที่ดี เกร็งหน้าท้อง และออกแรงรังที่เครื่องช่วยโน่นตัวพร้อมยกตัวขึ้น</p> <p>2.3 ระมัดระวังเกี่ยวกับการทำการเคลื่อนไหวของข้อตะโพกหรือขาข้างที่ได้รับการดึงถ่วงน้ำหนักดังนี้</p> <p>2.3.1 การเคลื่อนไหวในท่ากางขา (Abduction) และหุบขา (Adduction) ที่มากเกินไป ทำได้ในช่วงสั้น ๆ เท่าที่จำเป็น และให้เป็นไปตามความสามารถของผู้ป่วย โดยไม่มีอาการเจ็บปวด</p> <p>2.3.2 ไม่ให้มีการเคลื่อนไหวในท่าบิดขาเข้าข้างในหรือออกขาข้างนอก (Internal or external rotation)</p> <p>3. เลื่อนโต๊ะข้างเดียวให้มากยิ่งในแนวที่ผู้ป่วยสามารถยืนสิ่งของได้สะดวก โดยไม่ต้องเอื้อม หรือโน้มตัวมากเกินไปจนทำให้มีการบิดของตะโพก หรือขาข้างที่รับการดึงถ่วงน้ำหนัก</p> <p>4. แนะนำผู้ป่วยและญาติไม่ให้แก้เสือก หรือปลดน้ำหนักออกเอง ถ้ามีอาการปวดมากให้รายงานเจ้าหน้าที่ทราบ</p>	

มาตรฐานที่ 3 (ต่อ)

มาตรฐานเชิงกระบวนการ	มาตรฐานเชิงผลลัพธ์
<p>ในผู้ป่วยกระดูกขาหัก และได้รับการผ่าตัดเพื่อใส่เหล็กadam กระดูกที่หัก</p> <ol style="list-style-type: none"> วัดและบันทึกสัญญาณชีพเพื่อสังเกตการเปลี่ยนแปลง โดยบันทึกตามเวลาต่อไปนี้ <ol style="list-style-type: none"> ทุก 30 นาที ใน 4 ชั่วโมงแรกหลังผ่าตัด ต่อด้วยทุก 1-2 ชั่วโมง จนครบ 24 ชั่วโมง ทุก 4 ชั่วโมงทุกวัน สังเกตและบันทึก เมื่อพบลักษณะหรืออาการผิดปกติ เช่น <ol style="list-style-type: none"> อาการเขียวคล้ำทึบมีปีก หรือปaley มีปaley เท้า กระสับกระส่าย หายใจมุกบาน ระบบกระดูก และกล้ามเนื้อที่ทำผ่าตัดมีเลือดออก มากขึ้นโดยเปรียบเทียบกวางของเดือนที่ซึ่ม ลงบันทึกในรายงานของพยาบาลทุกเวร หรือ อาการชาบริเวณขาและเท้าข้างที่ผ่าตัด ปลายเท้าข้างที่ทำผ่าตัดบวมมากขึ้น คลำชีพบริเวณหลังเท้าไม่ได้ สังเกตอาการปวดแผลหลังผ่าตัด สังเกต บันทึกจำนวน (ไม่เกิน 2,000 cc/hr) ลักษณะสี ของ Content จากท่อระบายน้ำต่าง ๆ รายงานแพทย์เมื่อพบอาการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ เลวลง เช่น สัญญาณชีพผิดปกติ มีเลือดออกจากแผล มาก จำนวน สีของ Content ผิดปกติ เป็นต้น <p>ในผู้ป่วยกระดูกหักและรักษาโดยการใส่เฟือก</p> <ol style="list-style-type: none"> อธิบายให้ผู้ป่วยทราบถึงวัตถุประสงค์ของการรักษา วิธีการใส่เฟือก และการปฏิบัติตนขณะใส่เฟือก ก่อนรับ การรักษา ภายนหลังใส่เฟือก ในการพยาบาลผู้ป่วยดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> พลิกตะแคงตัวหรือเปลี่ยนท่านอนผู้ป่วยทุก 2 ช.ม. 	<ol style="list-style-type: none"> รูสีกตัวดี ไม่กระสับกระส่าย ไม่มีอาการหอบ (หายใจไม่เกิน 30 ครั้ง/นาที) เสียงลมผ่านปอด ปกติ ชีพจรสม่ำเสมอ 80-100 ครั้ง/นาที ความดันโลหิตปกติ ผิวหนังและ conjunctiva ไม่ชีด ถ่ายปัสสาวะภายใน 8 ชม. หลังผ่าตัด จำนวนปัสสาวะไม่น้อยกว่า 30 CC / ชม. Hct ไม่ต่ำกว่า 30 % Hb ไม่น้อยกว่า 12 gm% ลักษณะสีของ Content ไม่มี กลิ่นเหม็น จำนวนที่ออกลดลง ไม่มีสีแดงสด เท้าข้างที่ทำผ่าตัดไม่บวม ไม่ชา อาการปวดทุกอย่างหลังได้รับ ยาแก้ปวด แผลผ่าตัดไม่มีอาการบวมแดง Discharge ไม่มีหนอง <p>ในผู้ป่วยกระดูกหักและใส่เฟือก</p> <ol style="list-style-type: none"> กล้ามเนื้อบริเวณข้อที่ใส่เฟือก หรือใกล้เคียง ไม่ลีบเล็ก ผู้ป่วยสุขสบายขณะใส่เฟือก เฟือกไม่แตก ชำรุด

มาตรฐานที่ 3 (ต่อ)

มาตรฐานเชิงกระบวนการ	มาตรฐานเชิงผลลัพธ์
<p>เพื่อให้ເຝືອແໜ່ງທົກນລັງໃສ່ເຝືອໃໝ່ ຈະ</p> <p>2.2 ทำความສະອາດເຫັນປະມາດທີ່ຕິດພິວນັ້ນອອກລັງໃສ່ ເຝືອກວັນແຮກ</p> <p>2.3 ຈັດທ່າຜູ້ປ່ວຍຝຶກໃຫ້ພັກຂອບສປິດຂອບເຝືອໄວ້ ປ້ອງກັນ ກາරຮະຄາຍເຄືອງຕອພິວນັ້ນ</p> <p>2.4 ດູແລໄມ່ໃໝ່ເຝືອກກະທບຂອງແໜ້ງຝ່າງຂອງໜັກທັບ</p> <p>2.5 ຍັກສ່ວນທີ່ເຂົ້າເຝືອໃຫ້ສູງກວ່າຮັບຕັດກຳໃນຂະນະອນ</p> <p>2.6 ກະຕຸນໃຫ້ຜູ້ປ່ວຍທຳ Active exercise ອວຍວະສ່ວນທີ່ ອູ້ໃນເຝືອກບ່ອຍ ຈະ ເຊັ່ນ ກາງອ ກາຮເໝີຍດ ເກົ່າງຂອດຕ່າງໆ</p> <p>2.7 ປ້ອງກັນກາຮທຽກຂ້ອນຈາກກາຮວັດຂອງເຝືອ ໂດຍ ຮວບຮາມຂອ່ມູລຈາກ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ສັງເກດສື່ຂອງພິວນັ້ນວ່າຈີດ ມີເງິນຢັ້ງຄຳ - ຂຸນກຸມີຂອງພິວນັ້ນຈາກກາຮສັມຜັສອຸນ ມີເງິນ - ກາຮຮັບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງອວຍວະສ່ນນັ້ນ ເຊັ່ນ ຈາ ປວດ ມີເງິນຢັ້ງຄຳ - ຈັບປືພຈບວເນນັ້ນ ຈະ ຖື 2 ຊ.ມ. ໃນ 24 ຊ.ມ.ແຮກ <p>3. ໃຫ້ກາຮພຍາບາລເພື່ອປ້ອງກັນກາຮທຽກຂ້ອນ ໂດຍ</p> <p>3.1 ກາຮຄົນ : ອົບໃໝ່ໃຫ້ຜູ້ປ່ວຍເຂົ້າໃຈ ຫ້າມແກະເຝືອກ ດັ່ງເຝືອກ ມີຄວາມມື່ອເຂົ້າໄປເກາ</p> <p>3.2 ກໍລຳມັນເນື້ອລືບ ຂໍອຕິດ :</p> <ul style="list-style-type: none"> - ກະຕຸນໃຫ້ຜູ້ປ່ວຍບ່ອນຫາວັນ ຈາ ສ່ວນທີ່ອູ້ນອກເຝືອກ ແລະເຄີ່ມ່ອນໄໝຂ້ອທີ່ອູ້ໄກລ໌ເຄີ່ມ່ອນໄໝ - ກະຕຸນໃຫ້ຜູ້ປ່ວຍທຳກິຈຈະວັດປະຈຳວັດສຍຕາມເອງ - ໃຫ້ຜູ້ປ່ວຍບ່ອນຫາກໍລຳມັນເນື້ອທີ່ອູ້ໃນເຝືອກ ໂດຍ <ul style="list-style-type: none"> ກ) ກຳນົດແລ້ວເກົ່ານັບ 1-3 ແລ້ວແບມື່ອໃນກຣນີໃສ່ ເຝືອກທີ່ແຂນ ຂ) ເກົ່ານັບ 1-3 ແລ້ວຄລາຍ ໃນກຣນີໃສ່ເຝືອກທີ່ຈາ 	<p>4. ຜູ້ປ່ວຍສາມາດທຳກິຈຈະວັດ ປະຈຳວັດໄດ້ດ້ວຍຕາມເອງ</p> <p>5. ອວຍວະທີ່ໃສ່ເຝືອ ໄນມີອາການ ຂອງກາຮຈາດເລືອດມາເລີ່ມ (ຈາ ຈີດ ປວດ ຄລຳປີພຈບວເນ ນັ້ນ ຈະ ໄດ້)</p>

มาตรฐานเชิงกระบวนการ	มาตรฐานเชิงผลลัพธ์
<p>ค) examining หรือแอนต์วิ่งในกรณีเสื่อเฟ้อที่ลำตัว</p> <p>4. ดูแลช่วยเหลือในการทำความสะอาดร่างกายอย่างน้อย วันละ 1 ครั้ง</p>	

มาตรฐานที่ 4 ผู้ป่วยสุขสบาย และไม่มีอาการเจ็บปวดขณะรับการรักษาตามแผนการรักษา

มาตรฐานเชิงกระบวนการ	มาตรฐานเชิงผลลัพธ์
<p>1. พุดคุย ซักถาม และเปิดโอกาสให้ผู้ป่วยได้แสดงออกถึงความรู้สึกที่เจ็บปวดโดยพยาบาลเป็นผู้รับฟังด้วยท่าทีตั้งใจ พิริยมกับส่วนบุคคลผู้ป่วยให้แน่ชัดถึงตำแหน่ง ความรุนแรง ตลอดจนลักษณะของความเจ็บปวด</p> <p>2. ตรวจสอบสาเหตุของอาการปวดที่เกิดขึ้นจากการใส่เครื่องมือ หรือจากบาดเจ็บโดยตรง โดย</p> <ul style="list-style-type: none"> 2.1 อาการบวมแดงรอบ ๆ แผล หรืออาการบวมแดง เจ็บแผลบริเวณใส่ร้อยเครื่องมือ หรือแผลมีหนอง 2.2 การกดหรือการเสียดสีจากเครื่องมือดึงถ่วงน้ำหนัก เพื่อการรักษาบริเวณขาหนีบ และต้นขาด้านหลัง 2.3 การกดทับตรงข้อเท้าบริเวณเอ็นร้อยหวาย <p>3. ค้นหาสาเหตุที่อาจทำให้ความเจ็บปวดรุนแรงมากขึ้น โดยประเมินจากสีหน้า อาการของผู้ป่วย เช่น อาการร้อน เสียงดังเกินไป หรือไฟที่เปิดจ้าตลอด</p> <p>4. ให้การพยาบาลเพื่อป้องกัน และบรรเทาความเจ็บปวด โดย</p> <ul style="list-style-type: none"> 4.1 ในผู้ป่วยที่มีการดึงถ่วงน้ำหนัก ดูแล คงไว้ซึ่งการดึงถ่วงน้ำหนักตลอดเวลา และแนวของการดึงต้องผ่านตรงตำแหน่งกระดูกหักพอดี 4.2 สอน และช่วยเหลือผู้ป่วยให้เคลื่อนไหวอย่างระมัดระวัง เมื่อจะย้ายผู้ป่วยอย่างวัยจะส่วนที่บาดเจ็บจะต้องนิ่ง และได้รับการพยุงอย่างเพียงพอ 4.3 ป้องกันการเกริ่งของกล้ามเนื้อย่างรุนแรงในรายที่ผู้ป่วยได้รับการดึงถ่วงน้ำหนักกระดูกไว้ ต้องไม่ยก หรือปลดอา הנ้ำหนักออก แต่ถ้าจำเป็นต้องเคลื่อนย้าย ต้องบอกให้ทราบเพื่อขอความร่วมมือ พร้อมพิริยมดึงเชือกให้ตึงตลอดเวลา เมื่อเสร็จกิจกรรมนั้น ๆ ก็ปล่อยน้ำหนักลงตามเดิม 	<p>1. ขอยาแก้ปวดน้อยลงและระยะเวลาในการขอยานั่งขึ้น โดยขอยานไม่เกิน 1 ครั้งใน 4-6 ช.ม.</p> <p>2. ไม่บ่นปวด หรือมีร้อยของการกดบริเวณต่าง ๆ กล่าวคือ บริเวณตาตุ่มด้านใน ด้านนอกบริเวณก้นกบและบริเวณต่าง ๆ ของขาข้างที่ดึงถ่วงน้ำหนัก</p> <p>3. สามารถเคลื่อนไหวร่างกาย หรือเปลี่ยนอิริยาบถได้โดยไม่มีอาการเจ็บปวด หรือเจ็บปวดน้อยลงกว่าเดิม</p> <p>4. ช่วยเหลือตนเองในการทำกิจวัตรประจำวันได้ดี</p> <p>5. หน้าตาสดชื่นแจ่มใส นอนหลับ พักผ่อนได้ดีหรือทำกิจกรรมอื่น ๆ เช่น อ่านหนังสือ ดูทีวี พุดคุยได้</p> <p>6. ในผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาโดยการดึงถ่วงน้ำหนักที่ขา วางขาให้อยู่ในแนวที่ถูกต้อง และอยู่ในทิศทางเดียวกับแรงดึง</p>

มาตรฐานเชิงกระบวนการ	มาตรฐานเชิงผลลัพธ์
<p>รับน้ำหนักตัวกลับคืน เมื่อเสร็จกิจกรรมนั้น ๆ</p> <p>4.4 ทำการพยายามด้วยความนุมนวล และหลีกเลี่ยง การชน กะแทกถูกน้ำหนักที่แขวน หรือบริเวณที่ บาดเจ็บ หรือสั่นสะเทือนบริเวณที่เข้ม หรือลวด เจาะรอยกระดูกไว้เพื่อการรักษา</p> <p>4.5 จัดหาหรือนำวิธีการบรรเทาความเจ็บปวดโดยไม่ ใช้ยาเข้ามาย่วย เช่น เปลี่ยนหรือจัดท่าใหม่ให้ บีบวนดรออบบริเวณที่เจ็บปวดเป็น หรือเบิดเพลง ที่ผู้ป่วยชอบให้ฟัง</p> <p>5. สอนวิธีการยกตัวที่ถูกต้องให้กับผู้ป่วยโดยใช้เครื่องช่วย โนน หรืออื่น ๆ</p> <p>6. ดูแล จัดพัพรองรับขา หรือดูแลฝีอกไม้ให้กด หรือรัด แน่นไป โดยสังเกตสี และอาการชาของอวัยวะนั้น ๆ</p> <p>7. เมื่อมีอาการปวดมากภายหลังการรักษาโดยการผ่าตัด หรือโดยการดึงตัวน้ำหนักให้แก้ไขโดย</p> <p>7.1 ถ้าโดยการดึงตัวน้ำหนักให้ตรวจสอบดูว่า จำนวน น้ำหนักมากเกินไป ให้รายงานแพทย์เพื่อพิจารณา ลดน้ำหนัก หรือถ้าแนวแรงดึงไม่ถูกต้อง บิดเฉือน เอียงไปจากอวัยวะส่วนที่จะดึง ให้เลื่อนปรับแนว แรงใหม่ โดยให้ผ่านตรงตำแหน่งกระดูกหัก</p> <p>7.2 ถ้าโดยการผ่าตัดแล้วปวดแผลมาก หลังผ่าตัดดูแล ให้ผู้ป่วยได้รับยาแก้ปวดตามแผนการรักษา</p> <p>8. ให้การพยายามเพื่อส่งเสริมให้ผู้ป่วยลืมความเจ็บปวด และสามารถพักผ่อนได้เต็มที่โดย</p> <p>8.1 ดูแลรักษาความสะอาดของร่างกายให้ผู้ป่วยรู้สึก สดชื่นอยู่เสมอ</p> <p>8.2 จัดสิ่งแวดล้อมให้ส่งบ อากาศถ่ายเทได้สะดวก</p>	

มาตรฐานที่ 4 (ต่อ)

237

มาตรฐานเชิงกระบวนการ	มาตรฐานเชิงผลลัพธ์
<p>8.3 ลดการกระตุนของสิ่งเร้าทางด้านจิตใจ และ อารมณ์ที่จะทำให้ความเจ็บปวดเพิ่มมากขึ้น ได้แก่ ผิวนังชื่นแหืง เสื้อผ้าสกปรก การพยายามที่ รบกวนผู้ป่วยอย่าง เป็นต้น</p> <p>8.4 เปี่ยงเบนความสนใจของผู้ป่วยจากความเจ็บปวด โดยชวนพูดคุยถึงเรื่องที่ผ่อนคลาย เรื่องที่ผู้ป่วย สนใจ จดหมายสือ นิตยสารที่ผู้ป่วยชอบให้อ่าน เปิดทีวี วิทยุให้ฟัง หรือแนะนำการทำสมาธิโดย ทำการกำหนดลมหายใจ เป็นต้น</p>	

มาตรฐานที่ 5 ผู้ป่วยปลอดภัย และปราศจากภาวะแทรกซ้อนจากการติดเชื้อของระบบทางเดินหายใจ

มาตรฐานเชิงกระบวนการ	มาตรฐานเชิงผลลัพธ์
<ol style="list-style-type: none"> ประเมิน และบันทึกอัตราการหายใจวันละ 2 ครั้ง ถ้าอัตราการหายใจมากหรือเร็วกว่า 12-24 ครั้ง/นาทีให้รายงานแพทย์ บันทึกชัณณะการหายใจที่ผิดปกติโดยสังเกตการขยายตัวของทรวงอกทั้ง 2 ข้าง ความตื้นและลึกของการหายใจ เสียงหายใจที่ผิดปกติ เช่น เสียงวีด เสียงครีดคราด รายงานให้แพทย์ทราบเมื่อพบอาการผิดปกติอยู่บ้าน <ol style="list-style-type: none"> สีของผิวนัง ริมฝีปาก เล็บมือ เล็บเท้าสีคล้ำลง การขยายตัวของทรวงอกไม่เท่ากันทั้ง 2 ข้างหรือขยายตัวไม่เต็มที่ขณะหายใจเข้า การหายใจซ้ำ และ/หรือหายใจตื้น มีเสียงหายใจผิดปกติ เช่น เสียงวีด เสียงครีดคราด ผู้ป่วยบ่นเหนื่อย หรือหายใจไม่สะดวก กระสับกระส่าย ความรู้สึกตัวเลวลง ชื้มลง มีเสนห์ในคอมาก ผลตรวจทางรังสีของปอดผิดปกติ อุณหภูมิของร่างกายสูงเกิน 37.5 C ช่วยให้ปอดขยายตัวได้ดีขึ้นโดยสอนและฝึกให้ผู้ป่วยหายใจเข้าออกลึกๆ (Deep breathing exercise) 10-15 ครั้งทุก 2 ช.ม. ขณะตื้น สอนและกระตุนให้ผู้ป่วยหายใจเข้าลึก ๆ กลั้นหายใจ แล้ว ไอออกมาก อย่างมีประสิทธิภาพ (Effective cough) โดยทำทุก 2-4 ช.ม. ขณะตื้น หรือเมื่อมีเสนห์ ถ้ามีเสนห์มาก ช่วยกระตุนการไอโดยการเคาะปอดด้านหลังเบา ๆ และกระตุนให้ดีมั่น้ำอุ่น ช่วยเหลือ กระตุนผู้ป่วยให้นั่งเปลี่ยนอิริยาบถทุก 2 ช.ม. เช่น ให้หนีด้า ลูกนั่งสลับกับนอน กระตุนผู้ป่วยให้ดีมั่น้ำอย่างน้อยวันละ 1,500-3,000 ครีซี 	<ol style="list-style-type: none"> ทางเดินหายใจโล่ง ผู้ป่วยหายใจได้สะดวก ลักษณะการหายใจสม่ำเสมอ ไม่มีอาการหายใจลำบาก เสียงหายใจปกติ ไม่มีเสียงแทรกซ้อนที่ผิดปกติ เช่น เสียงวีด เสียงครีดคราด ทรวงอกขยายเท่ากันทั้ง 2 ข้าง สัญญาณชีพอยู่ในเกณฑ์ปกติ ผลการตรวจทางห้องทดลอง เช่น ภาพถ่ายรังสีของปอดผิดปกติ เมื่อมีเสนห์สามารถไอออกมาได้ มีการบริหารการหายใจ ทุก 2-4 ช.ม. และบอกความสำคัญได้ ปลายเล็บมือ เล็บเท้า ริมฝีปาก มีสีชมพู เมื่อทำ Blanching test (กดเล็บแล้วปล่อยภายใน 2-3 วินาที แล้วมีเลือดไหลกลับมาเลี้ยงโดยเร็ว)

มาตรฐานที่ 6 ผู้ป่วยขับถ่ายอุจจาระและปัสสาวะได้ตามปกติ

มาตรฐานเชิงกระบวนการ	มาตรฐานเชิงผลลัพธ์
<p>1. ประเมินสุนสัยในการขับถ่ายตามปกติของผู้ป่วย เช่น สอบถามลักษณะ จำนวน และเวลา เป็นต้น</p> <p>2. อนิบาลให้ผู้ป่วยเข้าใจถึงความจำเป็นถ้าต้องถ่ายบันเดียง</p> <p>3. เมื่อจากผู้ป่วยไม่เคยขับถ่ายโดยใช้ห้ม่อนบนมาก่อน ดังนั้น ในกรณีที่ต้องใช้ห้ม่อนบน ควรฝึกปฏิบัติเป็นขั้นตอนก่อนดังนี้</p> <p>3.1 สอนวิธีการยกตัวให้ก้นลอดโดยใช้เครื่องช่วยโน่น ตัว ถ้าผู้ป่วยชอบนั่ง หรือเจ็บปวดมาก ช่วยมิให้ผิวนังเสียดสี โดยใช้ห้ม่อนรองหลังให้ได้ระดับเดียวกับห้ม่อนบน</p> <p>3.2 สอนวิธีสอนให้ห้ม่อนบนให้ผู้ป่วยทดลองทำเองจนคล่อง และเกิดความมุ่สึกสะทวักในการใช้</p> <p>3.3 สอนให้ผู้ป่วยออกกำลังในท่ายกันลอด (Bed pan exercise) 10-15 ครั้ง ทุก 1-2 ชั่วโมง ขณะตื่น</p> <p>3.4 สอนให้ผู้ป่วยบริหารกล้ามเนื้อหน้าท้อง และกล้ามเนื้อหุ้ด โดยการเกร็งกล้ามเนื้อดังกล่าวไวนาน 5-6 วินาที ทุก 1-2 ชั่วโมง ขณะตื่น</p> <p>4. ประเมินการทำงานโดยการฟังเสียงการเคลื่อนไหวของกระเพาะอาหาร และลำไส้ (Bowel sounds) ถ้าพบว่า มีการเคลื่อนไหวน้อย หรือไม่ได้ยินเสียงในรายงานแพทย์</p> <p>5. ให้น้ำนมคนทันทีที่ผู้ป่วยขอ โดยไม่ต้องให้รอ หรือขอ และกระทำอย่างเบามือด้วยท่าที่เต็มใจโดย</p> <p>5.1 แนะนำ หรือช่วยใส่ห้ม่อนบนให้คนเรียบร้อย ทำให้ผู้ป่วยมั่นใจว่า จะไม่ทำเลอะเทอะ</p> <p>5.2 ดูแลสิ่งแวดล้อมให้มีดีดี มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก และให้เวลาแก่ผู้ป่วยอย่างเพียงพอ</p>	<p>1. ขับถ่ายอุจจาระได้ตามปกติ นิสัยของผู้ป่วย</p> <p>2. ผู้ป่วยสามารถช่วยเหลือตนเองในการใส่ห้ม่อนบนได้ดี</p> <p>3. ผู้ป่วยไม่มีความวิตกกังวลใน การขับถ่ายบันเดียง</p> <p>4. พังได้ยินเสียงการเคลื่อนไหว ของกระเพาะอาหารและลำไส้ ตามปกติ โดยใช้หูฟัง</p> <p>5. ปัสสาวะสีเหลืองใส และขับถ่ายได้สะดวก ไม่มีอาการ แสดงหรือขัด จำนวนไม่น้อยกว่า 1500 ซีซี/วัน</p> <p>6. ไม่มีอาการท้องอืด</p>

มาตรฐานเชิงกระบวนการ	มาตรฐานเชิงผลลัพธ์
<p>5.3 หลังการขับถ่าย เตรียมอุปกรณ์ หรือช่วยทำความสะอาด สะอาดบริเวณทวารหนัก และอวัยวะสีบพันธ์ให้ทุกครั้ง</p> <p>6. อธิบายให้ผู้ป่วยทราบถึงผลเสียของการกลั้นอุจจาระว่า อาจทำให้เกิดริดสีดวงทวาร และการกลั้นปัสสาวะอาจ ทำให้เกิดการอักเสบของกระเพาะปัสสาวะตามมาได้</p> <p>7. กระตุนให้ผู้ป่วยดื่มน้ำอย่างน้อยวันละ 1500-3000 CC โดยเฉพาะน้ำอุ่นจะช่วยให้ลำไส้บีบตัวได้ดีขึ้น</p> <p>8. ดูแลให้ผู้ป่วยรับประทานอาหารประเภทผัก ผลไม้ ที่มี กาก หรือเส้นใยพืชให้มาก เช่น ผักคะน้า ต้าลีสิ่ง ผักบุ้ง ส้ม สับปะรด เป็นต้น</p> <p>9. กระตุนให้ผู้ป่วยมีการเคลื่อนไหวร่างกาย เปลี่ยน อิริยาบถทุก 2 ช.ม. และพยายามช่วยเหลือในการดูแล ตนเองให้มากที่สุด</p> <p>10. แนะนำให้ผู้ป่วยทำจิตใจให้สบายนี้เครียด พักผ่อนให้ เพียงพอ ไม่นอนดึก</p> <p>11. สังเกต บันทึก จำนวน และลักษณะของอุจจาระ และ ปัสสาวะทุกครั้ง ถ้าพบว่ามีความผิดปกติให้รายงานให้ แพทย์ทราบ เช่น มีเลือดปน</p> <p>12. ในกรณีมีปัญหาห้องผูก หรือมีปัญหาในการขับถ่าย อาจให้ยา nhuận หรือสวนอุจจาระให้ตามแผนการ รักษา</p>	

มาตรฐานเชิงกระบวนการ	มาตรฐานเชิงผลลัพธ์
<p>1. สอบถามสุขอนามัยการนอนหลับตามปกติของผู้ป่วย</p> <p>2. ให้การพยาบาลเพื่อส่งเสริมการนอนหลับพักผ่อนดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> 2.1 ดูแลความสะอาดของร่างกายโดยทั่วไป โดยเฉพาะ ปาก พื้น ผม และอวัยวะสืบพันธุ์ให้ 2.2 ช่วยเข็คตัวให้ผู้ป่วย โดยเฉพาะทางด้านหลัง และ บริเวณที่ปวดเจ็บอย่างน้อยวันละ 2 ครั้ง 2.3 เปลี่ยนเสื้อผ้าให้ใหม่มื่อเปลี่ยนชิ้น หรือสกปรก 2.4 เปลี่ยนผ้าปูที่นอนให้สะอาด และเรียบตึง 2.5 จัดสิ่งแวดล้อมให้เงียบ แสงไฟไม่เจ้า ไม่ร้อนอบอ้า หรือเย็นจนเกินไป 2.6 ให้ผู้ป่วยดื่มเครื่องดื่มอุ่น ๆ เช่น นมสด โอลัติน และให้ถ่ายปัสสาวะก่อนนอนให้เรียบร้อย 2.7 จัดท่านอนให้สบายตามที่ผู้ป่วยชอบ แต่ต้องไม่ขัด ต่อแผนการรักษา แนะนำทำจิตใจให้สงบโดยการ ฟังดนตรี และทำสมาธิ 2.8 ดูแลผู้ป่วยไม่ให้นอนหลับเวลากลางวันนานเกินไป นอกจากผู้ป่วยยอดนอนในตอนกลางคืน 2.9 การพยาบาลให้สามารถกระทำไปพร้อม ๆ กันได้ ควรนำมาปฏิบัติในคราวเดียวกัน โดยรวมกวน ผู้ป่วยให้น้อยที่สุด 2.10 จำกัดผู้เยี่ยม และให้เยี่ยมเป็นเวลา <p>3. ค้นหา และให้การพยาบาลเพื่อแก้ไข หรือลดต้นเหตุ ความกลัว และความวิตกกังวล</p> <p>4. ให้การพยาบาลเพื่อบรรเทาความเจ็บปวด</p> <p>5. กระตุ้นให้ผู้ป่วยมีการเคลื่อนไหวมากที่สุด เท่าที่จะทำ ได้ แต่ต้องไม่ขัดกับแผนการรักษาโดย</p> <p>5.1 ให้ผู้ป่วยช่วยเหลือในการดูแลตนเองให้มากที่สุด</p>	<p>1. นอนหลับในเวลากลางคืนได้ไม่น้อยกว่า 6-8 ช.ม. หรือตามจำนวนที่เคยนอนตามปกติ</p> <p>2. ผู้ป่วยพูดว่า มีความรู้สึกได้พักผ่อน</p> <p>3. ผู้ป่วยนอนได้เป็นระยะติดต่อ กันโดยไม่มีอาการหลับฯ ตื่น ๆ</p> <p>4. สีหน้าแจ่มใส สดชื่น กระปรี้- กระปร่า ไม่มีอาการเขื่องซึม ง่วง หรือหวานนอนภายหลังตื่น หรือมีอาการเมื่อยล้าที่ผิดปกติ</p>

มาตรฐานที่ 7 (ต่อ)

242

มาตรฐานเชิงกระบวนการ	มาตรฐานเชิงผลลัพธ์
<p>5.2 บริษัtan ก้าวขึ้นนำบัดเกี้ยวกับกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน ซึ่งส่งเสริมการกระตุ้นทั้งร่างกาย จิตใจ และสังคม</p> <p>5.3 จัดโปรแกรมให้ผู้ป่วยได้ออกกำลังกายในเวลา กลางวัน</p>	

มาตรฐานที่ 8 ผู้ป่วยปลอดภัยและปราศจากภาวะแทรกซ้อนจากการติดเชื้อ
ของกระดูก

243

มาตรฐานเชิงกระบวนการ	มาตรฐานเชิงผลลัพธ์
<ol style="list-style-type: none"> ทำความสะอาดแผลที่กระดูกบาดเจ็บ และแผลที่เกิดจากการใส่เข็มร้อยกระดูก หรือใส่สุปกรณ์เพื่อรักษาด้วยเทคนิคปลอดเชื้อวันละ 1 ครั้ง สังเกตและบันทึกอาการผิดปกติของแผล หรือบริเวณใกล้เคียงอย่างน้อยวันละ 1 ครั้ง เช่น ขอบแผลแดงบวม มีเลือด หรือหนองซึม ตรวจ และบันทึกอุณหภูมิของร่างกายวันละ 2 ครั้ง ถ้ามีไข้ติดตามการเปลี่ยนแปลงทุก 4 ชั่วโมง ดูแลรักษาความสะอาดผิวนังทั่ว ๆ ไป และโดยเฉพาะบริเวณแขนหรือขาข้างที่บาดเจ็บ ต้องระวังเป็นพิเศษ เช่น ไม่ให้บริเวณแผลเปียกขณะที่เหตุตัวให้ผู้ป่วย ดูแลผ้าปูที่นอนให้สะอาด รวมทั้งผ้าพันรองรับแขนขาข้างที่บาดเจ็บให้สะอาดเสมอ แนะนำไม่ให้ผู้ป่วย หรือญาติใช้มือจับต้องบริเวณแผล และขยับปรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการรักษา สอนให้ผู้ป่วยรู้จักสังเกตอาการผิดปกติที่แสดงว่า มีการติดเชื้อเกิดขึ้น เช่น มีน้ำเหลืองในหลอดเยื่อมรอบ ๆ แผล แผลแดง เป็นต้น และถ้าพบให้บอกพยาบาลทราบทันที ติดตามผลการตรวจทางห้องทดลองในกรณีที่มีการส่งหนองตองดำเนินการที่กระดูก ตรวจเพาะเชื้อ รายงานให้แพทย์ทราบ เมื่อพบว่าผู้ป่วยมีอาการหรืออาการแสดงดังต่อไปนี้ <ul style="list-style-type: none"> 8.1 อุณหภูมิของร่างกายสูงกว่า 37.5 C 8.2 มีอาการป่วย บวม แดง ร้อน หรือมีหนองเกิดขึ้นบริเวณแผล หรือขอบแผลกว้างขึ้น 8.3 อุปกรณ์ที่ร้อยกระดูก หรือดึงถ่วงน้ำหนัก หลวมไม่อุ้ยในตำแหน่งที่ถูกต้อง ขยายได้ 	<ol style="list-style-type: none"> แผลที่กระดูก หรือแผลบริเวณรูเข็มที่เจาะร้อยกระดูก แห้งสะอาดดี ไม่มีหนองเกิดขึ้น ผิวนังของร่างกายโดยทั่วไปสะอาด อุณหภูมิของร่างกายอยู่ในเกณฑ์ปกติ ไม่มีอาการที่แสดงถึงการติดเชื้อ เช่น ป่วย บวม แดง ร้อน หรือขอบแผลกว้างขึ้น

มาตรฐานเชิงกระบวนการ	มาตรฐานเชิงผลลัพธ์
<p>1. ประเมินการเปลี่ยนแปลงของผิวนังผู่ป่วยที่แสดงว่า ถูกกด หรือถูกทำลาย โดยสังเกตว่าผิวนังมีรอยแดง มีแผลลอก หรือมีอาการอักเสบหรือไม่ ในบริเวณต่างๆ ดังต่อไปนี้ : หลัง กันกบ ขานนีบ ต้นขาด้านหลัง ตาตุ่ม ใน ตาตุ่มนอก โดยประเมินอย่างน้อยวันละ 3 ครั้ง</p> <p>2. ให้การพยาบาล เพื่อป้องกันการกดทับ ซึ่งเกิดจากการที่ผู้ป่วยมีการเคลื่อนไหวร่างกายน้อยลง โดย</p> <ul style="list-style-type: none"> 2.1 ใช้เครื่องมือป้องกันการกดทับ เช่น ที่นอนลม Reston พองน้ำ ชันแกะ รองบริเวณที่มีการกดทับ 2.2 ดูแลความสะอาดของร่างกายโดยเฉพาะผิวนัง บริเวณหลัง กันกบให้แห้งสะอาดวันละ 2-3 ครั้ง และทุกครั้งที่ถ่ายอุจจาระ และปัสสาวะ 2.3 กระตุนให้โลหิตมาเลี้ยงบริเวณหลัง และกัน กบมากขึ้น โดยนวดเบา ๆ โดยเฉพาะบริเวณ ปุ่มกระดูกในขณะทำความสะอาดให้ผู้ป่วย 2.4 แนะนำให้ผู้ป่วยบรรเทาแรงกดทับบริเวณหลังและ กัน โดยใช้เครื่องมือช่วยในตัว ยกหลังและกัน ให้ลอยจากที่นอน โดยประมาณ 2 - 3 ครั้ง ทุก 1 - 2 ชั่วโมง หรือเมื่อรู้สึกว่ามีอาการชาเกิดขึ้น 2.5 แนะนำและกระตุนให้ผู้ป่วยใช้เครื่องมือช่วยในการ เคลื่อนไหว เพื่อทำกิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งชี้ให้เห็น ผลเสียของการนอนท่าเดียวนาน ๆ ว่าจะทำให้เกิด แรงกดทับ 2.6 ดูแลผ้าปูที่นอนให้สะอาด แห้งและเรียบตึงอยู่เสมอ ไม่มีเศษผง เศษอาหาร เปลือก หรือเมล็ดผลไม้ ตกค้างอยู่ 2.7 ขณะเปลี่ยนผ้าปูที่นอน หรือเคลื่อนตัวผู้ป่วย ต้อง ระวังไม่ให้ผ้าปูที่นอนเสียดสีกับผิวนังของผู้ป่วย 	<p>1. ผิวนังบริเวณหลัง สะบัก กันกบ ขานนีบ ต้นขาด้านหลัง ตาตุ่ม ใน ตาตุ่มนอก ไม่มี รอยแดง หรือแผลลอก</p> <p>2. ไม่มีอาการปวด หรือแสบร้อน บริเวณดังกล่าว</p> <p>3. ผู้ป่วยสามารถใช้เครื่องช่วย ให้หายในการยกกันหรือเปลี่ยน อริยาบถได้อย่างถูกต้อง</p>

มาตรฐานเชิงกระบวนการ	มาตรฐานเชิงผลลัพธ์
<p>2.8 เลือกใช้มอนอนที่มีลักษณะเฉพาะสำหรับผู้ป่วย กระดูกหัก รวมด้วยการเสียดสีกับผิวหนังบริเวณ ก้นบubre เวลาใช้มอนอนรอง ตลอดจนช่วยทำความสะอาด สะอาดบริเวณอวัยวะสืบพันธ์ ทวารหนักให้สะอาด และแห้งภายหลังการขับถ่ายทุกครั้ง</p> <p>2.9 ดูแลให้บริเวณก้นกับมีการในลดเวียนโลหิตดีขึ้น สอนและกระตุนให้ผู้ป่วยขยับก้น (Gluteal exercise) ด้วยการเกร็งกล้ามเนื้อกันทั้ง 2 ข้างเข้าหากัน นาน 5-6 วินาที แล้วจึงคลายออก ทำสลับ เช่นนี้ 10-15 ครั้งในตอนเช้า และเย็น</p> <p>2.10 จัดหา และกระตุนให้ผู้ป่วยรับประทานอาหารที่มี คุณค่า เช่น นม เนื้อสัตว์ ผักต่าง ๆ และวิตามิน ให้เพียงพอ กับความต้องการของร่างกาย</p> <p>2.11 ในกรณีผู้ป่วยมีไข้สูงต้องหมั่นเช็คตัว ให้ยาลดไข้ ตามแผนการรักษา</p> <p>3. ให้การพยายามเพื่อป้องกันการกดของผิวหนังจาก เครื่องมือที่ใช้ดึงถ่วงน้ำหนัก</p> <p>3.1 ขณะทำความสะอาดร่างกายจะต้องสังเกต และ^๑ ตรวจดูสภาวะของผิวหนังทั่วไป โดยเฉพาะแขน หรือขาซึ่งที่เคลื่อนไหวไม่ได้ดูว่า มีอาการแสดง ของการกดทับ หรือไม่ ได้แก่ อาการชา (Pale) ปวด (Pain) ชา (Paresthesia) ซีพาร์บิเรนนั่น ๆ เปา (Pulselessness) ขณะเดียวกันช่วยกระตุนให้โลหิต มาเลี้ยงมากขึ้น โดยนวดคลึงบริเวณดังกล่าวเบา ๆ</p> <p>3.2 จัดอุปกรณ์ที่ใช้ถ่วง หรือดึงให้อยู่ในท่าที่ถูกต้อง</p> <p>3.3 ป้องกันแรงกดบนแขน หรือขาซึ่งที่ดึงถ่วงน้ำหนัก^๒ โดยห้ามใช้ผ้าหนาก ๆ หรือผ้าห่มคลุมทับ</p>	

มาตรฐานที่ 10 ผู้ป่วยพลดด้วย และปราศจากภาวะแทรกซ้อนจากการเกิดกล้ามเนื้อลีบข้อติด และปลายเท้าตก

มาตรฐานเชิงกระบวนการ	มาตรฐานเชิงผลลัพธ์
<ol style="list-style-type: none"> ประเมินปัจจัยที่เป็นเหตุที่ทำให้ผู้ป่วยไม่ยอมเคลื่อนไหวร่างกาย เช่น กลัวเจ็บ กลัวกระดูกที่หักเคลื่อนออกจากกัน อธิบายให้ผู้ป่วยทราบถึงความสำคัญของการคงไว้ซึ่งการเคลื่อนไหวของข้อและกำลังที่แข็งแรงของกล้ามเนื้อ การออกกำลังจะช่วยในการสร้าง และซ่อมแซมน้ำเหลืองบริเวณกระดูกหักให้หายเร็วขึ้น วัด และบันทึกขนาดของกล้ามเนื้อบริเวณที่กระดูกหัก สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ให้การพยาบาล หรือเสริมความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ และการเคลื่อนไหวของข้อ <ol style="list-style-type: none"> กระตุนให้ผู้ป่วยมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือตนเองให้มากที่สุด และไม่ขัดต่อแผนการรักษา สอน และช่วยเหลือผู้ป่วยในการออกกำลังเพื่อเคลื่อนไหวข้อต่าง ๆ (Range of motion exercise) ของร่างกายที่ไม่ได้บาดเจ็บทุกข้ออย่างน้อยทุก 4 ชั่วโมง หรืออาจเปิดเทปเกี่ยวกับการบริหารร่างกายของกระดูกและข้อให้ผู้ป่วยปฏิบัติตามโดยพยาบาลโดยแนะนำอย่างใกล้ชิดวันละ 2 ครั้ง สอน และกระตุนให้ผู้ป่วยอุ่นกำลังเพื่อเพิ่มความแข็งแรงของกล้ามเนื้อต่าง ๆ บริเวณหน้าท้อง ต้นขา น่อง ก้น โดยเกรงไว้นาน 5-6 นาที และจึงคลายออก ทำสับปั๊ก 	<ol style="list-style-type: none"> ผู้ป่วยช่วยเหลือตนเองได้ใน การทำกิจวัตรประจำวันได้ดี ให้ความร่วมมือในการออก กำลังกล้ามเนื้อ และข้อต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ กล้ามเนื้อแข็ง ชา หรือล่วนที่หัก บาดเจ็บ ไม่ลีบเล็กลงกว่า ข้างที่ดี ความตึงตัวของกล้ามเนื้อดี สามารถกระดกข้อเท้าขึ้นลงได้ ไม่มีข้อใดในร่างกายติดแข็ง

มาตรฐานเชิงกระบวนการ	มาตรฐานเชิงผลลัพธ์
<p>4.4 ช่วยเพิ่มความแข็งแรงให้แก่กล้ามเนื้อแขนของผู้ป่วย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการเดินด้วยไม้ยันรักแร้</p> <p>5. จัดหาดูแลแนะนำญาติให้กระตุนให้ผู้ป่วยรับประทานอาหารที่มีคุณค่า ให้เพียงพอ กับความต้องการของร่างกาย</p> <p>6. ป้องกันไม่ให้ข้อตะโพกหดรัดในท่าง (Hip flexion contracture) โดยปรับหัวเตียงให้ผู้ป่วยนอนในท่านอนหงายราบเป็นเวลา 30 นาที อย่างน้อยทุก 4 ชั่วโมง</p> <p>7. ให้การพยายามเพื่อป้องกันไม่ให้ขาข้างที่ได้รับบาดเจ็บ และได้รับการดึงถ่วงน้ำหนักเกิดข้อเข่าติด (Stiff knee) ในผู้ป่วยมีกระดูกขาหักโดยเริ่มทำให้ หรือกระตุนให้ผู้ป่วยออกกำลังหัวเข่าเอง เมื่อแพทย์อนุญาติให้ทำได้</p> <p>8. ให้การพยายามเพื่อป้องกันปลายเท้าตกโดย</p> <ul style="list-style-type: none"> 8.1 ถ้าปลายเท้าอ่อนกำลัง จัดให้เท้าวางอยู่ในท่าที่เป็นธรรมชาติ 8.2 สอน และช่วยเหลือผู้ป่วยในการขอ เหยียด และหมุนข้อเท้า โดยให้ปฏิบัติประมาณ 10-15 ครั้ง ทุก 1-2 ชั่วโมงขณะตื่น 8.3 ป้องกันการกดทับเส้นประสาทพีโรเนียล (Peroneal nerve) ซึ่งมีผลให้เกิดปลายเท้าตก 	

มาตรฐานที่ 11 ผู้ป่วยปลอดภัยและปราศจากภาวะแทรกซ้อนจากการให้เลือดเทียนโลหิตผิดปกติ

มาตรฐานเชิงกระบวนการ	มาตรฐานเชิงผลลัพธ์
<p>1. ให้การพยายามเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนการให้เลือดเทียนโลหิตผิดปกติในระยะแรก <u>ภาวะแทรกซ้อนในระยะแรก</u></p> <p>ภาวะ Shock เกิดจากการเสียเลือดมาก เนื่องจากกระดูกหัก ทำให้เส้นเลือดใหญ่ชีกขาด ให้การพยายาม</p> <p>1) วัดและบันทึกสัญญาณชีพ เพื่อสังเกตการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาดังนี้</p> <p>1.1 ทุก 15 นาที ใน 2 ช.ม.แรก และทุก 30 นาที ใน 4 ช.ม.ต่อมา และทุก 1 ช.ม. ใน 24 ช.ม. หลังการบาดเจ็บ</p> <p>1.2 ทุก 4 ช.ม. ทุกวัน</p> <p>2) สังเกต และบันทึกความมีเลือดออกจากบริเวณที่บาดเจ็บเพิ่มหรือไม่ โดยเปรียบเทียบวงกว้างของเลือดที่ซึม Dressing ลงในบันทึกรายงานพยาบาลทุกเวร หรือทุกครั้งที่พบมีเลือดออกซึมมาก และเร็วผิดปกติ</p> <p>3) สังเกตและบันทึกจำนวนลักษณะสีของเลือดที่ออก จากร่างกาย เช่น ทางบาดแผล อุจจาระ ปัสสาวะ อาเจียน และทางท่อระบายน้ำ (ถ้ามี) ทุกครั้งที่พบจำนวนและลักษณะผิดปกติ และทุกเวร</p> <p>4) ตรวจเปลผล และบันทึกค่า Hct ตามแผนการรักษา และทุกครั้งที่พบว่ามี Active Bleeding</p> <p>5) รายงานแพทย์ทันทีเมื่อพบว่าผู้ป่วยมีอาการเลวลง เช่น สัญญาณชีพผิดปกติ มีเลือดออกจากบาดแผลมากและเร็วผิดปกติ มีปัสสาวะออกน้อยกว่า 3 ชีช ใน 1 ช.ม. ค่า Hct < 30%</p> <p>6) ดูแลให้ได้รับสารน้ำ หรือเลือดทดแทนตามแผนการรักษา</p>	<p>1. สัญญาณชีพปกติ</p> <p>1.1 ชีพจรแรง ระยะสม่ำเสมอ 80-120 ครั้ง/นาที</p> <p>1.2 B P 120/80 mmHg</p> <p>2. ผิวนังสีชมพู Conjunctiva ไม่มีชีด</p> <p>3. ไม่มีเลือดออกจากแผลเพิ่มขึ้น</p> <p>4. ถ่ายปัสสาวะ > 30 ชีช/ช.ม.</p> <p>5. Hct > 30%</p> <p>6. Alert และ Activity ปกติ</p>

มาตรฐานเชิงกระบวนการ	มาตรฐานเชิงผลลัพธ์
<p>ภาวะก้อนไขมันอุดตัน (Fat Embolism) เมื่อมีการหักของกระดูก เนื้อเยื่อและเส้นเลือดซึ่งขาด อาจมีก้อนไขมัน ลักษณะเป็น Globules เล็ก ๆ หลุดลอยเข้ากระแสเลือดไปอุดตันเส้นเลือดที่เลี้ยงอวัยวะสำคัญ เช่น ปอด สมอง หัวใจ ภาวะนี้จะเกิดหลังการบาดเจ็บภายใน 24-48 ช.ม. อาการสำคัญที่พบ คือ ภาวะการหายใจลำบาก (Adult Respiratory Distress Syndrome, ARDS) ให้การดูแลเช่นเดียวกับภาวะ Shock และดูแลเตรียมความพร้อมให้ผู้ป่วยได้รับการผ่าตัดรวดเร็วที่สุด เพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนทางปอด จากการอุดตันของ Fat Embolism</p> <p>ระยะหลังภาวะแทรกซ้อน ได้แก่ กระดูกตายจากการขาดเลือดมาเลี้ยง (Avascular necrosis) ในการพยายามโดยสังเกตดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Pain สังเกตดูว่าผู้ป่วยมีความเจ็บปวดมากน้อย เพียงใด อาจเนื่องจากภาวะปวดแผล หรือฝีกรัด แน่นมากเกินไป 2) Pulse or มีอาการชีดเฉียว ไม่มีเลือดมาเลี้ยง สังเกตสีของผิวหนัง เล็บมือ เล็บเท้าว่ามีลักษณะชีดเฉียว หรือไม่ ดูการไหลเวียนของเลือดไปยังแขน ขา สะโพก 3) Pulseless คลำชีพจรได้หรือไม่ หรือคลำได้แต่ไม่ชัดเจน หากคลำชีพจรไม่ได้แสดงว่า เลือดมาเลี้ยงบริเวณนั้นไม่สะพาน หรือไม่เพียงพอ เป็นสาเหตุทำให้เซลล์ตาย เกิด Gangrene ได้ 4) Paresthesia ความรู้สึกว่ามีอาการชาส่วนใด ส่วนหนึ่ง เช่น ปลายนิ้วมือ นิ้วเท้า ถ้ามีอาการชา และไม่มีความรู้สึกต้องรีบรายงานให้แพทย์ทราบ 	<p>7. ไม่มีอาการแสดงของการขาดเลือดมาเลี้ยง เช่น ปลายมือ ปลายเท้าเขียว ชีด ชา หรือคลำชีพจรไม่ได้</p>

มาตรฐานเชิงกระบวนการ	มาตรฐานเชิงผลลัพธ์
<p>2. ให้การพยาบาลเพื่อป้องกัน และลดปัญหาแทรกซ้อน ด้านการไอลิเวียนโลหิตดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ให้ความช่วยเหลือ หรือกระตุนผู้ป่วยให้เคลื่อนไหว ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย หรือเปลี่ยนท่านอน หรือทำกิจกรรมบางอย่างด้วยตนเองเท่าที่สามารถทำได้ 2) ใช้ Elastic Bandage พันขาทั้ง 2 ข้าง โดยเริ่มพันจากปลายเท้าขึ้นมาส่วนบน การพันควรพันให้แน่นพอ เพื่อให้มีแรงกดเพียงพอที่จะช่วยป้องกันมิให้เส้นโลหิตที่อยู่ส่วนปลายขยายตัว วิธีนี้จะช่วยให้โลหิตดำ หลาลับเข้าสู่หัวใจเพิ่มขึ้น และเป็นการลดปริมาณโลหิตที่อาจคั่งอยู่บริเวณปลายขาลดลงด้วย 3) จัดท่านอน โดยไม่ให้ส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายถูกกดทับนานเกินไป เพื่อป้องกันมิให้การไอลิเวียนของโลหิตถูกสกัดกั้น โดย <ol style="list-style-type: none"> 3.1 การจัดท่าให้ผู้ป่วยนอนตะแคงจัดให้ขาทั้ง 2 ข้าง วางเหลือมกัน พร้อมกับใช้หมอนที่ไม่แข็งนิรกรองรับน้ำหนักของขาบนไว้ 3.2 การจัดท่านอนหงาย ในอนศีรษะสูงเล็กน้อย ใช้หมอนหรือมวนผ้า ซึ่งไม่ใหญ่และแข็งมาก รองใต้เข้าบริเวณข้อพับ หรือจัดให้เข้าทั้ง 2 ข้าง อยู่พอดีกับส่วนโค้งของเตียง ซึ่งถ้าไม่พอดีกันจะทำให้เส้นเลือดใต้เข้าบริเวณข้อพับถูกกดได้ การไอลิเวียนโลหิตไม่สะดวก ซึ่งเป็นเหตุให้โลหิตจับตัวเป็นก้อนได้ง่าย 4) ให้ผู้ป่วยดื่มน้ำมากๆ หากไม่มีข้อห้ามอื่นใด เพื่อช่วยลดปัญหาความแห้งของโลหิตและแก้ปัญหาร่างกายขาดน้ำด้วย 	<p>8. ผู้ป่วยทำกิจกรรม หรือกิจวัตรประจำวันได้ด้วยตนเอง</p> <p>9. ปลายมือ ปลายเท้าไม่บวม</p> <p>10. ผู้ป่วยมีความสุขสบายจากการท่านอนที่จัดให้ไม่เกิดความเจ็บปวด หรือแผลกดทับ</p> <p>11. ผู้ป่วยได้รับสารอาหารและน้ำอย่างเพียงพอ มีความสมดุลย์ระหว่าง Intake กับ Output Fluid</p> <p>12. ผู้ป่วยเข้าใจ สามารถบริหารกล้ามเนื้อได้ ไม่วูบสึกเจ็บปวด</p> <p>13. ผู้ป่วยได้รับยาและรายการรับตัวของก้อนเลือดตามแผนการรักษา</p>

มาตรฐานเชิงกระบวนการ	มาตรฐานเชิงผลลัพธ์
<p>2. ในผู้ป่วยที่นอนเฉย ๆ โดยมีได้ทำกิจกรรมได้เล็ก โอกาสเกิดโลหิตจับตัวเป็นก้อนมีมาก โดยมีอาการแสดง และสังเกตได้เริ่มแรกคือ รู้สึกเจ็บบริเวณกล้ามเนื้อ ลักษณะเจ็บเป็นแบบกดหรือบีบ (Tenderness) ซึ่งแสดงว่า มีการอักเสบของเส้นโลหิตดำ และโลหิตจับตัวกันเป็นก้อนใน การพยาบาล โดยให้การพยาบาลดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) สอนให้ผู้ป่วยเกร็งกล้ามเนื้อในขณะที่นอน เพื่อฝึกกล้ามเนื้อให้หดตัว คลายตัวหรือเบี้ยกแขน ขา เท่าที่สามารถทำได้ ให้ทำวันละหลาย ๆ ครั้ง และช่วยกระตุนการไหลเวียนโลหิต และช่วยให้โลหิตดำไหลกลับสู่หัวใจเป็นปกติ 2) ดูแล และอธิบายให้ผู้ป่วยเข้าใจ ไม่ในคราวบีบวนดกล้ามเนื้อบริเวณนั้น เพราะอาจทำให้ก้อนโลหิตที่จับตัวเป็นก้อนแตกออกเป็นชิ้นส่วนขนาดเล็ก ซึ่งจะหลุด落ยไปในกระแสโลหิต และไปทำให้เกิดการอุดตันเมือชิ้นส่วนเหล่านั้นไม่สามารถผ่านทางเดินของหลอดโลหิตต่อไปได้ ผลที่ได้รับคือ เชลและเนื้อเยื่อที่อยู่บริเวณส่วนปลายจะขาดออกซิเจน และอาจเป็นอันตรายต่อชีวิต หากเกิดการอุดกั้นของเส้นโลหิตภายในสมอง หัวใจ และไต 3) ดูแลให้ผู้ป่วยได้รับยาละลายก้อนโลหิตตามแผนการรักษา ที่ใช้บ่อย ๆ ได้แก่ Heparin ซึ่งป้องกันไม่ให้มีรวมตัวกันของ Prothrombin ในตับ โดยยับยั้งการทำงานของวิตามิน เค 	

มาตรฐานเชิงกระบวนการ	มาตรฐานเชิงผลลัพธ์
<p>1. ประเมินความรู้ ความเข้าใจของผู้ป่วยและญาติเกี่ยวกับแผนการรักษา ผลข้างเคียงที่อาจเกิดขึ้นจากการรักษาและการปฏิบัติที่ถูกต้อง</p> <p>2. ให้ความรู้ และคำแนะนำแก่ผู้ป่วย และญาติเกี่ยวกับ</p> <p>2.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกระดูกหัก และแผนการรักษาพยาบาล ในผู้ป่วยที่ได้รับการดึงถ่วงน้ำหนักใช้ มาตรฐานการดูแลที่ 2</p> <p>2.2 ความรู้ในการปฏิบัติงานหลังผ่าตัด จัดกระดูกเข้าที่ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - 7-10 วันหลังผ่าตัด ยังไม่ให้ลงน้ำหนักขาข้างที่บาดเจ็บ - 4-6 สัปดาห์ เมื่อกระดูกมีการพอกของแผลเรียบร้อย จึงให้ลงน้ำหนักขาข้างที่บาดเจ็บได้ตามแผนการรักษา - 12 สัปดาห์ หลังผ่าตัด จึงให้ลงน้ำหนักได้เต็มที่ตามแผนการรักษา <p>2.3 ความรู้ในเรื่องภาวะแทรกซ้อนเกี่ยวกับระบบต่างๆ ได้แก่ ปอดบวม แผลกดทับ ปัญหาในการขับถ่าย เนื่องจากถูกจำกัดการเคลื่อนไหว และแผนการรักษา ปฏิบัติตามนี้</p> <p>2.3.1 ให้ความรู้ และปฏิบัติการพยาบาลตาม มาตรฐานที่ 4, 5, 7 และ 8</p> <p>2.3.2 ให้ความรู้ในเรื่องของความผิดปกติที่เกิดขึ้น กับร่างกาย หรือบริเวณที่บาดเจ็บ เช่น ชา ปวดมากขึ้น บวมแดง ต้องรีบไปพบแพทย์</p> <p>2.4 ความรู้ในเรื่องการมาพบแพทย์ตามนัด หรือเมื่อมีอาการผิดปกติ การปฏิบัติตนเมื่อกลับไปอยู่บ้าน</p>	<p>1. ผู้ป่วยสามารถอธิบายเกี่ยวกับ การบาดเจ็บ แผนการรักษา อาการข้างเคียงที่อาจเกิดขึ้นได้จากการได้รับการผ่าตัดจัด กระดูกให้เข้าที่ หรือได้รับการ ดึงถ่วงน้ำหนัก</p> <p>2. ผู้ป่วยบอกรู้สึกปฏิบัติตัวในเรื่อง ต่อไปนี้ได้</p> <p>2.1 การถ่วงน้ำหนัก</p> <p>2.2 การป้องกันแผลกดทับ</p> <p>2.3 การป้องกันการติดเชื้อ</p> <p>2.4 การป้องกันโรคแทรกซ้อน</p> <p>2.5 การรับประทานอาหาร การขับถ่าย</p>

ตัวอย่างแบบฟอร์มการmonitoringประกอบการปฏิบัติงานเป็นทีม
ในโปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาล

253

หน้าที่ความรับผิดชอบประจำวันของบุคลากรพยาบาล หอผู้ป่วยมหิดลบำเพ็ญ 1

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

ชื่อพยาบาล(รองหัวหน้า).....		เวลาลงรับประทานอาหาร.....				
-รับผิดชอบงานทุกอย่างเมื่อหัวหน้าไม่อยู่		-รับผิดชอบในการส่ง Specimen				
-เตรียมยาและเครื่องใช้ให้เรียบร้อยและดีก		-รับผิดชอบเครื่องใช้ในหอผู้ป่วยให้ครบและเพียงพอ				
-รับผิดชอบในการพยาบาลทั่วไป		-รับผิดชอบในการส่งคนไข้ไปตรวจและรักษา				
-ช่วยรับ Treatment และรับผิดชอบเกี่ยวกับการให้						
ทีม	ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง	เวลาลงรับ อาหาร	ผู้ป่วยใน	หน้าที่	หน้าที่
						ขบวนการในการให้การพยาบาล
						-ศึกษาข้อมูลและปัญหาของผู้ป่วย
						-ศึกษาแผนการรักษา
						-วางแผนในการพยาบาลผู้ป่วยเฉพาะราย
						-ให้การพยาบาลผู้ป่วยตามแผนการพยาบาล
						-ประเมินการพยาบาลผู้ป่วย
						หน้าที่พิเศษ
						1.จัดยาและแจกยา
						2.ฉีดยา
						3.รับ Treatment
						4.ทำ Treatment และช่วยแพทย์ทำ Treatment
						5.ให้ Intravenous Fluid
						6.ช่วยแพทย์ทำแผล
						7.ส่งผู้ป่วยไปตรวจ,ผ่าตัดและรักษาอื่นๆ
						8.วัดและจุ่นปอด
						9.รับและจ้าหน่ายผู้ป่วย
						10.พับผ้าและดูแลทำความสะอาดตู้เสื้อผ้า และห้องเก็บของ
						11.ดูงน้ำและปัสสาวะ
						12.ทำความสะอาดชานและเติมน้ำยาอมบัวน้ำ ปาก
						13.เตรียมผ่าตัด
หมายเหตุ -ทีม 1 หมายถึงเดียง.						
-ทีม 2 หมายถึงเดียง.						
-แต่ละทีมควรประกอบด้วยพยาบาล นักเรียน และผู้ช่วยพยาบาล						
-นักศึกษาต้องทำการพยาบาลทุกอย่างให้กับผู้ป่วย ที่ได้ รับมอบหมาย โดยอยู่ในความรับผิดชอบของหัวหน้าทีม						
-เดียงที่เตรียมผ่าตัด.....						
-เตรียมตรวจ.....						
-เดียงที่มีพยาบาลพิเศษ.....						

**แบบสอบถามความพึงพอใจ
ของผู้ป่วยต่อการพยาบาล**

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในวงเล็บ หน้าคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริง
และเติมข้อความลงช่องว่างที่เว้นไว้

1. ชื่อ..... นามสกุล.....
2. อายุ..... ปี เพศ.....
3. สถานภาพสมรส

[] 1. โสด [] 3. หม้าย หย่า

[] 2. คู่ [] 4. แยกกันอยู่
4. ระดับการศึกษา

[] 1. ประถมศึกษา

[] 2. มัธยมศึกษาตอนต้น

[] 3. มัธยมศึกษาตอนปลาย

[] 4. อื่น ๆ โปรดระบุ.....
5. รายได้..... บาทต่อเดือน
6. การวินิจฉัยโรค.....
7. การรักษาที่ได้รับ

[] 1. ผ่าตัด

[] 2. ใส่เฟื่อง

[] 3. ดึงถ่วงน้ำหนัก
8. วันที่เข้ารับการรักษา วันที่....เดือน..... พ.ศ.....
9. เคยได้รับการผ่าตัด หรือ เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลมาก่อนหรือไม่.....

ความพึงพอใจของผู้ป่วยต่อการบริการพยาบาล

ความพึงพอใจ คือ สรุปภาวะของความรู้สึกยินดี พอยใจ หรือชื่นชอบจากการได้รับประสบการณ์ หรือบรรลุในสิ่งที่คาดหวัง

ความพึงพอใจของผู้ป่วยต่อการบริการพยาบาล หมายถึง ความรู้สึกยินดี ชื่นชอบของผู้ป่วยต่อ บริการพยาบาลที่ตนได้รับจากพยาบาล ซึ่งการประเมินความพึงพอใจของผู้ป่วยต่อการบริการพยาบาลเป็น การประเมินระดับความสอดคล้องของความคาดหวังกับการรับรู้ของผู้ป่วยต่อการพยาบาลที่ได้รับ

ความพึงพอใจของผู้ป่วยเป็นข้อบ่งชี้ที่สำคัญอย่างหนึ่งของคุณภาพการบริการพยาบาลซึ่งผู้ป่วย คาดหวัง และรับรู้ได้ ลักษณะบริการที่แสดงออกเป็นพฤติกรรมการพยาบาลที่ผู้ป่วยรับรู้ และประเมินได้ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

1. **ความสามารถทางเทคนิควิชาชีพ** เป็นพฤติกรรมการพยาบาลที่มุ่งให้ผู้ป่วยมีความสุขสบาย มุ่งตอบสนองความต้องการพื้นฐานของผู้ป่วย รวมถึงกิจกรรมที่มุ่งบรรเทาความเจ็บปวด อาการของ โรค และการปฏิบัติตามแผนการรักษา
2. **ลักษณะบุคลิกภาพ** เป็นบุคลิกลักษณะของพยาบาล และการแสดงออกทางสังคม เช่น ลักษณะกริยา ท่าทางคล่องแคล่ว มีความเชื่อมั่นแน่นับถือ มีอัธยาศัยไม่ตรี
3. **สัมพันธภาพที่สร้างความไว้วางใจ** เป็นพฤติกรรมการพยาบาลที่แสดงออกถึงการให้ ความ สนใจเข้าใจใส่ เข้าใจผู้ป่วย การไว้วัตต่อความรู้สึกของผู้ป่วย การรับฟังปัญหาและการนับถือความเป็น บุคคลของผู้ป่วย
4. **สัมพันธภาพที่มุ่งให้มีการเปลี่ยนพยุงติกรรมสุขภาพอนามัย** เป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการให้ คำปรึกษา ให้คำแนะนำ การสอนการสาธารณสุขต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ป่วยเข้าใจ และสามารถดูแลสุขภาพของ ตนเองได้เมื่อกลับไปอยู่ในครอบครัว หรือชุมชน

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อบริการพยาบาล

คำชี้แจง แบบวัดนี้ประกอบด้วยข้อรายการที่สอบถามความรู้สึกของผู้รับบริการเกี่ยวกับบริการพยาบาลที่ได้รับ ขณะที่รับการรักษาอยู่ในโรงพยาบาล

โปรดใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องข้ามเมื่อท้ายข้อรายการแต่ละข้อเพียงคำตอบเดียว
ตามความรู้สึกของท่าน โดยค่าของตัวเลขแต่ละช่องมีความหมายดังนี้

1 หมายถึง ไม่พอใจ คือ การบริการพยาบาลที่ทำให้รู้สึกไม่พอใจมาก(พอใจ 0%)

2 หมายถึง พοใจเล็กน้อย คือ การบริการพยาบาลที่ทำให้รู้สึกไม่พอใจบ้าง

หรือพอใจเพียงเล็กน้อย (พอใจ 25%)

3 หมายถึง พοใจปานกลาง คือ การบริการพยาบาลที่ทำให้รู้สึกพอใจปานกลาง(พอใจ 50%)

4 หมายถึง พοใจมาก คือ การบริการพยาบาลที่ทำให้รู้สึกพอใจเป็นส่วนมาก (พอใจ 75%)

5 หมายถึง พοใจมากที่สุด คือ การบริการพยาบาลที่ทำให้รู้สึกพอใจมากที่สุด (พอใจ 100%)

ข้อที่	พฤติกรรมของการพยาบาล	ระดับความพึงพอใจ				
		พอใจมากที่สุด	พอใจมาก	พอใจปานกลาง	พอใจน้อย	ไม่พอใจ
ก.	ความสามารถทางเทคนิควิชาชีพ					
1	ช่วยจัดสิ่งแวดล้อมให้อาภัยถ่ายเทได้สะดวก สะอาด เป็นระเบียบ และจัดเตรียมของใช้ส่วนตัวให้พร้อมที่ผู้ป่วย จะหยิบใช้ได้ด้วยตนเอง					
2	ช่วยเหลือในการดูแลประจำวันในเรื่อง ความสะอาด และ ความเรียบร้อยของร่างกาย					
3	ช่วยเหลือดูแลในเรื่องการรับประทานอาหาร ดื่มน้ำ ให้ เหมาะสมตามความต้องการของร่างกายและความเจ็บป่วย ของท่าน					
4	ช่วยเหลือดูแลในเรื่องการขับถ่ายอุจจาระ-ปัสสาวะ					
5	จัดเวลาให้การพยาบาลที่รับภาระการพักผ่อนของท่านน้อยที่ สุด และจัดสิ่งแวดล้อมให้สุขสบายขณะนอนหลับ เช่น ปิด ไฟ ไม่ให้มีเสียงรบกวน เป็นต้น					
6	ช่วยเหลือให้มีกิจกรรมการเคลื่อนไหวที่เหมาะสมกับความ เจ็บป่วย เช่น การใช้เครื่องช่วยโน่น เป็นต้น					

ข้อที่	พฤติกรรมของการพยาบาล	ระดับความพึงพอใจ				
		พอใช้ มากที่สุด	พอใช้ มาก	พอใช้ ปานกลาง	พอใช้ น้อย	ไม่ พอใช้
7	ให้การพยาบาลที่ส่งเสริมให้มีกำลังใจ และสามารถกลับไปดำเนินชีวิตได้ตามปกติมากที่สุด เช่น การสอนให้เข้าอวัยวะอื่นแทนอวัยวะที่ได้รับบาดเจ็บ การแนะนำให้รู้จักกับผู้ป่วยที่มีอาการคล้ายกัน และช่วยเหลือตนเองได้ดี					
8	ให้การพยาบาลเพื่อบรรเทาอาการเจ็บปวด เช่น การประคบด้วยความเย็น การใช้หมอนพยุงบริเวณที่บาดเจ็บพุดปลอบประโลมให้กำลังใจ ให้รู้สึกสงบ ผ่อนคลายจากอาการเจ็บปวด จัดท่าการเคลื่อนไหวที่ถูกต้อง เป็นต้น					
9	เบี่ยงเบนความสนใจ หรือให้ยาเพื่อบรรเทาความเจ็บปวด					
10	ให้ความช่วยเหลือ ดูแลอย่างใกล้ชิด อธิบายให้ทราบสาเหตุและวิธีการแก้ไข เพื่อบรรเทาอาการเหล่านี้	- อาการคลื่นไส้อาเจียน หลังผ่าตัด - อาการมึนงง เวียนศีรษะ - อาการเจ็บปวดบริเวณแผลผ่าตัด - อาการกล้ามเนื้ออ่อนแรง ความตึงตัวกล้ามเนื้อน้อยลง เพราะไม่ได้ออกกำลังกล้ามเนื้อ				
11	เมื่อพบว่ามีอาการผิดปกติเกิดขึ้น พยาบาลมีความพร้อมและสามารถช่วยเหลือท่านได้ตลอดเวลา					
12	ให้การดูแลบริเวณที่เคลื่อนไหวไม่ได้โดยการวางฟองน้ำหมอน หรือผ้านุ่ม ๆ พยุงบริเวณดังกล่าว					
13	พยาบาลให้การพยาบาลอย่างต่อเนื่องจากเวลานั้นสู่เวرنี้นั่งโดยสื่อสารข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้ป่วยต่อ กัน					
14	พยาบาลมีส่วนร่วมในการช่วยให้ท่านได้รับทราบการวินิจฉัยโรค ความก้าวหน้าของผลการรักษาอย่างต่อเนื่อง					
15	ใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ที่ทันสมัยได้อย่างคล่องแคล่ว					
16	อธิบายให้เข้าใจถึงภาระการเจ็บป่วย การปฏิบัติตนที่เหมาะสมในเรื่องการเคลื่อนไหว การออกกำลังกายเพื่อฟื้นฟูสภาพ การบริหารอาหาร่ายใจ					

ข้อที่	พฤติกรรมของการพยาบาล	ระดับความพึงพอใจ				
		พอใจมากที่สุด	พอใจมาก	พอใจปานกลาง	พอใจน้อย	ไม่พอใจ
ข.	ลักษณะบุคลิกภาพ					
17	เป็นมิตร อิ้มแย้มแจ่มใส และให้ความเป็นกันเองในการปฏิบัติต่อท่าน					
18	ให้การพยาบาลช่วยเหลือด้วยความนิมนต์ฯ เปามือ					
19	พยาบาลมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานร่วมกับแพทย์เป็นอย่างดี เปิดโอกาสให้ชักถาม ให้เวลา					
20	พยาบาลปฏิบัติงานด้วยท่าทีมั่นคง คล่องแคล่วและชำนาญ					
21	เต็มใจตอบคำถาม ข้อข้องใจ หรือให้คำอธิบายเกี่ยวกับการเจ็บป่วยของท่านได้อย่างหมดข้อสงสัย					
22	สามารถพูดคุยกับพยาบาลได้ทุกคน โดยไม่รู้สึกอึดอัดใจ และสามารถแสดงความคิดเห็นได้ตามที่รู้สึก					
ค.	สัมพันธภาพที่มุ่งความไว้วางใจ					
23	พยาบาลแนะนำตนเอง พرو์มทั้งเสนอตัวให้ความช่วยเหลือ เมื่อต้องการ					
24	ชักถาม ฟังเกต ติดตาม และประเมินอาการอย่างสม่ำเสมอ					
25	แสดงความเอื้ออาทร ใส่ใจอย่างจริงจังในขณะให้การดูแล					
26	ให้การยอมรับ และเข้าใจในสภาพความเจ็บป่วย					
27	ปรับกิจกรรมการพยาบาลที่ให้ด้วยความเข้าใจในข้อจำกัด ของความสามารถทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจ					
28	รับรู้ และไว้ต่อการตอบสนองความต้องการ					
29	พยาบาลเต็มใจ ตอบรับทันที เมื่อต้องการความช่วยเหลือ					
30	ปลอบโยนให้กำลังใจ เปิดโอกาสให้ระบายความรู้สึกในใจ ไม่แสดงอาการเบื่อหน่าย เลี่ยง หรือ ปฏิเสธ ในการตอบคำถามของท่าน					
31	ให้เวลาในการพูดคุยกับความกลัว หรือความห่วงกังวล					
32	รับฟัง และช่วยแก้ปัญหาในเรื่องของความเจ็บป่วย และการรักษาพยาบาล เมื่อไม่เข้าใจ					

ข้อที่	พฤติกรรมของการพยาบาล	ระดับความพึงพอใจ				
		พอใจมากที่สุด	พอใจมาก	พอใจปานกลาง	พอใจน้อย	ไม่พอใจ
34	ยกย่องให้เกียรติ และปฏิบัติในฐานะบุคคลด้วยมารยาทด้านดีและเหมาะสมกับวัย สุานะทางสังคม					
35	ได้รับการปฏิบัติ ดูแลช่วยเหลืออย่างเต็มที่เท่าเทียมกับผู้ป่วยอื่น ๆ					
36	ได้รับความเป็นส่วนตัว โดยพยาบาลไม่เปิดเผยร่างกายในส่วนที่ต้องควรปกปิดในขณะให้การดูแลช่วยเหลือ เช่น การเช็ดตัว การขับถ่ายอุจจาระ ปัสสาวะ เป็นต้น					
37	ให้ความสนใจต่อตัวท่านในฐานะบุคคลมากกว่าจะปฏิบัติงานให้เสร็จ					
38	ง. สัมพันธภาพที่มุ่งให้มีการเปลี่ยนพฤติกรรมอนามัยให้คำปรึกษาอย่างมีเหตุผล ชัดเจน เข้าใจง่าย และนำไปปฏิบัติได้					
39	อธิบายให้ทราบเหตุผล ประโยชน์ ขั้นตอน และวิธีการตรวจรักษาพยาบาลล่วงหน้าทุกครั้งที่ให้การพยาบาล เช่น การงดน้ำและอาหารก่อนการผ่าตัด เป็นต้น					
40	อธิบาย แนะนำวิธีปฏิบัติตามเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนที่อาจเกิดขึ้นได้					
41	ชี้แจงให้ท่านทราบถึงการปฏิบัติตามที่เหมาะสมเกี่ยวกับกิจกรรมการรักษาพยาบาลประจำวัน เช่น การตรวจเยี่ยมของแพทย์ กำหนดเวลารับประทานอาหาร เป็นต้น					
42	พยาบาลสอน และแนะนำให้ทราบถึงแผนการดูแลรักษาในระยะพักฟื้น เช่น การบริหารข้อต่าง ๆ แขน และขาซึ่งที่ได้รับบาดเจ็บ การบริหารการหายใจ เป็นต้น					
43	พยาบาลให้คำแนะนำในการดูแลตนเองจนสามารถกลับไปปฏิบัติได้					
44	พยาบาลเตรียมการเพื่อให้ญาติสามารถช่วยเหลือท่านได้เมื่อกลับไปอยู่บ้าน					

ข้อที่	พฤติกรรมของการพยายาม	ระดับความพึงพอใจ				
		พอใจมากที่สุด	พอใจมาก	พอใจปานกลาง	พอใจน้อย	ไม่พอใจ
45	แจ้งให้ทราบ หรือจัดให้ได้พบแพทย์เพื่อทราบผลการรักษา					
46	แจ้งให้ทราบถึงแหล่งบริการสุขภาพในชุมชน หรือใกล้บ้านที่จะติดต่อได้สะดวก					

**แบบสอบถามความพึงพอใจ
ของบุคลากรพยาบาลต่อการปฏิบัติงาน**

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในวงเล็บ หน้าคำตอบที่ตรงกับความรู้สึกของท่าน
และเติมข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้

1. อายุ.....ปี

2. ระดับการศึกษา

[] 1. ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี

[] 2. ปริญญาตรี

[] 3. ปริญญาโทขึ้นไป

3. สถานภาพสมรส

[] 1. โสด

[] 2. สมรส

[] 3. หม้าย หย่าร้าง หรือแยกกันอยู่

4. ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน

[] 1. น้อยกว่า 1 ปี [] 4. 11 - 15 ปี

[] 2. 1 - 5 ปี [] 5. มากกว่า 15 ปี

[] 3. 6 - 10 ปี

5. ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง

[] พยาบาลวิชาชีพ

[] ผู้ช่วยพยาบาล

ความพึงพอใจของบุคลากรพยาบาลต่อการปฏิบัติงาน

ความพึงพอใจของบุคลากรพยาบาลต่อการปฏิบัติงาน หมายถึง ความรู้สึก ยินดี หรือชื่นชอบของพยาบาล ซึ่งเป็นผลรวมของประสบการณ์ของตนเองในการประเมินลักษณะงานที่ปฏิบัติว่าสอดคล้องกับสิ่งที่ตนคาดหวัง ซึ่งลักษณะงานที่จะก่อให้เกิดความชื่นชอบ ยินดีในการปฏิบัติมี 4 ลักษณะคือ

1. ความสำเร็จในงาน ได้รับผลสำเร็จในงานที่ทำ ผู้ปฏิบัติการพยาบาลสามารถแก้ปัญหาด้านสุขภาพของผู้รับบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับสถานการณ์ เป็นที่ยอมรับนับถือจากเพื่อนร่วมงาน และผู้รับบริการ บังเกิดความภาคภูมิใจ และมั่นใจในการปฏิบัติงาน
2. ลักษณะของงาน เป็นงานที่ท้าทายความสามารถ คือ ผู้ปฏิบัติการพยาบาลได้ใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการให้การพยาบาลผู้ป่วย มีโอกาสได้วางแผนงาน กำหนดเป้าหมาย และประเมินผลงานด้วยตนเอง
3. ความรับผิดชอบ มีอิสระในการปฏิบัติงาน และมีอิสระในการตัดสินใจ คือ ผู้ปฏิบัติการพยาบาลมีอิสระในการตัดสินใจให้การพยาบาลโดยใช้กระบวนการการพยาบาล เพื่อการประกันคุณภาพการพยาบาล ซึ่งถือเป็นความมีเอกลักษณ์ทางวิชาชีพ
4. โอกาสก้าวหน้าในงาน คือ มีโอกาสพัฒนาความรู้ ความสามารถ ผู้ปฏิบัติการพยาบาลมีโอกาสศึกษาด้านคว้า เพิ่มเติม หรือพัฒนางานที่ปฏิบัติ
5. สภาพแวดล้อมในการทำงาน คือ ปัจจัยที่ช่วยค้ำจุนให้เกิดความพอใจในการทำงานในเรื่องของนโยบาย และการบริหารงาน การนิเทศงาน การควบคุมบังคับบัญชา และสภาพการทำงาน ความตั้มพันธ์ระหว่างผู้ร่วมงาน ค่าตอบแทน และความมั่นคงของการปฏิบัติงาน

คำชี้แจง แบบวัดนี้ประกอบด้วยข้อรายการที่สอบถามความรู้สึกของบุคลากรพยาบาล

เกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าผู้ป่วยของโรงพยาบาล

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องด้านขวามือของข้อรายการเด่นชัดชอบเดียว
ตามความรู้สึกของท่าน โดยค่าของตัวเลขแต่ละช่องมีความหมายดังนี้

1 หมายถึง ไม่พอใจ คือ ท่านรู้สึกว่าข้อความนั้นเกิดขึ้นจริงน้อยที่สุด หรือ
ไม่เกิดขึ้นเลยในการปฏิบัติงานของท่าน (0-24 %)

2 หมายถึง พอกใจน้อย คือ ท่านรู้สึกว่าข้อความนั้นเกิดขึ้นจริงน้อย
ในการปฏิบัติงานของท่าน (ประมาณ 25 %)

3 หมายถึง พอกใจปานกลาง คือ ท่านรู้สึกว่าข้อความนั้นเกิดขึ้นจริง
ปานกลางในการปฏิบัติงานของท่าน (ประมาณ 50 %)

4 หมายถึง พอกใจมาก คือ ท่านรู้สึกว่าข้อความนั้นเกิดขึ้นจริงมาก
ในการปฏิบัติงานของท่าน (ประมาณ 75 %)

5 หมายถึง พอกใจมากที่สุด คือ ท่านรู้สึกว่าข้อความนั้นเกิดขึ้นจริง
มากที่สุดในการปฏิบัติงานของท่าน (เกือบ 100 %)

ข้อที่	พฤติกรรมการพยาบาล	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
ก.	ความสำเร็จในงาน 1 ให้การพยาบาลผู้ป่วยเป็นรายบุคคลได้อย่างครอบคลุมทั้ง ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม 2 แก้ปัญหาของผู้ป่วยได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเหมาะสม กับสถานการณ์ 3 ในการปฏิบัติงานได้รับการยอมรับนับถือจากเพื่อนร่วมงาน ผู้ป่วย และญาติ 4 รู้สึกภาคภูมิใจในผลงานการบริการพยาบาลที่ปฏิบัติ 5 ปฏิบัติการพยาบาลด้วยความรู้สึกมั่นใจ และปลอดภัย					
ข.	ลักษณะของงานที่ท้าทายความสามารถ 6 มีโอกาสได้รับผิดชอบงานที่สำคัญ ๆ และงานที่มีคุณค่า 7 มีโอกาสได้ใช้ความรู้ ความสามารถอย่างเต็มที่ในการปฏิบัติงาน 8 มีโอกาสใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงาน					

ข้อที่	พฤติกรรมการพยาบาล	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
9	มีส่วนร่วมในการวางแผน การกำหนดเป้าหมายของงาน และการจัดทำระบบประเมินผลการปฏิบัติงานภายในหอผู้ป่วย					
C.	ความรับผิดชอบในงาน					
10	มีอิสระที่จะกำหนดวิธีการทำงานที่ได้รับมอบหมายตามหลักวิชา					
11	สามารถดัดแปลง ปรับปรุงการพยาบาลให้เหมาะสมกับบุคคล และสถานการณ์ โดยยึดหลักการพยาบาลที่ดี					
12	ตัดสินใจให้การช่วยเหลือผู้ป่วยภายใต้ขอบเขตของวิชาชีพ					
13	มีบทบาทในการสอน ให้คำปรึกษา หรือให้ข้อมูลที่ช่วยส่งเสริม ภาวะสุขภาพแก่ผู้ป่วยและครอบครัว					
14	รวมรวมข้อมูลเพื่อคนหาบัญชาของผู้ป่วย					
15	กำหนดข้อวินิจฉัยทางการพยาบาล					
16	กำหนดกิจกรรมการพยาบาลเพื่อสนองตอบต่อปัญหาของผู้ป่วย					
17	ติดตาม ประเมินผลการพยาบาลได้ต่อเนื่อง					
18	มีส่วนร่วมในการจัดทำมาตรฐานการพยาบาลที่ใช้ในหอผู้ป่วย เพื่อควบคุมคุณภาพการพยาบาล					
19	รักษา纪录รายบุรนวิชาชีพไว้ได้					
E.	โอกาสก้าวหน้าในงาน					
20	งานที่ปฏิบัติอยู่มีโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งที่สูงขึ้นในสายงาน ของฝ่ายการพยาบาล					
21	มีโอกาสเข้าร่วมสัมนา และประชุมวิชาการเพื่อเพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์ด้านการพยาบาลอยู่เสมอ					
22	มีเวลาเพียงพอที่จะศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติมความรู้ ความสามารถ ใน การปฏิบัติงานด้วยตนเอง					
23	มีโอกาสไปอบรม ดูงาน หรือศึกษาต่อเพื่อเพิ่มคุณวุฒิทางด้าน การพยาบาลที่เหมาะสมกับความรับผิดชอบทั้งใน และนอก ประเทศ					

ข้อที่	พฤติกรรมการพยาบาล	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
24	ในการปฏิบัติงาน ท่านมีกิจกรรมต่าง ๆ ที่ช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถในงานให้กับท่าน					
25	มีเวลาอย่างเพียงพอในการวางแผนการพยาบาลให้มีคุณภาพ					
๔. สภาพแวดล้อมในการทำงาน						
26	ในปัจจุบัน นโยบายงานของหอผู้ป่วยมีความชัดเจน และนำไปสู่ การปฏิบัติจริงได้					
27	ขอบเขต ความรับผิดชอบ และการมอบหมายงานการพยาบาล มี ความชัดเจน					
28	มีการปฏิบัติงานเป็นทีม					
29	มีส่วนร่วมในการวางแผนและดำเนินการพัฒนางานการพยาบาล					
30	มีอำนาจ และความรับผิดชอบในงานการพยาบาลที่ผู้บังคับ บัญชามอบหมายให้ทำอย่างเต็มที่					
31	มีโอกาสแสดงความคิดเห็น หรือแก้ปัญหาในการพยาบาล					
32	ได้รับการนิเทศงานสม่ำเสมอ					
33	การควบคุมบังคับบัญชาตามขั้นตอน ชัดเจนและสามารถปฏิบัติ ตามสายการบังคับบัญชาได้โดยเรียบร้อย					
34	ผู้บังคับบัญชาใช้หลักมนุษยสัมพันธ์ในการปกครองบังคับบัญชา					
35	ในสถานที่ทำงานมี เครื่องมือ เครื่องใช้เพียงพอ สามารถใช้ได้ ทันที และสภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยความสะดวกในการปฏิบัติ การพยาบาล					
36	ประเมินงานที่รับผิดชอบเหมาะสมในการปฏิบัติการพยาบาลให้ มีคุณภาพ					
37	มีเอกสาร ตัวราชทัณฑ์วิชาการเป็นคู่มือ และแนวทางในการปฏิบัติ การพยาบาล					
38	บรรยายกาศในการทำงานอบอุ่น เป็นกันเอง					
39	มีการรวมมือกันในการปฏิบัติการพยาบาลด้วยความเต็มใจ					
40	มีโอกาสเสนอแนวความคิด และแนวปฏิบัติเพื่อพัฒนา งานการพยาบาลในกลุ่มเพื่อนร่วมงานได้					

ข้อที่	พฤติกรรมการพยาบาล	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
41	ขอคำแนะนำ ปรึกษา หรือได้รับความช่วยเหลือแก้ไขปัญหาใน การปฏิบัติงานจากกลุ่มหรือผู้ร่วมงานได้					
42	มีการประชุม และเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างเพื่อนร่วมงานเป็น ประจำก่อนและหลังการปฏิบัติการพยาบาล					
43	ท่านและแพทย์ในหน่วยงานของท่านเคารพในสิทธิ หน้าที่ และมี สัมพันธภาพที่ดีตอกันขณะปฏิบัติการพยาบาล					
44	อัตราเงินเดือนที่ท่านได้รับ เหมาะสมกับหน้าที่ความรับผิดชอบ และความหนักหนี้อย่างท่าน					
45	หน่วยงานจัดให้มีบริการ หรือสวัสดิการต่าง ๆ เช่น เครื่องแบบ ที่ พักอาศัย อาหาร และการซ่วยเหลืออื่น ๆ แก่เจ้าหน้าที่					
46	จำนวนวันหยุด และการจัดวันหยุดที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เพียงพอ และเหมาะสมแล้ว					
47	งานในตำแหน่งที่ท่านปฏิบัติอยู่มีความมั่นคง					
48	มีความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน เช่น การเดินทางมาปฏิบัติ งานมีรถรับ-ส่ง เป็นต้น					

แบบตรวจสอบรายการมาตรฐานการพยาบาลเชิงโครงสร้าง

การวิจัยเรื่อง

ผลของการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลต่อคุณภาพการพยาบาล

: ศึกษาเฉพาะกรณีของผู้ป่วยอโรมีบิดิกส์ โรงพยาบาลศรีราชา

ผู้วิจัย นางกนกพร คุปตานนท์

คำชี้แจง

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างท้ายรายการแต่ละข้อให้ตรงตามความเป็นจริงที่ได้จากการตรวจสอบ ซึ่งอาจใช้วิธีการสัมภาษณ์ การสอบถาม หรือ การตรวจสอบเอกสาร

เกณฑ์ประเมินมาตรฐานการพยาบาลเชิงโครงสร้าง	จำนวน/ สถานะ		ตรวจสอบ เอกสาร		สำหรับ ผู้วิจัย
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	
ก. ด้านนโยบาย					
มาตรฐานที่ 1 มีเป้าหมาย วัตถุประสงค์แน่นอนคือ บุคลากร เข้าใจวัตถุประสงค์ นโยบาย แผนงานของฝ่ายการพยาบาล /ที่ใช้ปฏิบัติในระดับหอผู้ป่วยได้อย่างถูกต้อง ดังนี้					
1. มีการปูชนียเทศเจ้าหน้าที่พยาบาลทุกระดับเกี่ยวกับนโยบายและภาระเบี่ยงต่าง ๆ					
2. กำหนดบทบาท หน้าที่ความรับผิดชอบ ระเบียบวินัย ของเจ้าหน้าที่ทุกระดับไว้ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร					
3. จัดตั้งกลั่นกรองในการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมเป็นลายลักษณ์อักษร					
4. จัดให้มีคณะกรรมการรับผิดชอบงานต่าง ๆ เช่น คณะกรรมการด้านวิชาการ คณะกรรมการสวัสดิการ					
ข. การวางแผนการจัดบุคลากร					
มาตรฐานที่ 1 บุคลากรพยาบาลมีความรู้ ความสามารถให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับนโยบายของหอผู้ป่วยและฝ่ายการพยาบาล ดังนี้					
1. มีการปฏิบัติการพยาบาลเป็นทีม ซึ่งกำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษร					
2. ส่งเสริมการนำกระบวนการพยาบาลมาใช้ในการปฏิบัติการพยาบาล					
3. จัดทำคู่มือหรืออัปเดตการพยาบาลเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ					
4. จัดให้มีตัวราชทางวิชาการในหอผู้ป่วย					

	สัมภาษณ์ สอบถาม	ตรวจสอบ เอกสาร		สำหรับ ผู้วัด
		มี	ไม่มี	
เกณฑ์ประเมินมาตรฐานการพยาบาลเชิงโครงสร้าง				
มาตรฐานที่ 2 บุคลากรพยาบาลสามารถปฏิบัติงานเป็นทีม ได้อย่างมีประสิทธิภาพดังนี้				
1. มีการมอบหมายงานเป็นทีมการพยาบาลเป็น ^{รายลักษณะอักษร}				
2. มี Ward round ขณะรับ และส่งเรื่อ				
3. มีการทำ Pre - Post conference อย่างสม่ำเสมอ				
4. มีการวางแผนการพยาบาลผู้ป่วยเป็นรายลักษณะอักษร				
มาตรฐานที่ 3 บุคลากรพยาบาลมีการพัฒนาด้านวิชาการ ดังนี้				
1. จัดให้มีการอบรมวิชาการ (Inservice education) แก่ บุคลากรพยาบาลอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ				
2. สนับสนุน สงเสริมให้เข้าร่วมประชุมวิชาการทางการ แพทย์และการพยาบาล				
3. จัดทำโครงการอบรมวิชาการทั้งภายใน และภายนอก หน่วยงาน				
4. สนับสนุนให้มีการศึกษาต่อตามความเหมาะสม				
มาตรฐานที่ 4 บุคลากรพยาบาลมีขั้นตอนและกำลังใจในการ ปฏิบัติงาน ดังนี้				
1. สนับสนุนให้มีการศึกษาต่อ ดูงาน				
2. มีเกณฑ์ประเมินผลงานอย่างชัดเจน เพื่อประกอบการ พิจารณาความดี ความชอบ				
3. จัดหา และปรับปรุงสวัสดิการในหอผู้ป่วย				

เกณฑ์ประเมินมาตรฐานการพยาบาลเชิงโครงสร้าง	รับมาก่อน/ สอนตาม		ตรวจสอบ เอกสาร		สำหรับ ผู้วิจัย
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	
ค. ด้านการวางแผนการจัดสถานที่ สภาพแวดล้อม การเตรียมอุปกรณ์เครื่องใช้ให้พร้อม และเอื้อต่อ การพยาบาล					
มาตรฐานที่ 1 มีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติ การพยาบาลดังนี้					
1. จัด Nurse station ให้อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมใน การดูแลผู้ป่วย					
2. จัดเตียงผู้ป่วยให้มีระยับห่างเพียงพอ และเหมาะสมใน การปฏิบัติการพยาบาล					
3. จัดผู้ป่วยอยู่ในที่เหมาะสมกับภาวะและสภาพการ เจ็บป่วยของแต่ละคนโดย					
3.1 แยกผู้ป่วยโควิดติดเชื้อห่างจากผู้ป่วยอื่น ๆ					
3.2 จัดผู้ป่วยที่อยู่ในระยะเฉียบพลันให้อยู่ใกล้สายตา พยาบาล					
3.3 จัดผู้ป่วยที่มีความบกพร่อง เช่น หูหนวก ตาบอด ให้อยู่ใกล้ทางเดินและใกล้เจ้าหน้าที่					
4. จัดอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ให้เพียงพอและใช้ได้ทันที					
5. จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอและอากาศถ่ายเทได้สะดวก					
6. จัดให้มีห้องน้ำ ห้องส้วมที่สะอาด และมีจำนวนเพียงพอ ในการให้บริการแก่ผู้ป่วย และญาติ					
7. รักษาบริเวณห้องผู้ป่วยให้สะอาด เพื่อป้องกันการแพร่ กระจายเชื้อ					
ง. กำหนดระบบการพยาบาลเพื่อการดูแลผู้ป่วยที่ชัดเจน มาตรฐานที่ 1 ผู้ป่วยได้รับการวินิจฉัยทางการพยาบาล การ วางแผน และการปฏิบัติการพยาบาลอย่างมีประสิทธิภาพ และทันท่วงที ดังนี้					

เกณฑ์ประเมินมาตรฐานการพยาบาลเชิงโครงสร้าง	ประเมินก่อน/ สอบตาม		ตรวจสอบ เอกสาร		สำหรับ ผู้รับ查
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	
1. จัดจำนวนบุคลากรพยาบาลผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอในแต่ละวัน					
2. มีการบันทึก รวบรวมข้อมูล และรายงานข้อมูลจากการสังเกตอาการเปลี่ยนแปลงอย่างสม่ำเสมอ และทันท่วงที					
3. มีการกำหนดข้อวินิจฉัยทางการพยาบาล และวางแผนการพยาบาลให้สอดคล้องกับแผนการรักษาอย่างมีประสิทธิภาพ					
4. มีการประเมินผลการพยาบาลข้างเตียงผู้ป่วย (Bedside audit) หรือการตรวจเยี่ยมผู้ป่วย (Walking round) เพื่อประเมินผลการพยาบาลที่ผู้ป่วยได้รับ					
5. บุคลากรพยาบาลทุกคนได้เข้าร่วม Team conference และการรับ - ส่งเรว อย่างสม่ำเสมอ					
6. บุคลากรพยาบาลทุกคนให้ความร่วมมือ และประสานงานกันได้ทุกระดับ					
มาตรฐานที่ 2 บุคลากรพยาบาลให้การพยาบาลโดยเน้นการเป็นบุคคลของผู้ป่วย ดังนี้					
1. มีการปฐมนิเทศน์ผู้ป่วย และครอบครัวเกี่ยวกับนโยบาย และภาระเบื้องต้นของพยาบาลและของหอผู้ป่วย					
2. เน้นการนำข้อมูลมาประกอบในการวางแผนการปฏิบัติการพยาบาล					
3. ให้โอกาสผู้ป่วยแสดงความเชื่อในศาสนา ขั้นบธรรมเนียม ประเมินในขอบเขตที่เหมาะสม					

แบบสังเกตกิจกรรมการพยาบาลและผลการพยาบาล

การวิจัยเรื่อง

ผลของการใช้โปรแกรมการประกันคุณภาพการพยาบาลต่อคุณภาพการพยาบาล

: การศึกษาเฉพาะกรณีของผู้ป่วยออร์โธปิดิกส์ โรงพยาบาลศิริราช

ผู้วิจัย นางกนกพร คุปตานนท์

คำชี้แจง

1. แบบสังเกตนี้ประกอบไปด้วย 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 : ข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 : แบบสังเกตกิจกรรมการพยาบาล

ตอนที่ 3 : แบบสังเกตผลการพยาบาล

2. ในตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ประกอบด้วยเกณฑ์วัดคุณภาพการพยาบาลจำนวน 12 ข้อ ดังนี้

1) ผู้ป่วยได้รับการประเมินทางด้านօร์โธปิดิกส์อย่างครบถ้วน

2) ผู้ป่วยและญาติ คลายความวิตกกังวล และผู้ป่วยสามารถปรับตัวต่อการรักษาพยาบาลได้

3) ผู้ป่วยได้รับการปฏิบัติการพยาบาลอย่างมีประสิทธิภาพ

4) ผู้ป่วยสุขสบาย และไม่มีอาการเจ็บปวดขณะได้รับการรักษาตามแผนการรักษา

5) ผู้ป่วยปลอดภัย และปราศจากภาวะแทรกซ้อนจากการติดเชื้อระบบทางเดินหายใจ

6) ผู้ป่วยขับถ่ายอุจจาระและปัสสาวะได้ตามปกติ

7) ผู้ป่วยนอนหลับพักผ่อนได้อย่างเพียงพอ

8) ผู้ป่วยปลอดภัย และปราศจากภาวะแทรกซ้อนจากการติดเชื้อของกระดูก

9) ผู้ป่วยปลอดภัย และปราศจากภาวะแทรกซ้อนจากการเกิดแผลกดทับ

10) ผู้ป่วยปลอดภัย และปราศจากภาวะแทรกซ้อนจากการเกิดกล้ามเนื้อลีบ ข้อติด และปลายเท้าตก

11) ผู้ป่วยปลอดภัย และปราศจากภาวะแทรกซ้อนจากการไหลเวียนโลหิตผิดปกติ

12) ผู้ป่วยมีความรู้ ความเข้าใจและทักษะในการดูแลตนเอง

3. ในการประเมินนี้ให้เครื่องหมายดังนี้

- / หมายถึง ผู้ป่วยได้รับกิจกรรมการพยาบาลในข้อรายงานนั้น หรือผู้ป่วยแสดง พฤติกรรมในข้อรายงานนั้น
 - X หมายถึง ผู้ป่วยไม่ได้รับกิจกรรมการพยาบาลในข้อรายงานนั้น ๆ
 - หมายถึง ไม่สามารถนำมาปฏิบัติได้
- โดยบันทึกเครื่องหมายลงในช่องเวลาตามที่กำหนดไว้ทางขวามือ คือ ตั้งแต่เวลา 7.00 - 23.00 น.

4. ในการสังเกตนี้จะทราบได้ใน 2 ลักษณะ คือ

4.1 การสังเกตทางตรง (Direct observation) เป็นการเก็บข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมของพยาบาล หรือของผู้ป่วยที่เกิดขึ้น สามารถมองเห็นได้

4.2 การสังเกตทางอ้อม (Indirect observation) เป็นการเก็บข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมของพยาบาล หรือของผู้ป่วย ร่วมกับการติดตามรายงานต่าง ๆ เช่น การบันทึกทางการพยาบาล การติดตามผลการตรวจทางห้องทดลอง การบอกเล่าของผู้ป่วยหรือญาติ และอื่น ๆ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน [] หน้าคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริง และเติมข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้

1. ชื่อ..... นามสกุล..... H.N..... A.N.....

2. อายุ..... ปี เพศ.....

3. สถานภาพสมรส

[] 1. โสด [] 3. หมาย หยา

[] 2. คู่ [] 4. แยกกันอยู่

4. ระดับการศึกษา

[] 1. ประถมศึกษา [] 3. มัธยมศึกษาตอนปลาย

[] 2. มัธยมศึกษาตอนต้น [] 4. อื่น ๆ โปรดระบุ

5. อาชีพ

[] 1. รับราชการ [] 3. รับจ้าง

[] 2. ค้าขาย [] 4. ไม่ได้ประกอบอาชีพ

[] 5. อื่น ๆ (ระบุ).....

6. รายได้..... บาทต่อเดือน

7. การวินิจฉัยโรคแรกรับ.....

8. วันที่เข้ารับการรักษา วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

9. เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลครั้งที่.....

10. การรักษาที่ได้รับ

[] 1. การใช้เครื่องดึงถ่วงน้ำหนัก

[] 2. การผ่าตัด(ระบุชนิดการผ่าตัด).....

[] 3. ใส่ເຝືອກ

11. ประวัติการเจ็บป่วยในอดีต

.....
.....
.....
.....

12. ภาวะแทรกซ้อนแรกรับ

.....
.....
.....

13. ภาวะแทรกซ้อนระหว่างการรักษา

- 1).วันที่พบ.....อาการหายไปเมื่อ.....
- 2).วันที่พบ.....อาการหายไปเมื่อ.....
- 3).วันที่พบ.....อาการหายไปเมื่อ.....
- 4).วันที่พบ.....อาการหายไปเมื่อ.....

14. การวินิจฉัยโรคครั้งสุดท้าย.....

15. ผลการรักษา

- [] 1) อาการทุเลาดีขึ้น หรือ หาย แพทย์อนุญาตให้กลับบ้านได้
- [] 2) มีความพิการลงเหลือ (ระบุ).....
- [] 3) ถึงแก่กรรม วันที่.....เดือน..... พ.ศ..... เวลา.....
สาเหตุการถึงแก่กรรม.....

16. จำนวนวันที่อยู่ในโรงพยาบาล.....วัน

ตอนที่ 2 แบบสังเกตกิจกรรมการพยายาม

เกณฑ์บ่งชี้ (Indicator) ที่ได้รับการดูแลจากบุคลากรพยาบาลวัดจากกิจกรรมการพยาบาลดังนี้
เกณฑ์วัดคุณภาพที่ 1 ผู้ป่วยได้รับการประเมินทางด้านออร์โธปิดิกส์อย่างครบถ้วน

ເກນໜົວດັບຄູນພາພທີ 1 (ຕ່ອ)

ເກີນທີ່ວັດຄຸນພາພທີ່ 1 (ຕ່ອ)

เกณฑ์วัดคุณภาพที่ 2 ผู้ป่วยและญาติได้รับการดูแลด้านจิตใจ อารมณ์ สังคม คลายความ
วิตกกังวลและผู้ป่วยสามารถปรับตัวต่อการรักษาพยาบาลได้

เกณฑ์วัดคุณภาพที่ 2 (ต่อ)

ເກນທີ່ວັດຄຸນພາບທີ່ 2 (ຕ່ອ)

เกณฑ์วัดคุณภาพที่ 3 ผู้ป่วยได้รับการปฏิบัติการพยาบาลอย่างมีประสิทธิภาพ

เกณฑ์วัดคุณภาพที่ 3 (ต่อ)

ເກນໜົວດັບຄູນກາພທີ 3 (ຕ່ອ)

ເກນ້ວດຄູນພາພື້ 3 (ຕ່ອ)

เกณฑ์วัดคุณภาพที่ 4 ผู้ป่วยสูงอายุ และไม่มีอาการเจ็บปวดขณะรับการรักษาตามแผนการรักษา

เกณฑ์วัดคุณภาพที่ 4 (ต่อ)

เกณฑ์วัดคุณภาพที่ 5 ผู้ป่วยปลอดภัยและปราศจากภาวะแทรกซ้อนจากการติดเชื้อของระบบทางเดินหายใจ

เกณฑ์วัดคุณภาพที่ 6 ผู้ป่วยขับถ่ายอุจจาระและปัสสาวะได้ตามปกติ

เกณฑ์วัดคุณภาพที่ 7 ผู้ป่วยนอนหลับพักผ่อนได้อย่างเพียงพอ

เกณฑ์วัดคุณภาพที่ 8 ผู้ป่วยปลอดภัยและปราศจากภาวะแทรกซ้อนจากการติดเชื้อของระบบ

เกณฑ์วัดคุณภาพที่ 9 ผู้ป่วยปลอดภัยและปราศจากการแทรกซ้อนจากการเกิดผลกดทับ

ເກນໜັກວັດຄູນກາພທີ 9 (ຕ່ອ)

เกณฑ์วัดคุณภาพที่ 10 ผู้ป่วยปลดภัยและปราศจากภาวะแทรกซ้อนจากการเกิดกล้ามเนื้อลีบ ข้อติดและปลายเท้าตก

เกณฑ์วัดคุณภาพที่ 11 ผู้ป่วยปลอดภัยและปราศจากภาวะแทรกซ้อนจากการให้เลี้ยงโภชนาดี

ເກີນທົ່ວດຄຸນພາພທີ 11 (ຕອ)

เกณฑ์วัดคุณภาพที่ 12 ผู้ป่วยมีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการดูแลตนเอง

ตอนที่ 3 แบบสังเกตผลการพยายาม

เกณฑ์วัดคุณภาพที่ 1 ผู้ป่วยได้รับการประเมินทางออร์โธปิดิกส์อย่างครบถ้วน

เกณฑ์วัดคุณภาพที่ 2 ผู้ป่วยและญาติได้รับการดูแลด้านจิตใจ อารมณ์ สังคม คลายความวิตกกังวล และผู้ป่วยสามารถปรับตัวต่อการรักษาได้

เงินที่วัดคุณภาพที่ 3 ผู้ป่วยได้รับการปฏิบัติการพยาบาลอย่างมีประสิทธิภาพ

ເກົ່າທີ່ວັດຄຸນພາພທີ່ 3 (ຕ່ອງ)

เกณฑ์วัดคุณภาพที่ 4 ผู้ป่วยสุขสบายนอกจากจะรับการรักษาตามแผนการรักษา

เกณฑ์วัดคุณภาพที่ 5 ผู้ป่วยปลอดภัย และปราศจากภาวะแทรกซ้อนจากการติดเชื้อของระบบทางเดินหายใจ

เกณฑ์วัดคุณภาพที่ 6 ผู้ป่วยขับถ่ายอุจจาระ และปัสสาวะได้ตามปกติ

ເກມທົວດຄຸນພາບທີ 7 ຜູ້ປ່າຍນອນຫລັບພັກຜ່ອນໄດ້ອ່າງເພິ່ງພອ

เกณฑ์วัดคุณภาพที่ 8 ผู้ป่วยปลอดภัย และปราศจากการแทรกซ้อนจากการติดเชื้อของกระดูก

เกณฑ์วัดคุณภาพที่ 9 ผู้ป่วยปลดภัย และปราศจากภาวะแทรกซ้อนจากการเกิดแผลกดทับ

เกณฑ์วัดคุณภาพที่ 10 ผู้ป่วยปลดภัย และปราศจากภาวะแทรกซ้อนจากการเกิดกล้ามเนื้อลีบข้อติด และปลายเท้าตก

เกณฑ์วัดคุณภาพที่ 11 ผู้ป่วยปลอดภัย และปราศจากภาวะแทรกซ้อนจากการให้เลือดเวียนของโลหิต
ผิดปกติ

เกณฑ์วัดคุณภาพที่ 12 ผู้ป่วยมีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการดูแลตนเอง

ประวัติผู้จัด

นางกนกพร คุปตานนท์ เกิดวันที่ 7 พฤษภาคม พ.ศ. 2499 ที่ จ. นครปฐม สำเร็จการศึกษาประภาคณ์ยบัตรพยาบาลดุงครรภ์และอนามัยชั้นสูง (เทียนเท่าปริญญาครี) จากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. 2522 พยาบาลศาสตรบัณฑิต จากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ปีการศึกษา 2530 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรพยาบาลศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล ที่คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2536 เริ่มรับราชการในตำแหน่งพยาบาลประจำการ แผนกการพยาบาลศัลยศาสตร์และศัลยศาสตร์อโณทิศิลป์ โรงพยาบาลศิริราช ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522 ปัจจุบันดำรงตำแหน่งพยาบาลประจำการระดับ 6 ปฏิบัติงานที่หอผู้ป่วยอุบัติเหตุ 3 (พิเศษ) แผนกการพยาบาลศัลยศาสตร์และศัลยศาสตร์อโโนทิศิลป์ โรงพยาบาลศิริราช กรุงเทพฯ

